

ΙΟΝΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ
ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ
ΙΣΤΟΡΙΚΗΣ ΔΗΜΟΓΡΑΦΙΑΣ

ΔΗΜΟΓΡΑΦΙΚΗ ΜΕΛΕΤΗ ΤΩΝ ΝΟΣΗΛΕΥΟΜΕΝΩΝ ΤΟΥ
ΓΕΝΙΚΟΥ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ ΚΕΡΚΥΡΑΣ "ΑΓΙΑ ΕΙΡΗΝΗ" ΚΑΤΑ
ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΟ 1960 – 1964

ΔΟΡΜΠΑΡΗ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ – ΜΑΡΙΑ

Μελέτη για την απόκτηση
Μεταπτυχιακού Διπλώματος Ειδίκευσης

ΤΜΗΜΑ ΙΣΤΟΡΙΑΣ
ΚΕΡΚΥΡΑ 2019

**ΔΗΜΟΓΡΑΦΙΚΗ ΜΕΛΕΤΗ ΤΩΝ
ΝΟΣΗΛΕΥΟΜΕΝΩΝ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ
ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ ΚΕΡΚΥΡΑΣ "ΑΓΙΑ ΕΙΡΗΝΗ"
ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΟ 1960 – 1964**

**DEMOGRAPHICAL STUDY ON THE
INCOMING INCIDENTS AT THE GENERAL
HOSPITAL OF CORFU «AGIA EIRINI»
DURING THE PERIOD 1960 - 1964**

ΙΟΝΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ
ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ
ΙΣΤΟΡΙΚΗΣ ΔΗΜΟΓΡΑΦΙΑΣ

ΔΗΜΟΓΡΑΦΙΚΗ ΜΕΛΕΤΗ ΤΩΝ ΝΟΣΗΛΕΥΟΜΕΝΩΝ
ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ ΚΕΡΚΥΡΑΣ "ΑΓΙΑ
ΕΙΡΗΝΗ" ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΟ 1960 – 1964

Επόπτες: Δημήτριος Ανωγιάτης-Pelé
Μαρία Μάνδουλα-Κουσουνή
Κωνσταντίνος Τσιάμης

ΔΟΡΜΠΑΡΗ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ – ΜΑΡΙΑ

Μελέτη για την απόκτηση
Μεταπτυχιακού Διπλώματος Ειδίκευσης

ΤΜΗΜΑ ΙΣΤΟΡΙΑΣ
ΚΕΡΚΥΡΑ 2018

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Πίνακας Περιεχομένων	6
Κατάλογος Εικόνων.....	8
Κατάλογος Πινάκων.....	8
Κατάλογος Γραφημάτων.....	10
Περίληψη.....	12
Abstract.....	14
Εισαγωγή.....	16
Μεθοδολογία Εργασίας.....	17

ΓΕΝΙΚΟ ΜΕΡΟΣ

Α' ΜΕΡΟΣ: Ιστορική ανασκόπηση από την ίδρυση και λειτουργία του Αστικού Νοσοκομείου Κέρκυρας έως σήμερα

Η Ιστορία έως την ίδρυση του Γενικού Νοσοκομείου Κέρκυρας «Αγία Ειρήνη».....	18
---	----

ΕΙΔΙΚΟ ΜΕΡΟΣ

Β' ΜΕΡΟΣ: Δημογραφική προσέγγιση του Γενικού Νοσοκομείου Κέρκυρας κατά το χρονικό διάστημα 1960 – 1964

Β1: Γενικά δημογραφικά στοιχεία του ελλαδικού χώρου κατά το χρονικό διάστημα 1960 – 1964

B1.1.: Η φυσική κίνηση στην Ελλάδα τα έτη 1960 – 1964.....	26
B1.2.: Η θνησιμότητα στον ελλαδικό χώρο κατά τα έτη 1960 – 1964.....	27

B1.3.: Γεννήσεις στον ελλαδικό χώρο κατά τα έτη 1960 – 1964.....	31
B2: Δημογραφικά στοιχεία των νοσηλευθέντων στο Γενικό Νοσοκομείο της Κέρκυρας κατά το χρονικό διάστημα 1960 – 1964	
B2.1: Ποσοστό νοσηλευθέντων.....	32
B2.2: Εθνικότητα νοσηλευθέντων.....	33
B2.3: Ηλικιακές ομάδες νοσηλευθέντων.....	33
B2.4.1: Τόπος διαμονής νοσηλευομένων ανά γεωγραφικό διαμέρισμα.....	35
B2.4.2: Τόπος διαμονής νοσηλευομένων ανά δήμο γεωγραφικού διαμερίσματος.....	36
B2.5: Οικογενειακή κατάσταση των νοσηλευομένων.....	40
B2.6: Επαγγέλματα νοσηλευθέντων.....	41
B2.7: Ιδιότητα νοσηλευομένων.....	46
B2.8: Κατηγοριοποίηση νοσημάτων.....	55
B2.9: Τμήματα νοσηλείας.....	63
B2.10: Ωρες εισόδου / εξόδου νοσηλευομένων.....	65
B2.11.1.: Συνολική θνησιμότητα νοσηλευομένων.....	69
B2.11.2: Βρεφική Θνησιμότητα.....	72
B2.11.3.: Παιδική θνησιμότητα.....	78
B2.11.4.: Θνησιμότητα ενηλίκων.....	80
B2.12.: Γεννήσεις νοσηλευομένων.....	86
B2.13.: Έκβαση νοσηλευομένων.....	89
B2.14.: Ημέρες νοσηλείας νοσηλευομένων.....	91
Συμπεράσματα.....	95
Βιβλιογραφία.....	106

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΕΙΚΟΝΩΝ

Εικόνα 1: Το Βαϊλάτο (Palazzo Pretoreo = Δικαστικό Μέγαρο). Στη θέση του βρίσκεται σήμερα το 2ο και 3ο Δημοτικό Σχολείο.....	19
Εικόνα 2: Το κηπάριο στη θέση του οποίου βρισκόταν το κτίριο του Αστικού Νοσοκομείου επί της σημερινής οδού Δημάρχου Δημ. Κόλλα.....	21
Εικόνα 3: Οι φυλακές της Κέρκυρας και το Αστικό Νοσοκομείο, όπως φαινόνταν από το Παλιό Φρούριο πριν αναπτυχθεί το σημερινό άλσος.....	22
Εικόνα 4: Το κτίριο του Αστικού Νοσοκομείου στην οδό Κολοκοτρώνη, όπως ήταν την περίοδο του Μεσοπολέμου.....	23
Εικόνα 5: Γενικό Νοσοκομείο Κέρκυρας - Αγία Ειρήνη, στην Οδό Ιουλίας Ανδρεάδη.....	24
Εικόνα 6: Γενικό Νοσοκομείο Κέρκυρας στη περιοχή Κοντόκαλι Γουβιών.....	25

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΠΙΝΑΚΩΝ

Πίνακας 1 : Φυσική κίνηση του πληθυσμού κατά τα έτη 1960 – 1964 (ΕΛΣΤΑΤ)...	26
Πίνακας 2 : Ειδικά ποσοστά θνησιμότητας κατά αιτία λοιμωδών νοσημάτων 1960 – 1964.....	28
Πίνακας 3 : Ποσοστά βρεφικής θνησιμότητας κατά ηλικία του θανόντος των ετών 1960 -1964.....	30
Πίνακας 4 : Ποσοστά παιδικής θνησιμότητας κατά ηλικία του θανόντος των ετών 1960 -1964.....	30
Πίνακας 5: Σύνολο νοσηλευθέντων ανά φύλο και έτος	32
Πίνακας 6: Εθνικότητα νοσηλευθέντων για τα έτη 1960 – 1964.....	33
Πίνακας 7: Ηλικιακές ομάδες νοσηλευομένων ανά φύλο και έτος	33
Πίνακας 8: Συνολικός αριθμός νοσηλευομένων ανά γεωγραφικό διαμέρισμα διαμονής.....	35
Πίνακας 9: Οικογενειακή κατάσταση νοσηλευομένων ανά φύλο κατά τα έτη 1960 – 1964	41
Πίνακας 10: Κατηγοριοποίηση επαγγελμάτων ανά φύλο και έτος κατα τα έτη 1960 - 1964.....	42
Πίνακας 11: Συνολικός αριθμός νοσηλευομένων ανά έτος.....	63

Πίνακας 12: Δηλωθείσα ώρα εισόδου νοσηλευομένων ανά έτος.....	66
Πίνακας 13: Δηλωθείσα ώρα εξόδου νοσηλευομένων ανά έτος.....	67
Πίνακας 14: Θνησιμότητα ανά έτος και ώρα θανάτου.....	68
Πίνακας 15: Θνησιμότητα νοσηλευομένων ανά φύλο και τμήμα.....	69
Πίνακας 16: Θνησιμότητα ανά έτος, φύλο και ηλικιακή ομάδα.....	71
Πίνακας 17: Βρεφική θνησιμότητα νοσηλευμένων ανά ηλικιακή ομάδα, φύλο και έτος.....	73
Πίνακας 18: Αιτίες βρεφικής θνησιμότητας σύμφωνα με την ICD-10 κατηγοριοποίηση ανά έτος, φύλο και ηλικιακή ομάδα.....	73
Πίνακας 19: Νεκρογεννητικότητα τοκετών ενός εμβρύου ανά έτος και φύλο.....	75
Πίνακας 20: Νεκρογεννητικότητα τοκετών δίδυμης κύησης ανά έτος και φύλο.....	75
Πίνακας 21: Πρώιμη νεογνική θνησιμότητα ανά έτος και φύλο.....	76
Πίνακας 22: Πρώιμη νεογνική θνησιμότητα δίδυμων νεογνών ανά φύλο και έτος...76	
Πίνακας 23: Πρώιμη νεογνική θνησιμότητα τρίδυμων νεογνών ανά φύλο και έτος.....	77
Πίνακας 24: Σύνολο γεννηθέντων νεογνών ανά φύλο κατά τα έτη 1960 – 1964.....	77
Πίνακας 25: Παιδική θνησιμότητα νοσηλευμένων ανά ηλικιακή ομάδα, φύλο και έτος.....	78
Πίνακας 26: Αιτίες παιδικής θνησιμότητας σύμφωνα με την ICD-10 κατηγοριοποίηση ανά έτος, φύλο και ηλικιακή ομάδα.....	79
Πίνακας 27: Θνησιμότητα ενηλίκων ανά ηλικιακή ομάδα, φύλο και έτος.....	80
Πίνακας 28: Αιτίες θνησιμότητας ενηλίκων σύμφωνα με την ICD-10 κατηγοριοποίηση ανά έτος, φύλο και ηλικιακή ομάδα.....	81
Πίνακας 29: Συνολικός αριθμός γεννήσεων ανά έτος.....	86
Πίνακας 30: Τοκετοί ανά έτος.....	88
Πίνακας 31: Χαρακτηριστικά γεννηθέντων νεογνών ανά φύλο και έτος.....	89
Πίνακας 32: Έκβαση νοσηλευθέντων ανά έτος.....	89
Πίνακας 33: Μέσος όρος ημερών νοσηλείας ανά κατηγορία έκβασης και έτος.....	91
Πίνακας 34: Μέσος όρος ημερών νοσηλείας ανά τμήμα και έτος.....	93

Πίνακας 35: Εξεληθέντες νοσηλευόμενοι ανά έτος.....	94
--	----

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΓΡΑΦΗΜΑΤΩΝ

Γράφημα 1: Ποσοστό νοσηλευομένων ανά φύλο κατά τα έτη 1960 -1964.....	32
Γράφημα 2: Συνολικός αριθμός νοσηλευθέντων ανά δήμο γεωγραφικού διαμερίσματος Μέσης Κέρκυρας.....	36
Γράφημα 3: Συνολικός αριθμός νοσηλευθέντων ανά δήμο γεωγραφικού διαμερίσματος Νότιας Κέρκυρας.....	37
Γράφημα 4: Συνολικός αριθμός νοσηλευθέντων ανά δήμο γεωγραφικού διαμερίσματος Βόρειας Κέρκυρας.....	38
Γράφημα 5: Συνολικός αριθμός νοσηλευθέντων ανά δήμο Κέρκυρας.....	39
Γράφημα 6: Συνολική ποσοστιαία αναλογία επί % της οικογενειακής κατάστασης των νοσηλευομένων κατά τα έτη 1960 -1964.....	40
Γράφημα 7: Κατηγοριοποίηση επαγγελμάτων των άρρενων νοσηλευθέντων ανά έτος.....	43
Γράφημα 8: Απασχόληση χωρίς κατηγοριοποίηση ISCO-08 των νοσηλευθέντων αρρένων κατά τα έτη 1960 -1964.....	44
Γράφημα 9: Κατηγοριοποίηση επαγγελμάτων των θηλέων νοσηλευθέντων ανά έτος.....	44
Γράφημα 10: Απασχόληση χωρίς κατηγοριοποίηση ISCO-08 των νοσηλευθέντων θηλέων κατά τα έτη 1960 -1964.....	45
Γράφημα 11: Ασφάλιση νοσηλευθέντων συνολικά και των δύο φύλων ανά έτος.....	47
Γράφημα 12: Άμεση ασφάλιση αρρένων νοσηλευθέντων ανά έτος.....	47
Γράφημα 13: Έμμεση ασφάλιση αρρένων νοσηλευθέντων ανά έτος.....	48
Γράφημα 14: Άμεση ασφάλιση των θηλέων νοσηλευομένων ανά έτος.....	49
Γράφημα 15: Έμμεση ασφάλιση θηλέων νοσηλευομένων ανά έτος	49
Γράφημα 16: Ιδιότητες νοσηλευθέντων συνολικά και των δύο φύλων ανά έτος.....	50
Γράφημα 17: Ιδιότητες άμεσων αρρένων νοσηλευθέντων ανά έτος.....	51

Γράφημα 18: Ιδιότητες έμμεσων αρρένων νοσηλευθέντων ανά έτος.....	52
Γράφημα 19: Ιδιότητες άμεσων θηλέων νοσηλευόμενων ανά έτος.....	53
Γράφημα 20: Ιδιότητες έμμεσων θηλέων νοσηλευόμενων ανά έτος.....	54
Γράφημα 21: Κατηγοριοποίηση των νοσημάτων των νοσηλευθέντων συνολικά και για τα δύο φύλα κατά τα έτη 1960- 1964.....	57
Γράφημα 22: Συνολικό ποσοστό κατηγοριών νοσημάτων αρρένων κατά τα έτη 1960 – 1964.....	59
Γράφημα 23: Κατηγοριοποίηση αιτιών αρρένων νοσηλευθέντων ανά έτος.....	60
Γράφημα 24: Συνολικό ποσοστό κατηγοριών νοσημάτων θηλέων κατά τα έτη 1960 – 1964.....	61
Γράφημα 25: Κατηγοριοποίηση αιτιών θηλέων νοσηλευομένων ανά έτος.....	62
Γράφημα 26: Συνολικός αριθμός νοσηλευομένων ανά τμήμα και έτος.....	64
Γράφημα 27: Θνησιμότητα ανά τμήμα νοσηλείας και έτος.....	70
Γράφημα 28: Περιστατικά θνησιμότητας ανά φύλο και έτος.....	70
Γράφημα 29: Αιτίες θνησιμότητας ενηλίκων αρρένων νοσηλευθέντων συνολικά ...	84
Γράφημα 30: Αιτίες θνησιμότητας ενηλίκων θηλέων νοσηλευομένων συνολικά.....	85
Γράφημα 31: Συνολική έκβαση νοσηλείας των νοσηλευομένων.....	90
Γράφημα 32: Έκβαση νοσηλευθέντων ανά έτος.....	91

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΣΧΗΜΑΤΩΝ

Σχήμα 1: Διάκριση βρεφικής θνησιμότητας.....	72
---	----

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Στην παρακάτω δημογραφική μελέτη παρουσιάζεται η νοσηλευτική κίνηση στο Γενικό Νοσοκομείο Κέρκυρας «Αγία Ειρήνη» κατά την περίοδο 1960 – 1964, όπου πηγή αποτέλεσαν τα βιβλία Μητρώου των εισερχομένων και εξερχομένων του νοσοκομείου.

Σκοπός της μελέτης είναι η σκιαγράφηση του προφίλ των ασθενών που χρησιμοποιούσαν τις νοσοκομειακές υπηρεσίες, η αποτύπωση της νοσηρότητας, θνησιμότητας, καθώς και των γεννήσεων που καταγράφηκαν στο Νοσοκομείο της Κέρκυρας.

Τα τμήματα νοσηλείας του Γενικού Νοσοκομείου Κέρκυρας κατά την χρονική περίοδο 1960 – 1964 ήταν η Παθολογική, η Χειρουργική, η Μαιευτική και η Γυναικολογική κλινική. Οι καταγραφές περιστατικών στα βιβλία Μητρώου ως Παιδιατρικά, ΩΡΛ, Οφθαλμιατρικά και Απομόνωση, εξυπηρετούνταν από την Παθολογική και Χειρουργική κλινική διότι δεν υπήρχαν ξεχωριστές κλινικές.

Βάση των στοιχείων που συγκεντρώθηκαν και αναλύθηκαν προκύπτει ότι το προφίλ των νοσηλευομένων του Γενικού Νοσοκομείου ήταν συνολικά 13.531 ασθενείς, εκ των οποίων 46% άρρενες και 54% θήλεις ελληνικής εθνικότητας.

Παράλληλα, η πλειοψηφία των νοσηλευθέντων ως τόπο μόνιμης κατοικίας δήλωσε περιοχές που ανήκουν στα γεωγραφικά διαμερίσματα της Μέσης και Νότιας Κέρκυρας, ως οικογενειακή κατάσταση δήλωσαν Έγγαμες γυναίκες και Άγαμοι άνδρες και ως απασχόληση, με βάση την Διεθνή Τυποποιημένη Ταξινόμηση των Επαγγελμάτων ISCO -08, ο ανδρικός πληθυσμός δήλωσε επαγγέλματα Διαφόρων Ειδιοτήτων και Ειδίκευση στη Γεωργία, Κτηνοτροφία, Δασοκομία και Αλιεία, ενώ ο γυναικείος πληθυσμός δήλωσε ως κύριο επάγγελμα Άλλες Ειδιότητες και Ανειδίκευτες Εργάτριες, Χειρωνακές και Μικροεπαγγελματίες και στις Λοιπές Ειδιότητες δήλωσαν κυρίως τα Οικιακά.

Η κατηγοριοποίηση των νοσημάτων των νοσηλευθέντων πραγματοποιήθηκε με γνώμονα την ICD- 10 δέκατη αναθεώρηση του 2008 και ως επί των πλείστον

έγινε χρήση του καταλόγου κατηγοριών των τριών χαρακτήρων της. Οι κυριότερες αιτίες νοσηρότητας συνολικά και για τα δύο φύλα που έχρηζαν νοσηλείας ήταν οι τραυματισμοί, δηλητηριάσεις και ορισμένες άλλες συνέπειες από εξωτερικές αιτίες (S κατηγορία), τα νοσήματα του πεπτικού συστήματος, οι παθήσεις του αναπνευστικού συστήματος, η κύηση, τοκετός και λοχεία, ορισμένα λοιμώδη και παρασιτικά νοσήματα (A κατηγορία κυρίως), τα νοσήματα του κυκλοφορικού συστήματος και τα νοσήματα του ουρογεννητικού συστήματος.

Οι κυριότερες αιτίες θνησιμότητας των ενήλικων αρρένων νοσηλευθέντων οφείλονταν ως επι των πλείστον σε καρδιαγγειακά νοσήματα, σε συμπτώματα, σημεία και παθολογικά κλινικά και εργαστηριακά ευρήματα που δεν ταξινομούνται αλλού, σε νοσήματα του πεπτικού συστήματος και σε τραυματισμούς, δηλητηριάσεις και ορισμένες άλλες συνέπειες από εξωτερικές αιτίες. Νεκρογεννητικότητα συνολικά σημειώθηκε σε 59 νεογνά, πρόιμη νεογνική θνησιμότητα σημειώθηκε σε 39 νεογνά, όψιμη νεογνική θνησιμότητα σημειώθηκε σε 2 νεογνά και μετανεογνική θνησιμότητα σημειώνεται σε 13 βρέφη και παιδική θνησιμότητα σημειώθηκε σε 13 συνολικά παιδιά, οι αιτίες της νεογνικής/ βρεφικής και παιδικής θνησιμότητας ήταν κυρίως οι παθήσεις του αναπνευστικού συστήματος.

Το σύνολο των γεννήσεων στο Γενικό Νοσοκομείο Κέρκυρας ήταν 1.540 νεογνά εκ των οποίων 1.431 ήταν ζώντα. Ο κύριος λόγος νοσηλείας του ενήλικου γυναικείου πληθυσμού ήταν η κύηση, τοκετός και η λοχεία. Ακόμα, συνολικά γεννήθηκαν 72 νόθα νεογνά, εκ των οποίων το Κέντρο Βρεφών παρέλαβε 15 συνολικά σε όλη την πενταετία, τα 8 ήταν αρρένα και τα 7 θήλεα. Επίσης, αναφέρονται βαπτίσεις και ονοματοδοσία σε συνολικά 43 νεογνά.

Τέλος, όσον αφορά την έκβαση της νοσηλείας των εξελθέντων νοσηλευθέντων του Γενικού Νοσοκομείου Κέρκυρας, η πλειοψηφία, δηλαδή το 61% εξήλθαν με έκβαση νοσηλείας ίαση, το 19% βελτίωση, ενώ στο 11% δεν αναφερόταν η έκβαση και στο 2% αναγραφόταν θάνατος.

ABSTRACT

The following demographic study presents the medical movement at the General Hospital of Corfu "Agia Irini" during the period 1960 - 1964, as source we used the Registration books of hospital's admissions and discharges.

The purpose of the study is to outline the profile of the patients who used the hospital services, the mortality, morbidity and birth rates which were recorded at the Hospital of Corfu.

The medical departments of Corfu General Hospital during the period 1960 - 1964 were the clinic at internal medicine Pathological, Surgery, Gynecology and Obstetrics Early Childhood Care. The Paediatrics, Ophthalmologists, ENT and Isolation patients were hospitalized in the Pathological and Surgery departments.

Based on the data gathered and analyzed, there were 13,531 patients of the General Hospital of which 46% were males and 54% were females, of Greek nationality.

At the same time, the majority of the patients were treated as permanent residents as they declared areas which were geographic districts of Middle and South Corfu, as Marital Status they declared married women and single men and as employment based on the International Standard Classification of Occupations ISCO -08, the male population had professions of various specializations in agriculture, livestock, forestry and fishery, while the female population had declared as main profession other specialties such as unskilled workers, small business owners and mostly housekeeping.

The classification of hospitalized patients was based on the ICD-10 10th Review of 2008 and the list of three-character categories was used. The main causes of morbidity in total for both sexes who were hospitalized were injuries, poisonings and some other consequences from external causes (S class), digestive diseases, respiratory diseases, pregnancy, childbirth and postpartum, certain infectious and

parasitic diseases (category A mainly), diseases of the circulatory system and diseases of the urogenital system.

The main causes of mortality of adult male patients were mostly due to cardiovascular diseases, symptoms, signs and pathological clinical and laboratory findings which are not classified elsewhere, diseases of the digestive tract and injuries, poisoning and some other consequences from external causes. 59 infants in total were recorded as born dead. Early infant mortality was noted in 39 infants, late neonatal mortality was noted in 2 infants and post-natal mortality was noted in 13 infants and infant mortality was noted in a total of 13 children, the causes of infant mortality were mainly diseases of the respiratory system.

The total number of births at the General Hospital of Corfu was: 1.540 newborns of which 1.431 were alive. The main reason for hospitalization of the adult female population was pregnancy, childbirth and postpartum. In addition, a total of 72 illegitimate newborn babies were born, of which the Infant Centre received a total of 15, 8 males and 7 females over the five-year period. Also, baptisms and naming are reported in a total of 43 newborns.

Finally, regarding the outcome of hospitalization of the patients who had been hospitalized at the General Hospital of Corfu, the majority of 61% had left the hospital with an outpatient treatment, 19% had an improvement, 11% did not report the outcome and 2% died.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Αναφορά για παρατεταμένο χρονικό διάστημα νοσηλείας με τη μορφή ασύλου στο νησί της Κέρκυρας παρουσιάζεται κατά την Βενετοκρατία, όπου κατέφευγαν οι οικονομικά ασθενέστερες τάξεις.

Επίσημη αναφορά για την ίδρυση νοσοκομείου σηματοδοτείται το 1776 από τον ιερέα Νικόλαο Δούλη και τον Ιωάννη Δηλωτή όπου δαπάνησαν χρήματα για την ίδρυση και ανοικοδόμηση του Αστικού Νοσοκομείου της Κέρκυρας.

Το Γενικό Νοσοκομείο Κέρκυρας «Αγία Ειρήνη» ιδρύθηκε το 1953 με πόρους της Βασιλικής Πρόνοιας όπου και μεταστεγάστηκε οριστικά το 1966 στην οδό Ιουλίας Ανδρεάδη, ενώ παράλληλα με το Νομοθετικό Διάταγμα του 1953 άλλαξε και νομικό πλαίσιο και εντάχθηκε στην κατηγορία Νομικό Πρόσωπο Δημοσίου Δικαίου.

Στην παρούσα ιστορική δημογραφική έρευνα που αφορά το αρχείο μητρώου εισαγωγών και εξελθέντων νοσηλευθέντων κατά τα έτη 1960 – 1964, διεξήχθει η ανάλυση των ποιοτικών και ποσοτικών δεδομένων, με αποτέλεσμα τόσο την σκιαγράφηση του προφίλ των νοσηλευομένων, όσο και τη διερεύνηση της ικανότητας της κάλυψης των νοσηλευτικών αναγκών του νησιού.

Πιο συγκεκριμένα αναλύθηκαν, εκτός των γενικών δημογραφικών χαρακτηριστικών των νοσηλευθέντων, η επαγγελματική τους δραστηριότητα με βάση την ISCO -08 κατηγοριοποίηση επαγγελμάτων ανά φύλο, η νοσηρότητα με βάση την ICD -10 διεθνή κατηγοριοποίηση των παθήσεων ανά φύλο και ηλικία, η θνησιμότητα ανά φύλο και ηλικία, καθώς και η γεννησιμότητα. Επιπλέον, αναλύθηκε η έκβαση των εξερχόμενων νοσηλευομένων και ο μέσος όρος νοσηλείας τους ανά έκβαση και τμήμα νοσηλείας.

Η υπόθεση εργασίας της παρούσας μελέτης πραγματοποιήθηκε έχοντας λάβει υπόψη την φυσική κίνηση, θνησιμότητα και γεννησιμότητα κατά την ίδια χρονική περίοδο στην ελληνική επικράτεια σύμφωνα με την ΕΛΣΤΑΤ και την προηγηθείσα δημογραφική μελέτη για τα έτη 1954 – 1959. Συνεπώς, υποθέτουμε ότι το Γενικό Νοσοκομείο Κέρκυρας «Αγία Ειρήνη» μπορούσε να ανταπεξέλθει στις ανάγκες των εισερχόμενων περιστατικών προς νοσηλεία.

ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Στο σημερινό Γενικό Νοσοκομείο Κέρκυρας «Αγία Ειρήνη», το οποίο εδρεύει στην περιοχή Κοντόκαλι Γουβιών Κέρκυρας, στεγάζεται το τμήμα του Αρχείου, όπου βρίσκονται τα βιβλία Μητρώου των εισερχομένων και εξερχομένων νοσηλευθέντων κατά την πενταετία 1960 – 1964.

Αρχικά, το φυσικό αρχείο που αφορά τη χρονική περίοδο της μελέτης φωτογραφήθηκε και εν συνεχεία ψηφιοποιήθηκε με τη μετεγγραφή των 13.531 ατόμων σε λογιστικά φύλλα με τη χρήση του προγράμματος EXCEL. Έπειτα, πραγματοποιήθηκε η επεξεργασία των ποιοτικών δεδομένων όπου και αποτυπώθηκαν με τη μορφή πινάκων και γραφημάτων.

Όσον αφορά τη δομή της εργασίας περιλαμβάνει δύο μέρη: στο πρώτο μέρος αναφέρεται η ιστορική αναδρομή από την ίδρυση του Αστικού Νοσοκομείου και κατόπιν του Γενικού Νοσοκομείο Κέρκυρας «Αγία Ειρήνη» και στο δεύτερο μέρος αποτυπώνεται η ανάλυση των δεδομένων, τόσο των δημογραφικών στοιχείων που επικρατούσαν στον ελλαδικό χώρο σύμφωνα με την ΕΛΣΤΑΤ, όσο και της δημογραφικής προσέγγισης στο Γενικό Νοσοκομείο της Κέρκυρας τα έτη 1960 - 1964.

Αρχικά, σημειώνονται τα δημογραφικά χαρακτηριστικά των νοσηλευθέντων και κατόπιν παρουσιάζονται και αναλύονται τα αποτελέσματα της έρευνας για το Νοσοκομείο της νήσου.

Οι δυσκολίες που αντιμετωπίστηκαν αφορούσαν τον όγκο καταγραφών λόγω 13.531 μετεγγραφών και της επεξεργασίας των δεδομένων, όπου η διαδικασία ήταν χρονοβόρα, καθώς και ο εκάστοτε γραφικός χαρακτήρας λόγω δυσανάγνωσης. Τέλος η κατηγοριοποίηση των νοσημάτων με την ICD- 10 πολλές φορές ήταν δυσχερής.

ΓΕΝΙΚΟ ΜΕΡΟΣ

Α' ΜΕΡΟΣ: Ιστορική ανασκόπηση από την ίδρυση και λειτουργία του Αστικού Νοσοκομείου Κέρκυρας έως σήμερα

ΙΣΤΟΡΙΑ ΓΕΝΙΚΟΥ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ ΚΕΡΚΥΡΑΣ

«ΑΓΙΑ ΕΙΡΗΝΗ»

Τα πρώτα χρόνια της Αγγλοκρατίας στην Κέρκυρα υπήρχαν δύο Αστικά Νοσοκομεία. Το πρώτο προοριζόταν για την περίθαλψη των φτωχών ασθενών και το δεύτερο, παρ' όλο που ονομαζόταν αστικό, ήταν κατ' ουσία εκθετοκομείο ή νοθοκομείο. Για κανένα από αυτά δεν υπάρχουν ακριβείς πληροφορίες για τη λειτουργία τους.

Το αστικό νοσοκομείο ήταν το ίδιο ίδρυμα που ιδρύθηκε στη Βενετοκρατία και τουλάχιστον τα πρώτα χρόνια της Αγγλοκρατίας στεγαζόταν στο ίδιο κτίριο που ήταν γνωστό από τη Βενετοκρατία. Αργότερα μεταφέρθηκε στην Πλατεία της Σπιανάδας, σε οικία κοντά στο Παλάτι του Βαΐλου, στο Αρχαιοφυλάκειο και στα Πολιτικά Δικαστήρια.¹

Στις 14 Ιουλίου 1715, ο ιερέας Νικόλαος Δούλης από την Ήπειρο παρέδωσε στον Ιωάννη Δηλωτή ένα χρηματικό ποσό (200 τσεκίνια) για να το διαθέσει σε ελεημοσύνες και την ίδρυση ασύλου για την περίθαλψη των φτωχών ασθενών Ορθοδόξων και Λατίνων.²

Το 1716, λαμβάνει χώρα η πολιορκία της Κέρκυρας από τους Τούρκους, με αποτέλεσμα ο Ι. Δηλωτής να δαπανήσει τα χρήματα στους δεινοπαθούντες του πολέμου και να μην εκπληρώσει την επιθυμία του εκλιπόντος.

1 Λασκαράτος Ι., Πρόληψη της αρρώστιας και κοινωνική προστασία στα Επτάνησα επί Αγγλοκρατίας (1815- 1864), Διατριβή επί υφηγεσία, Αθήνα, 1985, σελ.211

2 Κεφαλλονίτης Γ., Η ιστορία του Αστικού Νοσοκομείου Κέρκυρας, εκδ. Εταιρεία προς ενίσχυση των Επτανησιακών Μελετών, Κέρκυρα, 1940, σελ.9

Αργότερα το 1726, ο Ι. Δηλωτής έλαβε την εδαφονομή μικρού οικοπέδου κοντά στο παλάτι του Βαΐλου, όπου έκτισε μικρή οικοδομή με εξ ιδίων δαπάνη 472 τσεκίνια και με πρόσθετη χρηματική δαπάνη από 200 τσεκίνια ανέλαβε ο ίδιος την επίπλωση και τον ιματισμό του μικρού νοσοκομείου. Επιπλέον, ανέλαβε την παροχή φαρμάκων και την μισθοδοσία των δύο ιατροχειρουργών που το στελέχωσαν.³

Εικ. 1: Το Βαϊλάτο (Palazzo Pretorio = Δικαστικό Μέγαρο). Στη θέση του βρίσκεται σήμερα το 2ο και 3ο Δημοτικό Σχολείο⁴

Τα πρώτα χρόνια λειτουργίας του, το Νοσοκομείο, με ελάχιστα έσοδα ήταν σε θέση να καλύψει τη νοσηλεία δύο περίπου ασθενών. Αρωγοί στην προσπάθεια του Ι. Δηλωτή υπήρξαν οι φαρμακοποιοί της πόλης της Κέρκυρας, όπου παρείχαν για το Νοσοκομείο δωρεάν τα απαραίτητα φάρμακα.

Το 1773 ο αιδεσιμότατος Ιάκωβος Φραγκίσκος Κανάλ, στη διαθήκη του ανέφερε πως θα κατατεθεί στο ενεχυροδανειστήριο χρηματικό ποσό, οι τόκοι του οποίου μετά το θάνατό του θα περιέρχονταν στη διάθεση της διοίκησης του αστικού νοσοκομείου. Οραματιστής κι ο ίδιος της ίδρυσης ενός μεγαλύτερου χώρου υγειονομικού ενδιαφέροντος, όπου θα μπορούσε να εξυπηρετήσει μεγαλύτερο αριθμό

³ Αγίους Α., Οδιπορικό στην Παλιά Κέρκυρα, εκδόσεις Σταμούλη, Κέρκυρα, 2004, σελ.186

⁴ Προσωπική Συλλογή κ. Γεωργίου Ζούμπου

περιστατικών και με ποιοτικές υγειονομικές υπηρεσίες.⁵

Αυτό το πρώτο αστικό νοσοκομείο της Κέρκυρας, στεγαζόταν στην οδό Δικαστηρίων κάτω από το Βαϊλάτο, έδρα και κατοικία του βενετού Βαΐλου, δηλαδή στη θέση του μικρού δημοτικού κηπαρίου που υπάρχει σήμερα κάτω από το 2ο και 3ο δημοτικό σχολείο, στην πλατεία Αγγέλου Ψωρούλα. Τη δεύτερη δεκαετία του 20ου αιώνα κατεδαφίστηκε για να εξυπηρετηθούν οι σύγχρονες πολεοδομικές ανάγκες.⁶

Το νοσοκομείο στεγάστηκε στην οδό Δικαστηρίων μέχρι το Μάιο του 1820, όπου εν μέσω αλλαγών στη διοίκηση και χρηματοδότηση του, μεταφέρθηκε σε οίκημα της Εγχωρίου Διαχείρισης που του παραχωρήθηκε για χρήση στο προάστιο του Μαντουκίου, στη θέση Καρτέρια, όπου συστεγάστηκε με το ορφανοτροφείο.⁷

5 Κεφαλλονίτης Γ., Η ιστορία του Αστικού Νοσοκομείου Κέρκυρας, εκδ. Εταιρεία προς ενίσχυση των Επτανησιακών Μελετών, Κέρκυρα, 1940, σελ.10- 19

6 Αγιούς Α., Οδιπορικό στην Παλιά Κέρκυρα, εκδόσεις Σταμούλη, Κέρκυρα, 2004, σελ.186

7 Κεφαλονίτης Γ., Η ιστορία του Αστικού Νοσοκομείου Κέρκυρας, Ανακοινώσεις Β' Πανιόνιου Συνεδρίου, Κερκυραϊκά Χρονικά, τόμος (ΙΓ'), 1967, σελ. 60, 65- 66

Εικ. 2: Το κηπάριο στη θέση του οποίου βρισκόταν το κτίριο του Αστικού Νοσοκομείου επί της σημερινής οδού Δημάρχου Δημ. Κόλλα.

Με ψήφιση νόμου από το Α' Κοινοβούλιο (νόμος υπ' αριθμό 32, δημοσιευθείς την 22α Μαΐου 1820) ανατίθεται στον Γενικό Διαχειριστή – Επίτροπο η διαχείριση των εσόδων, τόσο της εκκλησίας όσο και των αγαθοεργών καταστημάτων. Η περιουσία του Νοσοκομείου περιέρχεται στα χέρια της Κυβέρνησης κι εκείνη δεσμεύεται να συντηρεί το υγειονομικό ίδρυμα.

Το 1846 η διαχείριση της επιτροπής δίνεται στους ιατρούς του νησιού, με προεδρείο τους να ορίζεται αυτεπάγγελα ο Έπαρχος και ο Γενικός Διευθυντής του

Εικ. 3: Οι φυλακές της Κέρκυρας και το Αστικό Νοσοκομείο, όπως φαινόνταν από το Παλαιό Φρούριο πριν αναπτυχθεί το σημερινό άλσος.⁹

Τον Ιούλιο του 1851, το Νοσοκομείο μεταφέρεται μπροστά από τις φυλακές της Κέρκυρας, όπου παραμένει μέχρι την μεταστεγάσή του το 1966 στο νέο κτήριο στην οδό Ιουλίας Ανδρεάδη.¹⁰

8 Λασκαράτος Ι., Πρόληψη της αρρώστιας και κοινωνική προστασία στα Επτάνησα επί Αγγλοκρατίας (1815-1864), Αθήνα, 1985, σελ. 215-217

9 Προσωπική Συλλογή κ. Γεωργίου Ζούμπου

10 Αγιούς Α., Οδικοτικό στην Παλιά Κέρκυρα, εκδόσεις Σταμούλη, Κέρκυρα, 2004, σελ.191

Εικ. 4: Το κτίριο του Αστικού Νοσοκομείου στην οδό Κολοκοτρώνη, όπως ήταν την περίοδο του Μεσοπολέμου ¹¹

Κατά τη διάρκεια του ελληνοϊταλικού πολέμου (1940- 1941), το Αστικό Νοσοκομείο μεταφέρθηκε στις εγκαταστάσεις των παιδικών εξοχών στις Μπενίτσες με παράρτημα και στο Γαστούρι, ενώ το κτήριό του έξω από τις φυλακές χρησιμοποιούνταν ως πρόχειρο νοσοκομείο διακομιδής. Μετά τη συνθηκολόγηση επαναλειτουργεί στο χώρο του έξω από τις φυλακές, παράλληλα με τα δύο του παραρτήματα.

Το 1942, γίνεται κτηριακή προσθήκη από τους ιταλούς κατακτητές. Με τον εμπρησμό της πόλης της Κέρκυρας από τη γερμανική αεροπορία στις 13-14

¹¹ Προσωπική Συλλογή κ. Γεωργίου Ζούμπου

Σεπτεμβρίου 1943, μεταφέρθηκε για ένα διάστημα και λειτούργησε στην Άφρα.

Με το Νομοθετικό Διάταγμα το 1953 «Περί Οργάνωσης της Ιατρικής Αντιλήψεως», το Αστικό Νοσοκομείο, αφενός αλλάζει διοικητικά, αφετέρου αλλάζει και το νομικό πλαίσιο και εντάσσεται στην κατηγορία Ν.Π.Δ.Δ. (Νομικό Πρόσωπο Δημοσίου Δικαίου). Παράλληλα, αλλάζει κι η ονομασία του από Αστικό Νοσοκομείο σε Γενικό Νοσοκομείο Κέρκυρας Αγία Ειρήνη. Το Νέο Γενικό Νοσοκομείο ονομάστηκε «Αγία Ειρήνη», προς τιμήν της πριγκίπισσας Ειρήνης, αδερφής του Κωνσταντίνου, επειδή με δική της πρωτοβουλία χρηματοδοτήθηκε από τη Βασιλική Πρόνοια η ανέγερσή του και το 1966 μεταστεγάστηκε οριστικά στην οδό Ιουλίας Ανδρεάδη ^{12 13}

Εικ.5: Γενικό Νοσοκομείο Κέρκυρας Αγία Ειρήνη, στην Οδό Ιουλίας Ανδρεάδη ¹⁴

12 Εφημερίδα της Κυβέρνησης, Ν.Δ. 2592/1953 (ΦΕΚ 254/Α/53)

13 Κεφαλονίτης Γ., Η ιστορία του Αστικού Νοσοκομείου Κέρκυρας, εκδ. Εταιρεία προς ενίσχυση των Επτανησιακών Μελετών, Κέρκυρα, 1940, σελ.28-29

14 <http://teekerk.gr/index.php/news/pressreleases/442-nosokomeio.html>

Σήμερα, το Γενικό Νοσοκομείο Κέρκυρας υπάγεται στις διατάξεις του Ν.Δ. 2592/1953 « Περί Οργανώσεως Της Ιατρικής Αντίληψης » (ΦΕΚ 254/Α'), από τη δημοσίευση του Ν. 3329/2005 (ΦΕΚ 81 Α'), αποτελεί Νομικό Πρόσωπο Δημοσίου Δικαίου (ΝΠΔΔ) το οποίο υπόκειται στον έλεγχο και την εποπτεία του Διοικητή της 6ης Υγειονομικής Περιφέρειας, διέπεται από τις διατάξεις του εν λόγω νόμου και φέρει την επωνυμία « Γενικό Νοσοκομείο Κέρκυρας ΑΓΙΑ ΕΙΡΗΝΗ » και από το 2011 στεγάζεται στην περιοχή Κοντόκαλι Γουβιών Κέρκυρας.¹⁵

Εικ. 6: Γενικό Νοσοκομείο Κέρκυρας στη περιοχή Κοντόκαλι Γουβιών¹⁶

15 <http://www.gnkerkyras.gr/index.html>

16 <http://www.intrakat.gr/general-hospital-of-corfu-2/>

Β' ΜΕΡΟΣ: ΔΗΜΟΓΡΑΦΙΚΗ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ ΤΗΣ ΚΕΡΚΥΡΑΣ ΚΑΤΑ ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΟ ΔΙΑΣΤΗΜΑ 1960 – 1964

B1: Γενικά δημογραφικά στοιχεία του ελλαδικού χώρου κατά το χρονικό διάστημα 1960 – 1964

B1.1.: Η φυσική κίνηση στην Ελλάδα τα έτη 1960 - 1964

Σύμφωνα με την Εθνική Στατιστική Υπηρεσία της Ελλάδας κατά την χρονική περίοδο 1960 έως 1964 η φυσική κίνηση του πληθυσμού στον ελλαδικό χώρο παρουσιάζει μείωση. Όπως παρουσιάζεται στον Πίνακα 1, το σύνολο των γεννήσεων ζώντων βρεφών το 1960 ανήλθε στο ποσοστό 18,9 επί πληθυσμού 1.000 ατόμων, το 1961 μειώθηκε στο 17,9, το 1962 ανήλθε στο 18, ενώ το 1963 παρατηρείται μείωση με ποσοστό 17,5 και το 1964 παρουσιάζεται μικρή αύξηση στο 18.

Παράλληλα, οι θάνατοι αυξήθηκαν απο 7,3 το 1960, σε 7,6 το 1961, 7,9 κατά τα έτη 1962 και 1963 και 8,2 το 1964.

ΦΥΣΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ ΤΟΥ ΠΛΗΘΥΣΜΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΟ 1960- 1964				
Έτη	Γεννήσεις Ζώντων		Θάνατοι	
	Απόλυτοι Αριθμοί	Επί Πληθυσμού 1.000 ατόμων	Απόλυτοι Αριθμοί	Επί Πληθυσμού 1.000 ατόμων
1960	157239	18,9	60563	7,3
1961	150716	17,9	63955	7,6
1962	152158	18	66554	7,9
1963	148249	17,5	66813	7,9
1964	153109	18	69429	8,2

Πίνακας 1 : Φυσική κίνηση του πληθυσμού κατά τα έτη 1960 – 1964 (ΕΛΣΤΑΤ)¹

1 ΕΛΣΤΑΤ, Στατιστική Της Φυσικής Κινήσεως Του Πληθυσμού Της Ελλάδας έτους 1964, πίνακας στ' (υ), σελ. XXVIII

Αναλυτικότερα, η φυσική αύξηση του πληθυσμού με υπεροχή των γεννήσεων έναντι των θανάτων ανήλθε το 1960 σε 96.676 και ποσοστό φυσικής αύξησης 11,6 επί πληθυσμού 1.000 ατόμων . Παράλληλα, η πραγματική (καθαρή) αύξηση ανήλθε τους 53.987 και με αντίστοιχο ποσοστό 6,5.³ Το 1961 η φυσική αύξηση μειώνεται σε 86.716 και ποσοστό 10,3 και πραγματική αύξηση 61.551 και ποσοστό 7,3 ². Το 1962 παρουσιάζεται μικρή μείωση της φυσικής αύξησης σε 85.604 κι αντίστοιχο ποσοστό 10,1 κι ακολούθως μείωση πραγματικής αύξησης σε 35.690 δηλαδή 4,2 ⁴. Το 1963 παρατηρείται μείωση της φυσικής αύξησης με 82.103 και ποσοστό 9,7 και πραγματική αύξηση 25.388 με ποσοστό 3 ⁵. Τέλος, το 1964 παρουσιάζεται μικρή αύξηση της φυσικής και πραγματικής αύξησης με 83.680 και 9,8 ποσοστό και 36.223 και 4 ποσοστό αντιστοίχως ⁶.

B1.2.: Η θνησιμότητα στον ελλαδικό χώρο κατά τα έτη 1960 - 1964

Το μεγαλύτερο ποσοστό θανάτων σύμφωνα με τον πίνακα της φυσικής κίνησης του πληθυσμού της Ελλάδας συναντάται το 1964 με 69.429 περιστατικά και ποσοστό 8,2 επί πληθυσμού 1.000 ατόμων. Οι τρεις κυριότερες αιτίες των θανάτων του ενήλικου πληθυσμού της χώρας κατά τη χρονική περίοδο της μελέτης, όπως αναφέρονται στις απογραφές των αντίστοιχων ετών, είναι τα καρδιολογικά νοσήματα, οι νεοπλασίες και οι αγγειακές βλάβες που προσβάλλουν το Κεντρικό Νευρικό Σύστημα.

Τα λοιμώδη νοσήματα όπως η πνευμονία, η φυματίωση, η εντερίτιδα, αλλά και νοσήματα του πεπτικού συστήματος όπως η γαστρίτιδα, η δωδεκαδακτυλίτιδα, η κολίτιδα, που ήταν βασικές αιτίες νοσηρότητας και θνησιμότητας κατά τις προηγούμενες δεκαετίες μειώθηκαν σημαντικά. Εξαίρεση αποτελούσε η διάρκεια των

3 ΕΛΣΤΑΤ, Στατιστική της φυσικής κινήσεως του πληθυσμού της Ελλάδας κατά το έτος 1960, σελ. XIX

2 ΕΛΣΤΑΤ, Στατιστική της φυσικής κινήσεως του πληθυσμού της Ελλάδας κατά το έτος 1961, σελ. XX

4 ΕΛΣΤΑΤ, Στατιστική της φυσικής κινήσεως του πληθυσμού της Ελλάδας κατά το έτος 1962, σελ. XX

5 ΕΛΣΤΑΤ, Στατιστική της φυσικής κινήσεως του πληθυσμού της Ελλάδας κατά το έτος 1963, σελ. XXI

6 ΕΛΣΤΑΤ, Στατιστική της φυσικής κινήσεως του πληθυσμού της Ελλάδας κατά το έτος 1964, σελ. XVI

νεογνών.

Αναλυτικότερα, όπως φαίνεται στον Πίνακα 2, το 1961 καταγράφονται τα περισσότερα κρούσματα αναπνευστικής φυματίωσης με ποσοστό 16,5 , ενώ γενικότερα άλλα λοιμώδοι και παρασιτικά νοσήματα καταλαμβάνουν ποσοστό 10,8 το 1960 και 10,6 το 1962, θάνατοι επί 100.000 ατόμων υπολογιζομένου πληθυσμού εις το μέσον των αντιστοιχών ετών.

ΛΟΙΜΩΔΗ & ΠΑΡΑΣΙΤΙΚΑ ΝΟΣΗΜΑΤΑ ΚΑΤΑ ΤΑ ΕΤΗ 1960- 1964					
	1960	1961	1962	1963	1964
Φυματίωση του αναπνευστικού συστήματος	15,2	16,5	15	13	12
Φυματίωση άλλων μορφών	1,4	1,4	1,2	0,9	0,7
Σύφιλη και υπολείμματα αυτής	0,3	0,5	0,4	0,4	0,4
Τυφοειδής πυρετός	0,3	0,3	0,2	0,2	0,1
Χολέρα	-	-	-	-	-
Δυσεντερία οποιασδήποτε μορφής	1,7	1,4	1,3	1,1	0,5
Οστρακιά και στρεπτοκοκκική κυνάγχη	-	0	0,1	-	0
Διφθερίτιδα	1,3	1,2	1	0,4	0,3
Κοκκύτης	1,5	0,9	1,3	0,7	0,4
Λοιμώξεις εκ μηνιγγιτιδοκόκκων	0,2	0,2	0,2	0,1	0
Πανώλη	-	-	-	-	-
Οξεία πολυομυελίτιδα	0,3	0,4	0,2	0,2	0,1
Ευλογιά	-	-	-	-	-
Ιλαρά	0,5	0,4	0,6	0,3	0,1
Ελονοσία	-	-	0	-	-
Άλλες λοιμώξεις και παρασιτικές νόσοι	10,8	9,9	10,6	5,7	4,5

Πίνακας 2 : Ειδικά ποσοστά θνησιμότητας κατά αιτία λοιμωδών νοσημάτων 1960 – 1964 ^{7 8}

⁷ ΕΛΣΤΑΤ, Στατιστική της φυσικής κινήσεως του πληθυσμού της Ελλάδας έτους 1964, Αθήνα 1966, πίνακας κε', Ειδικά ποσοστά θνησιμότητας κατ'αιτίαν θανάτου 1937- 1938, 1961- 1964 (συνεπτυγμένος διεθνής κατάλογος του 1955), σελ. XXXVI

Σύμφωνα με την ποσοστιαία κατανομή των θανάτων ανά οικογενειακή κατάσταση δηλώθηκαν περισσότεροι θάνατοι και για τα δύο φύλα το 1964, οι έγγαμοι άρρενες παρουσίασαν μεγαλύτερο ποσοστό θνησιμότητας από τις χήρες θήλεις. Επιπλέον, η ηλικιακή ομάδα των 85 και άνω καταλαμβάνει τα μεγαλύτερα ποσοστά θνησιμότητας των ενηλίκων και οι περισσότεροι θάνατοι δηλώθηκαν ότι συνέβησαν σε ιδιωτική κατοικία και νοσοκομεία. Ο μέσος όρος προσδόκιμου επιβίωσης είναι τα 67,5 έτη για τους άρρενες και 70,7 έτη και τις θήλεις, παρατηρείται υπεροχή της προσδοκώμενης ζωής των θηλέων έναντι των αρρένων κατά τρία έτη περίπου ως αποτέλεσμα της μεγαλύτερης θνησιμότητας των αρρένων.

Οι κυριότερες αιτίες της βρεφικής θνησιμότητας σύμφωνα με τις απογραφές των ετών 1960 - 1964 είναι η πνευμονία και η προωρότητα.

Όπως φαίνεται στον Πίνακα 3, σύμφωνα με τα δεδομένα της ΕΛΣΤΑΤ κατά την πενταετία μελέτης, η συνολική μέγιστη θνησιμότητα των βρεφών (αφορά συνολικά τα βρέφη ηλικιακής ομάδας 1 μήνα έως 11 μηνών), ήταν τα έτη 1962 και 1960 με 40,4 και 40,1 αντιστοίχως, ενώ το 1964 παρατηρείται μείωση του ποσοστού των θανάτων στο 35,8 ,θάνατοι επί 1.000 γεννήσεων ζώντων. Παράλληλα, η μέγιστη νεογνική θνησιμότητα (ηλικιακή ομάδα >1 μήνα) σημειώθηκε τα έτη 1961 και 1963 με αντιστοιχία 20,1 και 21,1 , ενώ η μικρότερη το 1960 με 19,5 θάνατοι επί 1.000 γεννήσεων ζώντων.

Αναλυτικότερα, όσον αφορά την βρεφική θνησιμότητα, η ηλικιακή ομάδα με την μέγιστη θνησιμότητα παρατηρείται στα βρέφη 3 έως 6 μηνών, ιδιαίτερα κατά τα έτη 1960 και 1962 με ποσοστά 9,1 και 9,2. Στην ηλικιακή ομάδα 1 έως 2 μηνών, τα έτη 1960 και 1961 καταγράφηκαν τα περισσότερα περιστατικά θνησιμότητας με ποσοστό 7,1 θάνατοι επί 1.000 γεννήσεων ζώντων. Επιπλέον, στην ηλικιακή ομάδα 7 έως 11 μηνών σημειώθηκε η μικρότερη βρεφική θνησιμότητα, με τα μέγιστα

8 ΕΛΣΤΑΤ, Στατιστική της φυσικής κινήσεως του πληθυσμού της Ελλάδας έτους 1960, Αθήνα 1963, πίνακας κε', Ειδικά ποσοστά θνησιμότητας κατ'αίτιαν θανάτου 1937 – 1938, 1957 – 1960 (συνεπτυγμένος διεθνής κατάλογος του 1955), σελ. XXXVI

ποσοστά θανάτων να σημειώνονται τα έτη 1960 και 1962 με αντιστοιχία 4,4 και 4,5.

Τέλος, φαίνεται ότι οι άρρενες παρουσιάζουν αυξημένα ποσοστά θνησιμότητας έναντι των θηλέων ⁹.

ΠΟΣΟΣΤΑ ΒΡΕΦΙΚΗΣ ΘΝΗΣΙΜΟΤΗΤΑΣ ΑΝΑ ΗΛΙΚΙΑΚΗ ΟΜΑΔΑ ΚΑΤΑ ΤΑ ΕΤΗ 1960 - 1964					
Έτη	Σύνολο > 1 έτους	Ηλικία Βρεφών			
		> 1 μηνών	1 – 2 μηνών	3 – 6 μηνών	7 – 11 μηνών
1960	40,1	19,5	7,1	9,1	4,4
1961	39,8	20,1	7,1	8,5	4,1
1962	40,4	19,7	7	9,2	4,5
1963	39,3	21,1	6,6	8	3,6
1964	35,8	19,6	5,9	7	3,3

Πίνακας 3 : Ποσοστά βρεφικής θνησιμότητας κατά ηλικία του θανόντος των ετών 1960 -1964 ¹⁰

ΠΟΣΟΣΤΙΑΙΑ ΚΑΤΑΝΟΜΗ ΠΑΙΔΙΚΗΣ ΘΝΗΣΙΜΟΤΗΤΑΣ ΑΝΑ ΗΛΙΚΙΑΚΗ ΟΜΑΔΑ ΚΑΤΑ ΤΑ ΈΤΗ 1960 - 1964							
Έτη	> 1 έτους	1 ετών	2 ετών	3 ετών	4 ετών	5 – 9 ετών	10 – 14 ετών
1960	10,4	1	0,5	0,4	0,2	0,7	0,5
1961	9,4	0,8	0,4	0,3	0,2	0,7	0,5
1962	9,2	0,8	0,4	0,2	0,2	0,6	0,5
1963	8,7	0,6	0,4	0,3	0,1	0,6	0,5
1964	7,9	0,6	0,3	0,2	0,2	0,6	0,4

Πίνακας 4 : Ποσοστά παιδικής θνησιμότητας κατά ηλικία του θανόντος των ετών 1960 -1964¹¹

Αναλύοντας τον Πίνακα 4, γενικά παρατηρείται αυξημένη παιδική θνησιμότητα κατά το έτος 1960 με συνολικό ποσοστό 10,4. Ειδικότερα, αύξηση της

9 ΕΛΣΤΑΤ, Στατιστική της φυσικής κινήσεως του πληθυσμού της Ελλάδας του έτους 1964, Αθήνα 1966, σελ. XIV, XX

10 ΕΛΣΤΑΤ, Στατιστική της φυσικής κινήσεως του πληθυσμού της Ελλάδας έτους 1964, Αθήνα 1966, πίνακας κστ', Ποσοστά βρεφικής θνησιμότητας κατ' ηλικίαν του θανόντος, 1926 – 1928, 1936 -1938, 1956- 1964, σελ. XXXVII

11 ΕΛΣΤΑΤ, Στατιστική της φυσικής κινήσεως του πληθυσμού της Ελλάδας έτους 1964, Αθήνα 1966, πίνακας κα', Ποσοστιαία κατανομή των θανάτων κατ' ηλικίαν του θανόντος, 1926 – 1928, 1936 -1938, 1957- 1964, σελ. XXXIII

παιδικής θνησιμότητας παρατηρήται στα παιδιά ηλικίας 1 έτους και 5 – 9 ετών τα έτη 1960- 1961, ενώ η μικρότερη παιδική θνησιμότητα καταδεικνύεται στην ηλικία των 4 ετών.

B1.3.: Γεννήσεις στον ελλαδικό χώρο κατά τα έτη 1960 - 1964

Σύμφωνα με την απογραφή του 1964 της ΕΛΣΤΑΤ του πίνακα της φυσικής κίνησης του πληθυσμού της Ελλάδας, οι περισσότερες γεννήσεις ζώντων αναφέρονται το 1960 με ποσοστό 18,9 επί πληθυσμού 1.000 ατόμων. Παράλληλα, κατά το έτος 1960 δηλώθηκε υψηλό ποσοστό ζώντων γεννήσεων σε ιδιωτική κατοικία, ενώ από το 1961 έως το 1964 παρατηρείται συνεχής αύξηση των ποσοστών των γεννήσεων που πραγματοποιήθηκαν στα νοσοκομεία της χώρας. Παρασταθέντα πρόσωπα κατά τη διάρκεια του τοκετού δηλώνονται ο ιατρός και η μαία. Επιπλέον, η μέση ηλικία της μητέρας κατά την γέννηση είναι τα 28 έτη και το μορφωτικό επίπεδο των γονέων εγγράματοι.

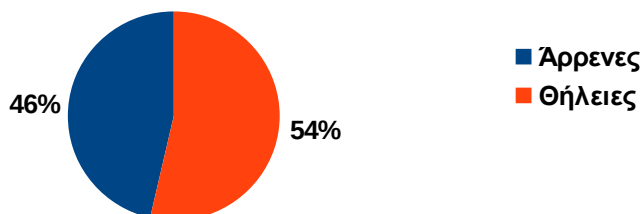
Αξιοσημείωτο είναι ότι η ποσοστιαία αναλογία των γεννήσεων ζώντων εξώγαμων βρεφών επί 1.000 γεννηθέντων ζώντων το 1960 και 1961 ήταν 12,4 και 12,2 αντιστοίχως και παρουσίασαν φθίνουσα πορεία στα επόμενα χρόνια με 11,5 το 1962, 11,9 το 1963 και 10,9 το 1964.

B2: Δημογραφικά Στοιχεία Των Νοσηλευθέντων Στο Γενικό Νοσοκομείο Της Κέρκυρας Κατά Το Χρονικό Διάστημα 1960 – 1964

B2.1: Ποσοστό νοσηλευθέντων

Κατά την πενταετία 1960 – 1964 ο συνολικός αριθμός των νοσηλευθέντων στο Γενικό Νοσοκομείο Κέρκυρας «Αγία Ειρήνη» είναι 13.531 άτομα εκ των οποίων 6.280 άρρενες και 7.251 θήλεις. Στο Γράφημα 1 αναφέρονται τα ποσοστά των νοσηλευομένων ανά φύλο όπου το 54% είναι θήλεις και 46% άρρενες.

ΠΟΣΟΣΤΟ ΝΟΣΗΛΕΥΟΜΕΝΩΝ ΑΝΑ ΦΥΛΟ

Γράφημα 1: Ποσοστό νοσηλευομένων ανά φύλο κατά τα έτη 1960 -1964 (ιδία επεξεργασία)

Σύμφωνα με τον Πίνακα 5, κατά τα έτη 1963 και 1964 παρατηρείται ο μέγιστος αριθμός νοσηλευομένων, λιγότεροι καταγράφηκαν το 1962 και 1960, ενώ ο μικρότερος αριθμός νοσηλευθέντων καταγράφηκε το 1961 συνολικά και για τα δύο φύλα. Αναλυτικότερα, οι περισσότεροι άρρενες νοσηλευθέντες παρατηρούνται το 1964 και οι θήλεις το 1963.

Σύνολο Νοσηλευθέντων Ανά Φύλο & Έτος

Έτη	Άρρενες	Θήλεις	Σύνολο
1960	1210	1434	2644
1961	1180	1376	2556
1962	1223	1426	2649
1963	1205	1511	2716
1964	1462	1504	2966
Σύνολο	6280	7251	13531

Πίνακας 5: Σύνολο νοσηλευθέντων ανά φύλο και έτος (ιδία επεξεργασία)

B2.2: Εθνικότητα νοσηλευθέντων

Σύμφωνα με τον Πίνακα 6, η πλειοψηφία των περιστατικών που έκαναν χρήση υπηρεσιών υγείας στο Γενικό Νοσοκομείο Κέρκυρας ήταν Ελληνικής καταγωγής, αλλά και άλλων εθνικοτήτων όπως Αγγλικής, Ιταλικής, Γαλλικής, Ελβετικής, Βουλγαρικής, Γερμανικής και Ολλανδικής καταγωγής. Λιγότεροι δήλωσαν Αλβανική, Αρμένικη, Αυστριακή και Αυστραλιανή προέλευση, ενώ συνολικά 7 ήταν τα άτομα που δεν δήλωσαν την εθνικότητά τους.

Εθνικότητα Νοσηλευθέντων Για Την Περίοδο 1960 – 1964						
	1960	1961	1962	1963	1964	Σύνολο
Ελληνική	2636	2546	2645	2710	2950	13487
Αγγλική	3	2	2	2	3	12
Βουλγαρική	2	0	0	0	0	2
Ιταλική	2	2	1	0	1	6
Αλβανική	0	1	0	0	0	1
Αρμένικη	0	1	0	0	0	1
Ελβετική	0	0	1	1	1	3
Αυστραλιανή	0	0	0	1	0	1
Γαλλική	0	0	0	2	4	6
Αυστριακή	0	0	0	0	1	1
Γερμανική	0	0	0	0	2	2
Ολλανδική	0	0	0	0	2	2
Δεν Αναφέρεται	1	4	0	0	2	7
Σύνολο	2644	2556	2649	2716	2966	13531

Πίνακας 6: Εθνικότητα νοσηλευθέντων για τα έτη 1960 – 1964 (ιδία επεξεργασία)

B2.3: Ηλικιακές ομάδες νοσηλευθέντων

ΗΛΙΚΙΑΚΕΣ ΟΜΑΔΕΣ ΝΟΣΗΛΕΥΟΜΕΝΩΝ															
	1960			1961			1962			1963			1964		
	A	Θ	ΣΥΝΟΛΟ ΕΤΟΥΣ	A	Θ	ΣΥΝΟΛΟ ΕΤΟΥΣ	A	Θ	ΣΥΝΟΛΟ ΕΤΟΥΣ	A	Θ	ΣΥΝΟΛΟ ΕΤΟΥΣ	A	Θ	ΣΥΝΟΛΟ ΕΤΟΥΣ
0-4	133	77	210	92	58	150	154	99	253	138	85	223	210	114	324
5-9	114	67	181	87	72	159	100	75	175	82	70	152	143	87	230
10-14	83	99	182	107	53	160	99	51	150	89	62	151	114	67	181
15-19	79	60	139	77	76	153	81	86	167	101	121	222	107	130	237
20-24	89	196	285	76	177	253	59	143	202	67	185	252	62	166	228
25-29	100	234	334	84	213	297	76	191	267	79	183	262	73	166	239
30-34	75	183	258	69	149	218	71	146	217	74	167	241	70	168	238
35-39	73	129	202	65	122	187	61	131	192	78	134	212	58	111	169
40-44	52	53	105	65	68	133	58	94	152	64	73	137	67	76	143
45-49	68	68	136	61	54	115	48	53	101	47	53	100	71	49	120
50-54	57	50	107	68	61	129	75	63	138	62	70	132	89	66	155
55-59	57	53	110	66	60	126	77	44	121	85	55	140	78	56	134
60-64	59	61	120	57	53	110	67	70	137	63	77	140	93	67	160
65-69	49	44	93	80	45	125	67	59	126	52	65	117	60	64	124
70-74	57	35	92	50	62	112	60	59	119	56	51	107	81	60	141
75-79	35	24	59	50	26	76	46	32	78	37	31	68	47	24	71
80+	14	15	29	25	20	45	28	22	50	30	25	55	38	33	71
Δίχως Στοιχεί	0	2	2	2	5	8	2	2	4	1	4	5	1	0	1
Σύνολο	1194	1450	2644	1181	1374	2556	1229	1420	2649	1205	1511	2716	1462	1504	2966

Πίνακας 7: Ηλικιακές ομάδες νοσηλευομένων ανά φύλο και έτος (ιδία επεξεργασία)

Σύμφωνα με τον Πίνακα 7, που αφορά τις ηλικιακές ομάδες των νοσηλευόμενων, η ηλικιακή ομάδα 0 - 4 ετών παρουσιάζει αυξημένη νοσηρότητα σε αντίθεση με τις υπόλοιπες παιδικές ηλικιακές ομάδες, καθώς στην ηλικιακή ομάδα 0- 4 ετών καταγράφονται τα περισσότερα περιστατικά νοσηρότητας και ιδιαίτερα κατά τα έτη 1964 και 1962. Το 1961 καταγράφηκαν τα λιγότερα περιστατικά νοσηρότητας της ηλικιακής ομάδας 0 - 4 ετών, ενώ παρατηρείται μεγαλύτερη νοσηρότητα των αρρένων και λιγότερη των θηλέων. Στις παιδικές ηλικιακές ομάδες 5 – 9 ετών και 10 – 14 ετών οι άρρενες εξακολουθούν να παρουσιάζουν μεγαλύτερη νοσηρότητα από τα θήλεα. Επιπλέον, κατά τα έτη 1960 και 1964 καταγράφονται τα περισσότερα περιστατικά νοσηρότητας και τα λιγότερα καταγράφηκαν το 1963.

Στις ηλικιακές ομάδες 20-24, 25-29, 30-34, 35-39, 40-44 και λιγότερο 45-49 οι θήλεις παρουσιάζουν τη μεγαλύτερη νοσηρότητα έναντι των αρρένων. Ιδιαίτερη χρήση υπηρεσιών υγείας από θήλεις παρατηρείται στην ηλικιακή ομάδα 25 -29 ετών όπου και καταγράφησαν τα περισσότερα περιστατικά τα έτη 1960 και 1961, κυρίως λόγω των τοκετών, ακολούθως οι ηλικίες 20-24 τα έτη 1960, 1961 και οι ηλικίες 30-34 ετών τα έτη 1960, 1963.

Στις ηλικιακές ομάδες 50-54, 55-59, 60-64, 65-69, 70-74, 75-79 και απο 80 ετων και άνω, η νοσηρότητα των αρρένων είναι μεγαλύτερη από των θηλέων. Η υψηλότερη νοσηρότητα των προαναφερθέντων ηλικιακών ομάδων παρατηρείται το 1963 και 1964, ενώ το 1960 η μικρότερη, παράλληλα το 1964 παρατηρείται η υψηλότερη νοσηρότητα των υπερηλίκων (80 ετών και άνω), ενώ το 1960 η μικρότερη.

Τέλος, υπάρχουν συνολικά 20 νοσηλευθέντες όπου δεν κατέσται δυνατή η κατηγοριοποίηση τους σε συγκεκριμένη ηλικιακή ομάδα καθώς σε 19 νοσηλευθέντες εκ των οποίων 6 άρρενες και 13 θήλειες δεν αναφερόταν η ηλικία και σε ένα βρέφος 8 μηνών το 1961 δεν αναφερόταν το φύλο.

B2.4.1: Τόπος διαμονής νοσηλευομένων ανά γεωγραφικό διαμέρισμα

ΝΟΣΗΡΟΤΗΤΑ- ΘΝΗΣΙΜΟΤΗΤΑ ΑΝΑ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΟ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑ ΔΙΑΜΟΝΗΣ									
Έτη	Κέρκυρα (πόλη)	Βόρεια Κέρκυρα	Μέση Κέρκυρα	Νότια Κέρκυρα	Υπόλοιπη Ελλάδα	Εξωτερικό	Δεν Αναφέρεται	Αταύτηστο	Σύνολο
1960	549	508	744	670	165	5	3	0	2644
1961	414	552	738	698	137	2	7	8	2556
1962	488	548	765	717	126	3	2	0	2649
1963	469	607	807	664	156	9	1	3	2716
1964	581	603	897	714	150	18	2	1	2966
Σύνολο	2501	2818	3951	3463	734	37	15	12	13531

Πίνακας 8: Συνολικός αριθμός νοσηλευομένων ανά γεωγραφικό διαμέρισμα διαμονής (ιδία επεξεργασία)

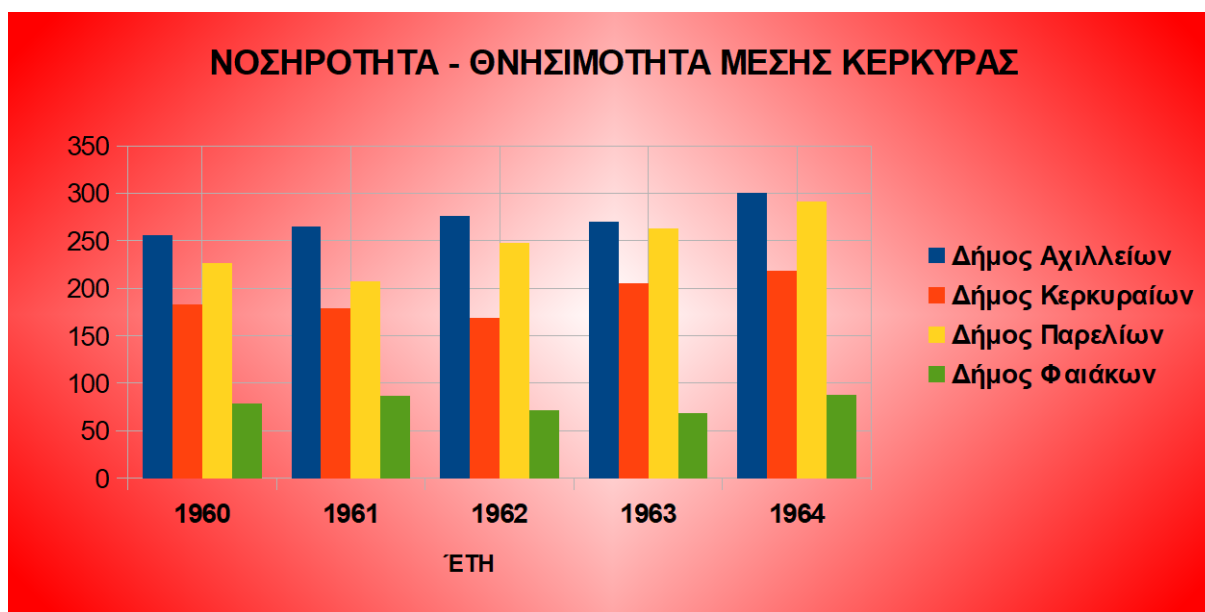
Σύμφωνα με τον Πίνακα 8 η πλειοψηφία των νοσηλευθέντων δήλωσε ότι κατοικούν σε περιοχές που περιλαμβάνονται στα γεωγραφικά διαμερίσματα της Μέσης και Νότιας Κέρκυρας, ενώ λιγότερος πληθυσμός δήλωσε την Βόρεια Κέρκυρα. Παράλληλα, μεγάλη χρήση υπηρεσιών υγείας έγινε από τους κατοίκους που διέμεναν στην Πόλη της Κέρκυρας, οι λιγότεροι δήλωσαν ως τόπο διαμονής γεωγραφικά διαμερίσματα της Υπόλοιπης Ελλάδας και του Εξωτερικού.

Πιο αναλυτικά, κατά τα έτη 1963 και 1964 καταγράφονται τα περισσότερα περιστατικά όπου διέμεναν στη Μέση, Νότια, Βόρεια Κέρκυρα και στην Πόλη του νησιού, ενώ λιγότεροι στην Υπόλοιπη Ελλάδα και το Εξωτερικό. Τα έτη 1960 και 1962 ο συνολικός αριθμός των ατόμων που δήλωσαν τα ίδια γεωγραφικά διαμερίσματα ήταν λιγότερος και ο μικρότερος σημειώνεται το 1961. Από το συνολικό αριθμό των 13.531 ατόμων δεν δήλωσαν γεωγραφικό διαμέρισμα 15 άτομα και σε 12 δεν ήταν δυνατή η ταύτιση των περιοχών κατοικίας.

B2.4.2: Τόπος διαμονής νοσηλευομένων ανά δήμο γεωγραφικού διαμερίσματος

Αρχικά, θα αναλυθούν οι δήμοι του γεωγραφικού διαμερίσματος της Μέσης Κέρκυρας όπου καταγράφηκαν τα περισσότερα νοσηλευθέντα συνολικά περιστατικά της πενταετίας 1960 – 1964, κατόπιν της Νότιας και Βόρειας Κέρκυρας.

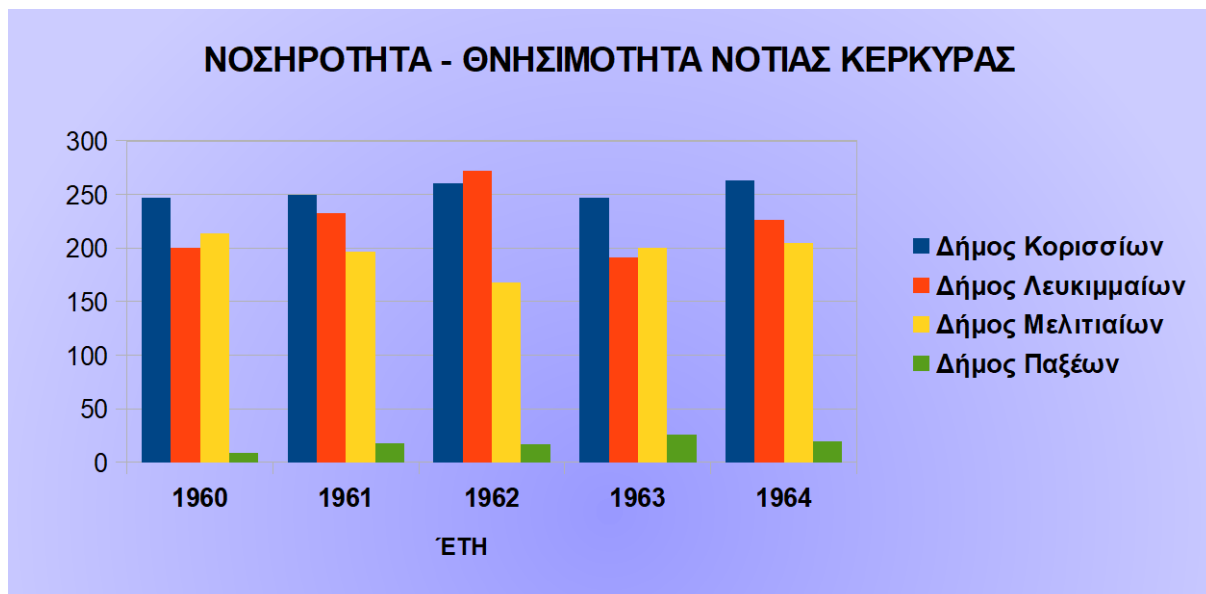
Όπως φαίνεται στο Γράφημα 2 η πλειοψηφία των νοσηλευθέντων του γεωγραφικού διαμερίσματος της Μέσης Κέρκυρας δήλωσε ως μόνιμη κατοικία τους δήμους Αχιλλείων και Παρελίων και λιγότεροι τους δήμους Κερκυραίων και Φαιάκων. Τα περισσότερα περιστατικά καταγράφησαν το 1964 στους δήμους Αχιλλείων και Παρελίων, ενώ το λιγότερα το 1963 στο δήμο Φαιάκων.

Γράφημα 2: Συνολικός αριθμός νοσηλευθέντων ανά δήμο γεωγραφικού διαμερίσματος Μέσης Κέρκυρας (ιδία επεξεργασία)

Στο γεωγραφικό διαμέρισμα της Νότιας Κέρκυρας όπως αποτυπώνεται στο Γράφημα 3 οι περισσότεροι νοσηλευθέντες δήλωσαν διαμονή στους δήμους Κορισσίων και Λευκιμμαίων, ενώ λιγότεροι στους δήμους Μελιτιαίων και Παξέων.

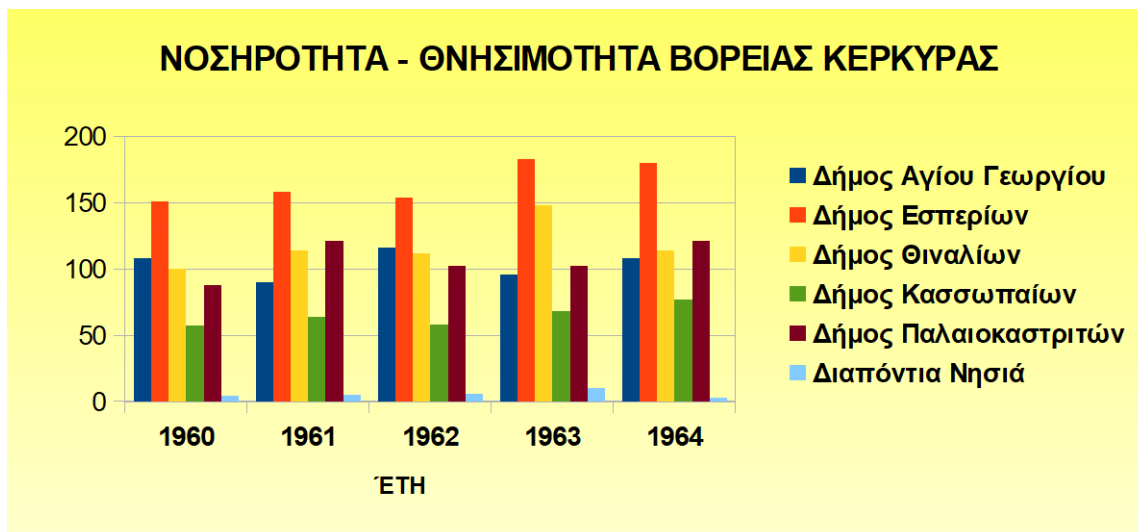
Το έτος 1962 στο δήμο Λευκιμμαίων διέμεναν τα περισσότερα περιστατικά που νοσηλεύθηκαν, ενώ τα λιγότερα στο δήμο Παξέων το 1960.

Γράφημα 3: Συνολικός αριθμός νοσηλευθέντων ανά δήμο γεωγραφικού διαμερίσματος Νότιας Κέρκυρας (ιδία επεξεργασία)

Στο γεωγραφικό διαμέρισμα της Βόρειας Κέρκυρας, όπως αποτυπώνεται στο Γράφημα 4 οι περισσότερα νοσηλευθέντες δήλωσαν ότι διέμεναν στους δήμους Εσπερίων, Παλαιοκαστριτών και Αγίου Γεωργίου, λιγότεροι στους δήμους Θιναλίων και Κασσωπαίων και η μειωψηφία δήλωσε το δήμο Διαποντίων Νήσων, όπου περιλαμβάνει τα νησιά Οθωνοί, Ερεϊκούσα, Μαθράκι.

Τα έτη 1963 και 1964 νοσηλεύθηκαν τα περισσότερα περιστατικά από το δήμο Εσπερίων, ενώ τα λιγότερα το 1964 από το δήμο Διαποντίων Νήσων.

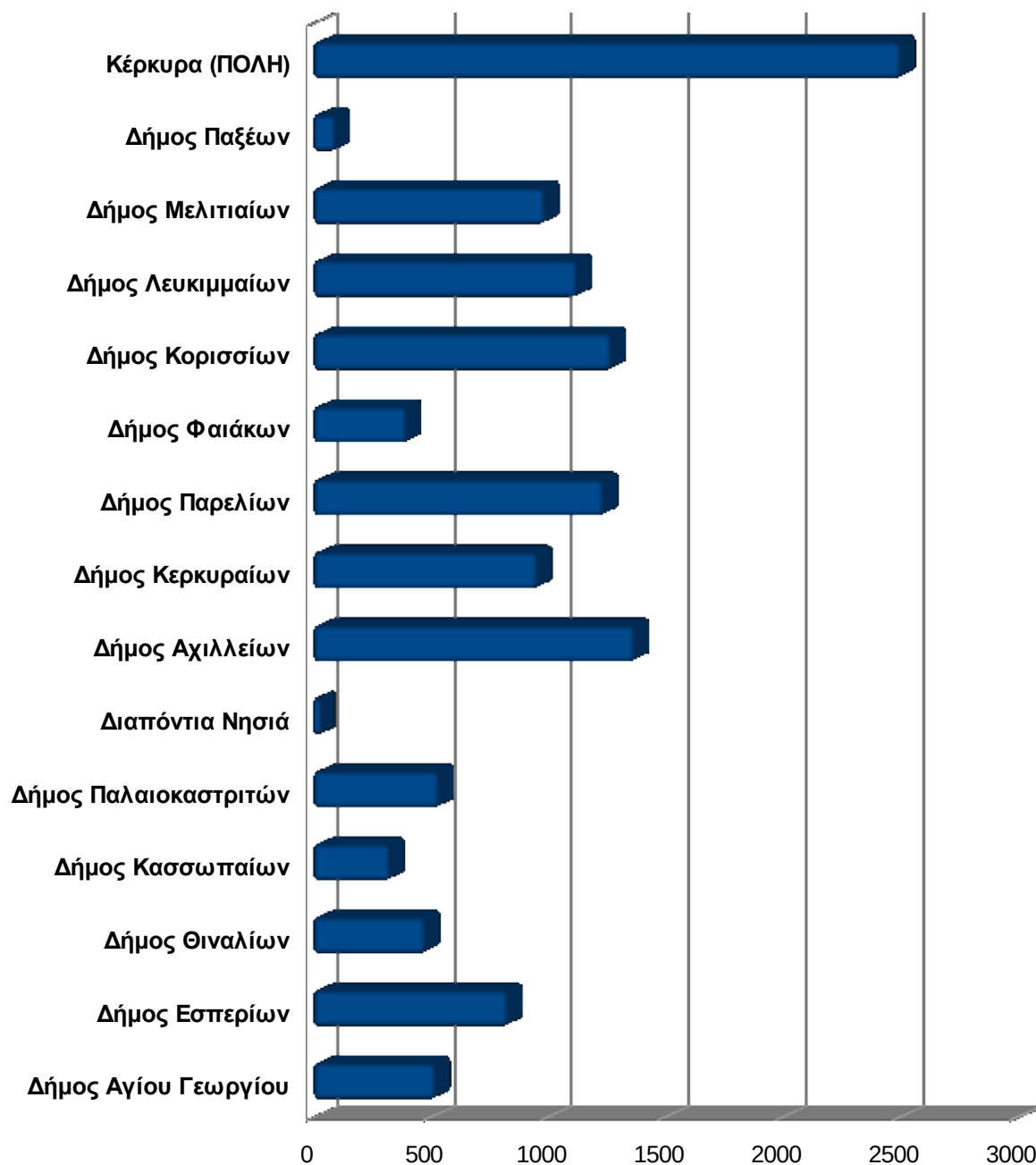

Γράφημα 4: Συνολικός αριθμός νοσηλευθέντων ανά δήμο γεωγραφικού διαμερίσματος Βόρειας Κέρκυρας (ιδία επεξεργασία)

Τέλος, από το συνολικό αριθμό νοσηλευθέντων κατά την πενταετία 1960-1964 οι 2.501 νοσηλευθέντες δήλωσαν τόπο διαμονής την Πόλη της Κέρκυρας. Οι περισσότεροι νοσηλευθέντες παρατηρούνται τα έτη 1960, 1962 και 1964, ενώ οι λιγότεροι το 1961 και 1963.

Εν κατακλείδι, σύμφωνα με το Γράφημα 5 οι περισσότεροι νοσηλευθέντες δήλωσαν σαν τόπο μόνιμης κατοικίας την Πόλη της Κέρκυρας, τον δήμο Αχιλλείων και τον δήμο Κορισσίων, ενώ οι λιγότεροι κατοικούσαν στο δήμο Διαποντίων Νήσων και στο δήμο Παξέων.

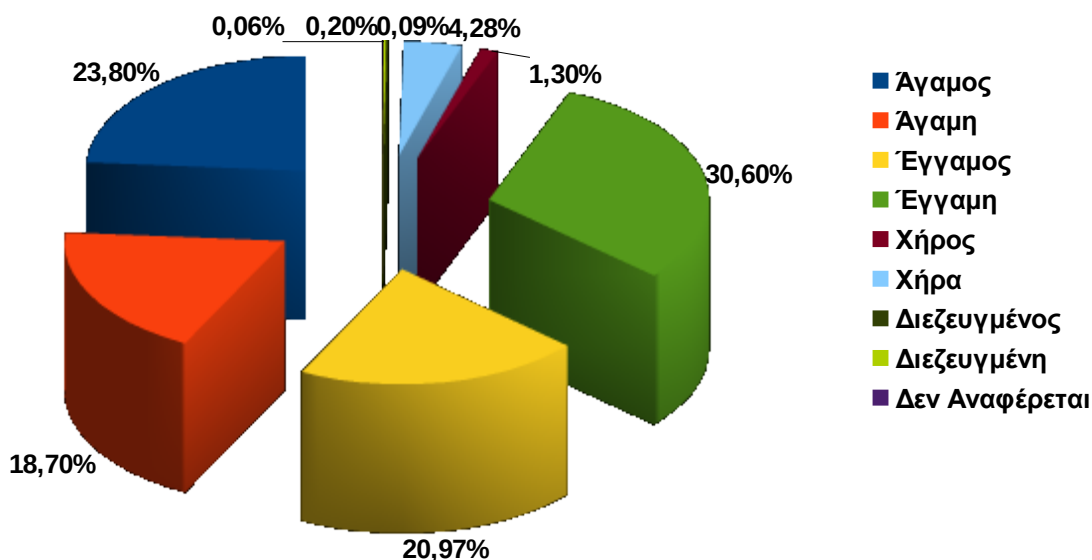
ΝΟΣΗΡΟΤΗΤΑ - ΘΝΗΣΙΜΟΤΗΤΑ ΑΝΑ ΔΗΜΟ ΤΑ ΕΤΗ 1960 - 1964

Γράφημα 5: Συνολικός αριθμός νοσηλευθέντων ανά δήμο Κέρκυρας (ιδία επεξεργασία)

B2.5: Οικογενειακή κατάσταση των νοσηλευομένων

Οικογενειακή Κατάσταση Νοσηλευθέντων Τα Έτη 1960 - 1964

Γράφημα 6: Συνολική ποσοστιαία αναλογία επι τις % της οικογενειακής κατάστασης των νοσηλευομένων κατά τα έτη 1960 -1964 (ιδία επεξεργασία)

Σύμφωνα με το Γράφημα 6 που αφορά την οικογενειακή κατάσταση των νοσηλευθέντων του Γενικού Νοσοκομείου Κέρκυρας, η πλειοψηφία του συνολικού αριθμού των νοσηλευθέντων κατά τα έτη 1960 – 1964 ήταν έγγαμες γυναίκες με ποσοστό 30,60% και άγαμοι άνδρες με ποσοστό 23,80%. Παράλληλα, μεγάλο ποσοστό επί του συνόλου δήλωσαν έγγαμοι άνδρες (20,97%), άγαμες γυναίκες (18,70%) και χηρεία δήλωσαν 4,28% γυναίκες και 1,30% άνδρες. Λιγότερο ποσοστό δήλωσαν διεζευγμένες γυναίκες (0,20%), διεζευγμένοι άνδρες (0,09%) και στο 0,06% δεν αναφερόταν η οικογενειακή τους κατάσταση.

Πιο αναλυτικά, στον Πίνακα 9 που ακολουθεί καταδεικνύεται ότι από τους άγαμους οι περισσότεροι ήταν άνδρες το 1964 και οι λιγότεροι το 1963, οι άγαμες γυναίκες ήταν περισσότερες το 1964 και λιγότερες το 1961. Από τους έγγαμους οι περισσότερες ήταν γυναίκες το 1963, ενώ λιγότερες το 1961 και από τους έγγαμους άνδρες οι περισσότεροι ήταν το 1964 και οι λιγότεροι το 1960. Χηρεία δήλωσαν

περισσότερο οι γυναίκες, με τις περισσότερες αναφορές το 1963 και τις λιγότερες το 1961, ενώ στους άνδρες οι περισσότεροι δηλώθηκαν το 1964 και οι λιγότεροι το 1960 και 1961. Επιπλέον, από τους διεzeugμένους περισσότερες ήταν οι γυναίκες με τις περισσότερες να σημειώνονται το 1961 και οι άνδρες το 1960. Τέλος, σε 8 άτομα δεν αναφερόταν η οικογενειακή κατάσταση εκ των οποίων οι 5 το 1961.

Οικογενειακή Κατάσταση Νοσηλευομένων Κατά Τα Έτη 1960 – 1964										
Έτη	Άγαμος	Άγαμη	Έγγαμος	Έγγαμη	Χήρος	Χήρα	Διεzeugμένος	Διεzeugμένη	Δεν Αναφέρεται	Σύνολο
1960	657	479	513	840	31	116	5	3	0	2644
1961	569	471	577	800	31	96	1	6	5	2556
1962	614	510	563	812	41	105	0	2	2	2649
1963	594	517	567	869	26	133	2	7	1	2716
1964	781	559	618	816	52	128	4	8	0	2966
Σύνολο	3215	2536	2838	4137	181	578	12	26	8	13531
Συνολικό Ποσοστό %	23,80%	18,70%	20,97%	30,60%	1,30%	4,28%	0,09%	0,20%	0,06%	100,00%

Πίνακας 9: Οικογενειακή κατάσταση νοσηλευομένων ανά φύλο κατά τα έτη 1960 – 1964 (ιδία επεξεργασία)

B2.6: Επαγγέλματα νοσηλευθέντων

Στις 29 Οκτωβρίου 2009 στις Βρυξέλλες έγινε σύσταση της επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων σχετικά με τη χρήση της Διεθνούς Τυποποιημένης Ταξινόμησης των Επαγγελμάτων ISCO -08.

Πλέον τα κράτη μέλη πρέπει να αναπτύσσουν, να παράγουν και να διαδίδουν στατιστικές με ανάλυση κατά επαγγέλματα, χρησιμοποιώντας τη Διεθνή Τυποποιημένη Ταξινόμηση των Επαγγελμάτων του 2008 (ISCO-08) ή μια εθνική ταξινόμηση που να προκύπτει από την ISCO-08. Επιπλέον, τα κράτη μέλη πρέπει να χρησιμοποιούν την ISCO-08 σε όλους τους στατιστικούς τομείς στους οποίους παρέχουν στατιστικές με ανάλυση κατά επαγγέλματα, από το 2011 ως έτος αναφοράς.

Στην παρούσα μελέτη η κατηγοριοποίηση των επαγγελμάτων των νοσηλευομένων του Γενικού Νοσοκομείου Κέρκυρας έγινε σύμφωνα με τα ISCO - 08. Στον πίνακα 6 που ακολουθεί παρουσιάζονται αναλυτικά οι κατηγορίες των επαγγελμάτων, καθώς και άλλες ιδιότητες των νοσηλευομένων, όπως δηλώθηκαν ανά φύλο και έτος.

Ταξινόμηση Επαγγελματίων Νοσηλευθέντων Κατά ISCO-08 Τα Έτη 1960- 1964															
	1960			1961			1962			1963			1964		
	Α	Θ	ΣΥΝΟΛΟ	Α	Θ	ΣΥΝΟΛΟ	Α	Θ	ΣΥΝΟΛΟ	Α	Θ	ΣΥΝΟΛΟ	Α	Θ	ΣΥΝΟΛΟ
Ανώτερα Διευθυντικά & Διοικητικά Στελέχη															
Γενικοί Διευθι	4	0	4	1	0	1	3	0	3	2	0	2	1	0	1
Διευθυντές Πι	2	1	3	0	0	0	0	1	1	0	0	0	1	0	1
ΣΥΝΟΛΟ	6	1	7	1	0	1	3	1	4	2	0	2	2	0	2
Επαγγελματίες															
Επαγγελματίε	5	1	6	5	4	9	5	5	10	2	13	15	3	6	9
Επαγγελματίε	2	0	2	0	0	0	0	0	0	1	0	1	0	0	0
Επαγγελματίε	9	1	10	3	4	7	7	7	14	1	3	4	2	7	9
Ασκούντες Επ	1	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Ασκούντες Επ	1	0	1	3	0	3	2	0	2	4	0	4	1	1	2
Εκπαιδευτικο	5	1	6	0	0	0	1	0	1	0	2	2	3	1	4
ΣΥΝΟΛΟ	23	3	26	11	8	19	15	12	27	8	18	26	9	15	24
Τεχνικοί & Ασκούντες Συναφή Επαγγέλματα															
Τεχνικοί Θετι	1	0	1	1	0	1	0	0	0	1	0	1	1	0	1
Βοηθοί Επαγγ	1	0	1	0	0	0	1	0	1	2	0	2	0	0	0
Βοηθοί Επαγγ	2	0	2	2	0	2	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Τεχνικοί Του 1	0	0	0	0	0	0	1	0	1	1	0	1	3	0	3
Τεχνικοί Του 1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	2	0	2	0	0	0
ΣΥΝΟΛΟ	4	0	4	3	0	3	2	0	2	6	0	6	4	0	4
Υπάλληλοι Γραφείου															
Υπάλληλοι Εξ	1	0	1	2	0	2	1	0	1	2	0	2	5	0	5
Υπάλληλοι Γε	0	0	0	1	0	1	0	0	0	0	0	0	2	2	4
ΣΥΝΟΛΟ	1	0	1	3	0	3	1	0	1	2	0	2	7	2	9
Απασχολούμενοι Στην Παροχή Υπηρεσιών & Πωλητές															
Απασχολούμ	10	1	11	13	2	15	13	0	13	11	1	12	11	2	13
Πωλητές	23	0	23	13	0	13	12	0	12	25	0	25	15	1	16
Απασχολούμ	1	1	2	0	0	0	0	0	0	0	1	1	0	0	0
Απασχολούμ	55	0	55	45	0	45	43	0	43	37	0	37	43	0	43
Απασχολούμ	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	5	0	5
ΣΥΝΟΛΟ	89	2	91	71	2	73	68	0	68	73	2	75	74	3	77
Ειδικευόμενοι Γεωργοί, Κτηνοτρόφοι, Δασοκόμοι & Αλιείς															
Ειδικευμένοι Ι	426	1	427	486		491	454	0	454	422	2	424	456	3	459
Ειδικευόμενοι	15	0	15	11	1	12	12	0	12	13	0	13	14	0	14
ΣΥΝΟΛΟ	441	1	442	497	6	503	466	0	466	435	2	437	470	3	473
Ειδικευόμενοι Τεχνίτες & Ασκούντες Συναφή Επαγγέλματα															
Ειδικευόμενοι	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	1	0	0	0
Ελαοχρωματ	6	0	6	3	0	3	1	0	1	7	0	7	6	0	6
Τεχνίτες Επεξ	2	0	2	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Τεχνίτες Επεξ	3	0	3	1	0	1	5	0	5	1	0	1	5	0	5
Τεχνίτες Ανέγ	20	0	20	28	0	28	17	0	17	28	0	28	35	1	36
Τεχνίτες Μετε	3	0	3	2	0	2	3	0	3	7	0	7	3	0	3
Μηχανικοί &	1	0	1	0	0	0	0	0	0	1	0	1	0	0	0
Χειροτέχνες δ	3	0	3	0	0	0	2	0	2	3	1	4	4	0	4
Τεχνίτες Ειδώ	1	1	2	0	0	0	0	0	0	2	0	2	1	1	2
Τεχνίτες Επεξ	21	1	22	10	4	14	6	3	9	25	4	29	11	5	16
Τεχνίτες Επεξ	0	0	0	3	0	3	4	0	4	7	0	7	8	1	9
Ηλεκτρολόγοι	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	1
ΣΥΝΟΛΟ	60	2	62	47	4	51	38	3	41	82	5	87	74	8	82
Χειριστές Βιομηχανικών Εγκαταστάσεων, Μηχανημάτων & Εξοπλισμού & Συναρμολογητές (μονοπαδόροι)															
Χειριστές Βιο	2	0	2	1	0	1	2	0	2	5	0	5	7	0	7
Χειριστές Στα	5	1	6	5	1	6	2	0	2	2	2	4	6	0	6
Οδηγοί Μέσω	12	0	12	14	0	14	13	0	13	14	0	14	21	0	21
Συναρμολογη	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	1	1	0	1
ΣΥΝΟΛΟ	19	1	20	20	1	21	17	0	17	22	2	24	35	0	35
Ανεπίδικοι Εργάτες, Χειρωνακτές & Μικροεπαγγελματίες															
Ανεπίδικοι Ι	27	2	29	29	11	40	42	7	49	37	22	59	51	16	67
Καθαριστές δ	11	3	14	1	12	13	0	11	11	2	7	9	0	4	4
Ανεπίδικοι Ι	2	0	2	1	0	1	2	0	2	1	0	1	2	0	2
Ανεπίδικοι Ι	8	0	8	7	0	7	12	0	12	5	0	5	2	0	2
Βοηθοί Παραρ	3	0	3	2	0	2	1	0	1	4	0	4	1	0	1
Πλανόδιοι Πω	1	0	1	0	0	0	0	0	0	3	0	3	0	0	0
Συλλέκτες Απ	10	0	10	10	0	10	2	0	2	7	0	7	5	0	5
ΣΥΝΟΛΟ	62	5	67	50	23	73	59	18	77	59	29	88	61	20	81
Ένοπλες Δυνάμεις															
Αξιωματικοί Ι	5	0	5	1	0	1	1	0	1	4	0	4	1	0	1
Υπαξιωματικι	10	0	10	10	1	11	18	0	18	22	0	22	16	0	16
ΣΥΝΟΛΟ	15	0	15	11	1	12	19	0	19	26	0	26	17	0	17
Χωρίς Κωδικό ISCO- 08															
Άνεργος/ Άνε	21	0	21	11	0	11	12	0	12	14	0	14	22	0	22
Κρατούμενος	1	0	1	3	0	3	4	0	4	5	0	5	3	0	3
Μαθητής/ Ματ	252	21	273	145	88	233	153	84	237	132	94	226	194	91	285
Φοιτητής/ Φο	2	0	2	0	0	0	0	0	0	3	1	4	6	0	6
Οικιακά	9	378	387	7	1124	1131	7	1142	1149	4	1198	1202	10	1154	1164
Συνταξιούχος	32	1	33	21	0	21	33	0	33	29	3	32	52	7	59
Αταύτηστο	4	0	4	7	0	7	12	5	17	21	2	23	17	4	21
Δυσανάγνωσ	2	0	2	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Δεν αναφέρει	377	43	420	272	119	391	313	160	473	282	155	437	405	194	599
Εθελόντρια/ Ε	0	0	0	0	0	0	0	1	1	0	0	0	0	0	0
Επαίτης	0	0	0	0	0	0	1	0	1	0	0	0	3	0	3
ΣΥΝΟΛΟ	700	443	1143	466	1331	1797	535	1392	1927	490	1453	1943	712	1450	2162
ΣΥΝΟΛΙΚΑ	2140	473	2613	1894	1421	3315	1911	1460	5298	1920	1569	3489	2218	1552	3770
			14,00%			18,00%			29,00%			19,00%			20,00%

Πίνακας 10: Κατηγοριοποίηση επαγγελματίων ανά φύλο και έτος κατα τα έτη 1960 -1964 (ιδία επεξεργασία)

Σύμφωνα με τον παραπάνω πίνακα, το υψηλότερο ποσοστό του συνολικού αριθμού των νοσηλευομένων που δήλωσε επαγγελματική ιδιότητα ήταν το 1962 με ποσοστό 29% και το 1964 με 20%, ενώ λιγότερο ποσοστό δήλωσε επαγγελματική ειδικότητα κατά τα έτη 1960 (14%), 1961 (18%) και 1963 (19%).

ΚΑΤΗΓΟΡΙΟΠΟΙΗΣΗ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΩΝ ΚΑΤΑ ISCO -08 ΑΡΡΕΝΩΝ ΑΝΑ ΈΤΟΣ

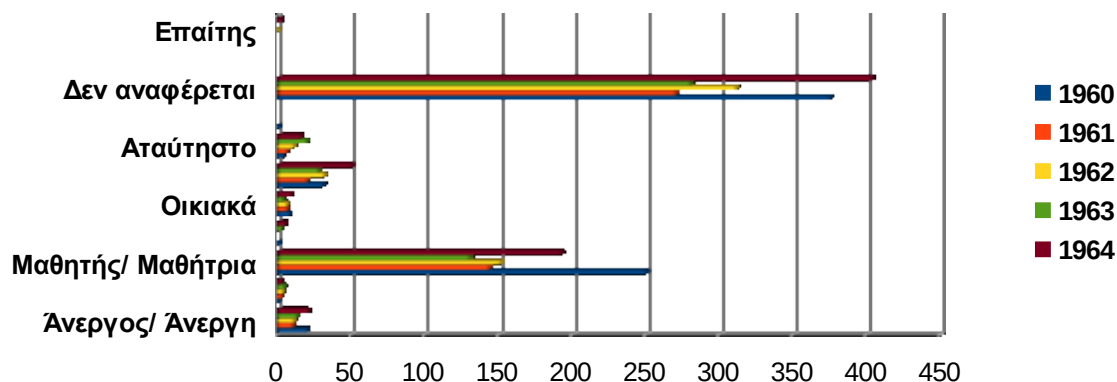

Γράφημα 7: Κατηγοριοποίηση επαγγελμάτων των αρρένων νοσηλευθέντων ανά έτος (ιδία επεξεργασία)

Σύμφωνα με το Γράφημα 7 κατά την πενταετία 1960 – 1964, η πλειοψηφία των αρρένων νοσηλευθέντων δήλωσε απασχόληση με διάφορες ιδιότητες, που αναλύονται στο Γραφημα 8, και ειδίκευση στη γεωργία, κτηνοτροφία, δασοκομία και αλιεία. Επιπλέον, πολλοί δήλωσαν απασχολούμενοι στην παροχή υπηρεσιών, όπως απασχολούμενοι στην παροχή προσωπικών υπηρεσιών, την παροχή ατομικής φροντίδας, παροχή υπηρεσιών προστασίας και πωλητές, ειδικευόμενοι τεχνίτες και ασκούντες συναφή επαγγέλματα και ανειδίκευτοι εργάτες, χειροτέχνες και μικροεπαγγελματίες. Τέλος, ελάχιστοι δήλωσαν υπάλληλοι γραφείου και ανώτερα διευθυντικά και διοικητικά στελέχη.

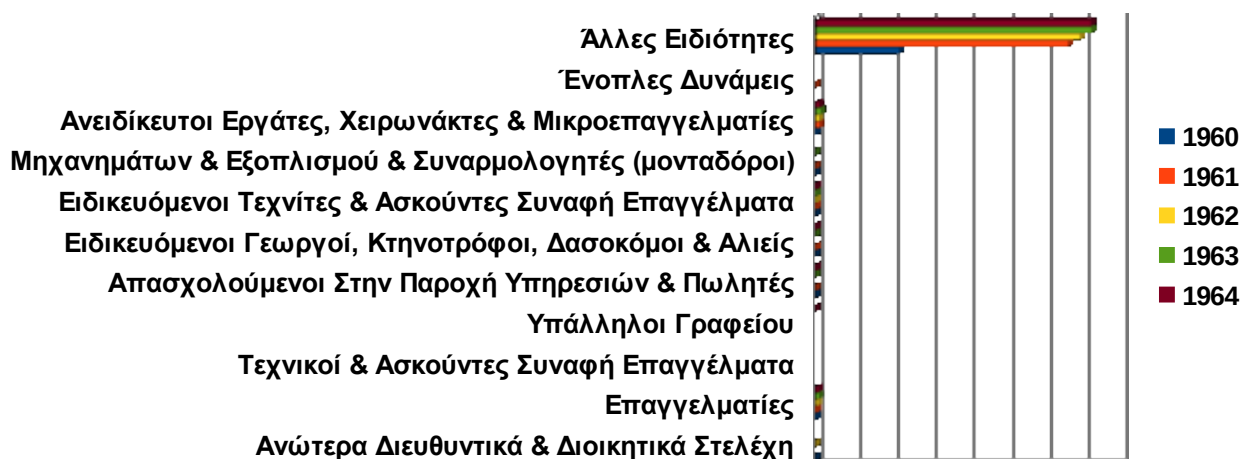
Αναλυτικότερα, σύμφωνα με το Γράφημα 8 που περιλαμβάνει τις λοιπές ιδιότητες των αρρένων νοσηλευομένων, χωρίς κατηγοριοποίηση ISCO- 08, οι περισσότεροι κατά την πενταετία αναφοράς δεν δήλωσαν επάγγελμα, άλλοι ήταν μαθητές, συνταξιούχοι και άνεργοι, παράλληλα ελάχιστοι δήλωσαν φοιτητές και επαίτια.

ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗ ΧΩΡΙΣ ΚΑΤΗΓΟΡΙΟΠΟΙΗΣΗ ISCO-08 ΑΡΡΕΝΩΝ ΑΝΑ ΕΤΟΣ

Γράφημα 8: Απασχόληση χωρίς κατηγοριοποίηση ISCO-08 των νοσηλευθέντων αρρένων κατά τα έτη 1960 -

ΚΑΤΗΓΟΡΙΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΩΝ ΜΕ ISCO-08 ΤΩΝ ΘΗΛΕΩΝ ΑΝΑ ΕΤΟΣ

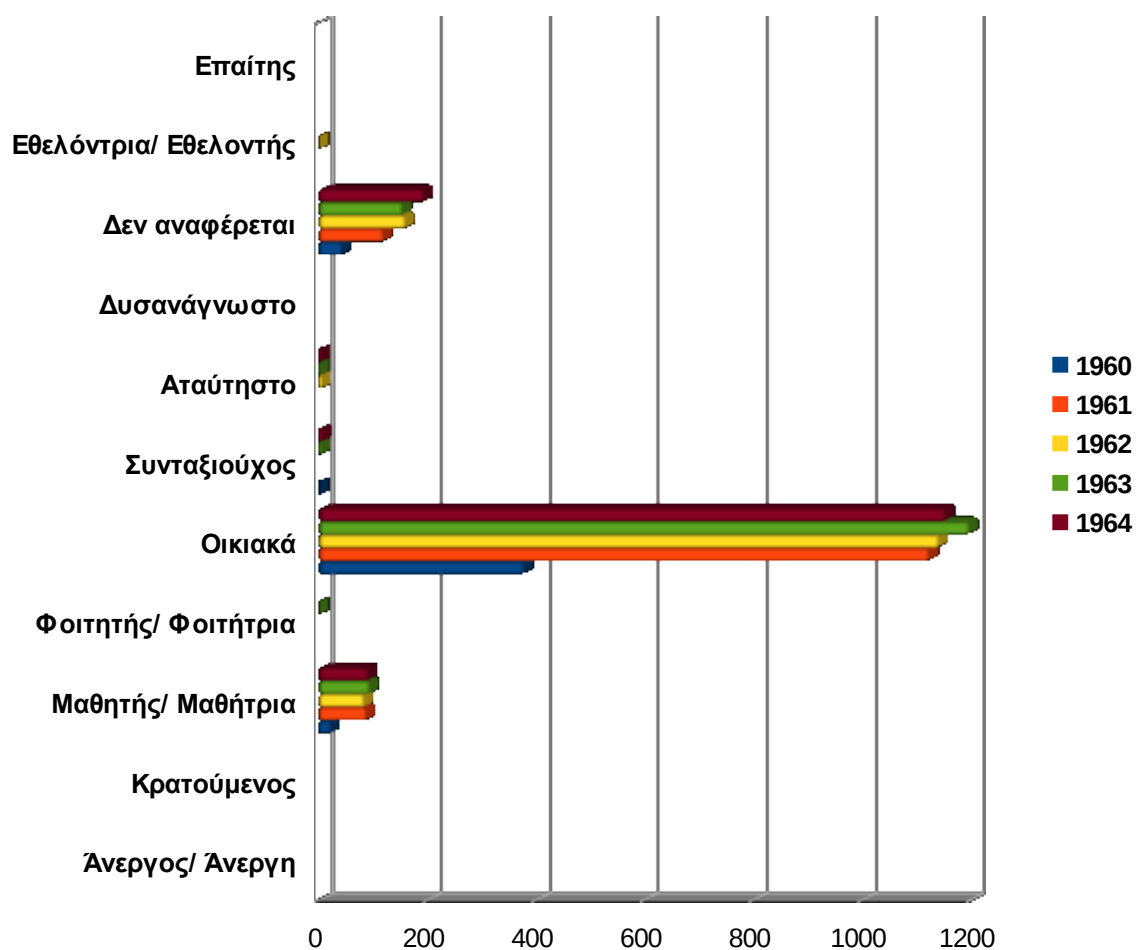
1964 (ιδία επαξεργασία)

Γράφημα 9: Κατηγοριοποίηση επαγγελμάτων των θηλέων νοσηλευθέντων ανά έτος (ιδία επεξεργασία)

Σύμφωνα με το Γράφημα 9 που αφορά τις θήλεις νοσηλευόμενες, όπως προκύπτει σαν κύριο επάγγελμα δήλωναν άλλες ιδιότητες και ανειδίκευτες εργάτριες, χειρωνακές και μικροεπαγγελματίες.

Αναλυτικότερα και σύμφωνα με το Γράφημα 10 που ακολουθεί και αφορά την απασχόληση χωρίς κατηγοριοποίηση ISCO- 08, η πλειοψηφία των γυναικών δήλωσε ως κύριο επάγγελμα τα οικιακά και ιδιαίτερα το 1963, επιπλέον πολλές δήλωσαν μαθήτριες ως ιδιότητα, ενώ δεν ανέφεραν επάγγελμα ή ιδιότητα μεγάλο ποσοστό αυτών.

ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗ ΧΩΡΙΣ ΚΑΤΗΓΟΡΙΟΠΟΙΗΣΗ ISCO-08 ΤΩΝ ΘΗΛΕΩΝ ΑΝΑ ΕΤΟΣ

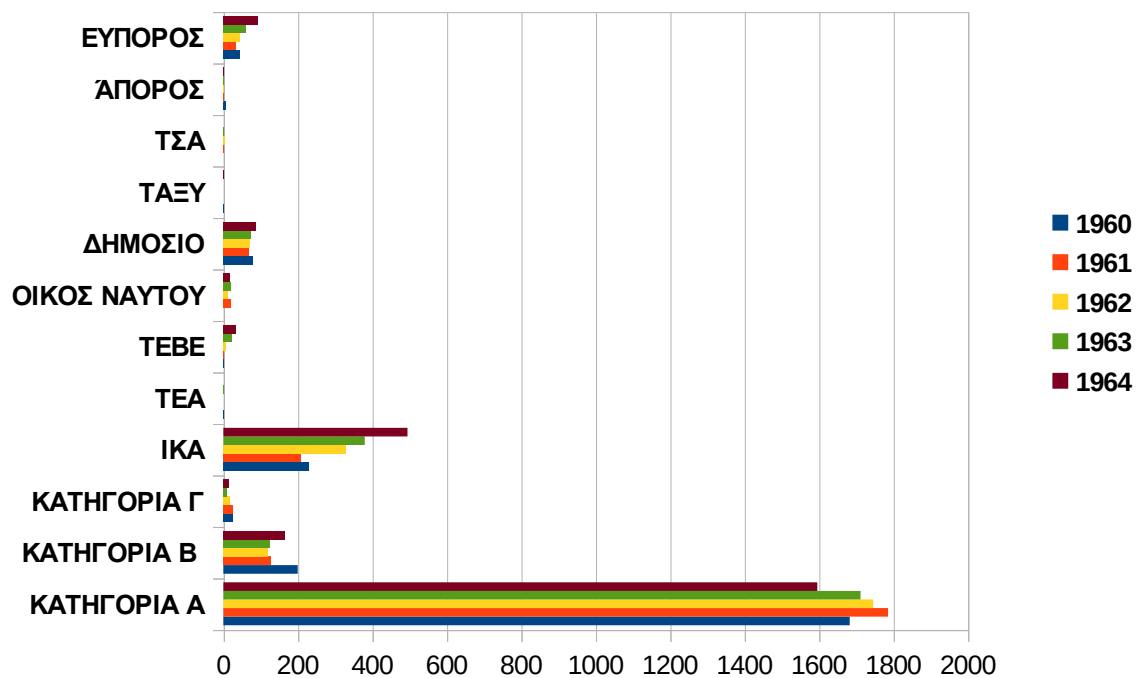
Γράφημα 10: Απασχόληση χωρίς κατηγοριοποίηση ISCO-08 των νοσηλευθέντων θηλέων κατά τα έτη 1960 -1964 (ιδία επαξεργασία)

B2.7: Ιδιότητα και ασφάλιση νοσηλευομένων

Στο βιβλίο μητρώου των ασθενών εκτός από τα επαγγέλματα δηλώνονταν η ιδιότητα και η ασφαλιστική ικανότητα του κάθε περιστατικού. Η ανάλυση της ιδιότητας των νοσηλευομένων ανά έτος των δύο φύλων διαχωρίσθηκε ως προς την μελέτη ως άμεσος και έμμεσος ανδρών, καθώς άμεση και έμμεση γυναικών. Οι άμεσοι ασφαλισμένοι ήταν νοσηλευθέντες που κατείχαν ίδια ασφάλιση από τις εισφορές σε διάφορα ασφαλιστικά ταμεία ή άλλων ιδιοτήτων π.χ. έγκλειστοι φυλακών, ενώ στους έμμεσους η ασφάλιση παρεχόταν λόγω εισφορών ή ιδιότητας που κατείχε ένα άλλο μέλος της οικογένειας. Η ασφάλιση που δήλωσαν οι νοσηλευθέντες ήταν Κατηγορία Α, Κατηγορία Β, Κατηγορία Γ, ΙΚΑ, ΤΕΑ, ΤΕΒΕ, Οίκο Ναύτου, Δημόσιο, ΤΑΞΥ, ΤΣΑ, Απορία και Ευπορία. Όσον αφορά τις ιδιότητες που δήλωσαν ήταν αναπηρία, θύμα πολέμου, πολυτεκνία, κρατούμενοι/ έγκλειστοι φυλακών, δίχως στοιχεία, αταύτηστα, ναύτης, στρατιώτης, σμηνίτης, οπλίτης, προστατευόμενος ανηλίκων, προστατευόμενος κέντρου βρεφών, πρόσφυγας, τρώφιος γηροκομείου, τρώφιος ψυχιατρείου, τρώφιος πτωχοκομείου, τρώφιος οικοτροφείου, τρώφιος πρεβαντορείου, τρώφιος τεχνικής σχολής, τρώφιος παιδικής εξοχής και τρώφιος ορφανοτροφείου.

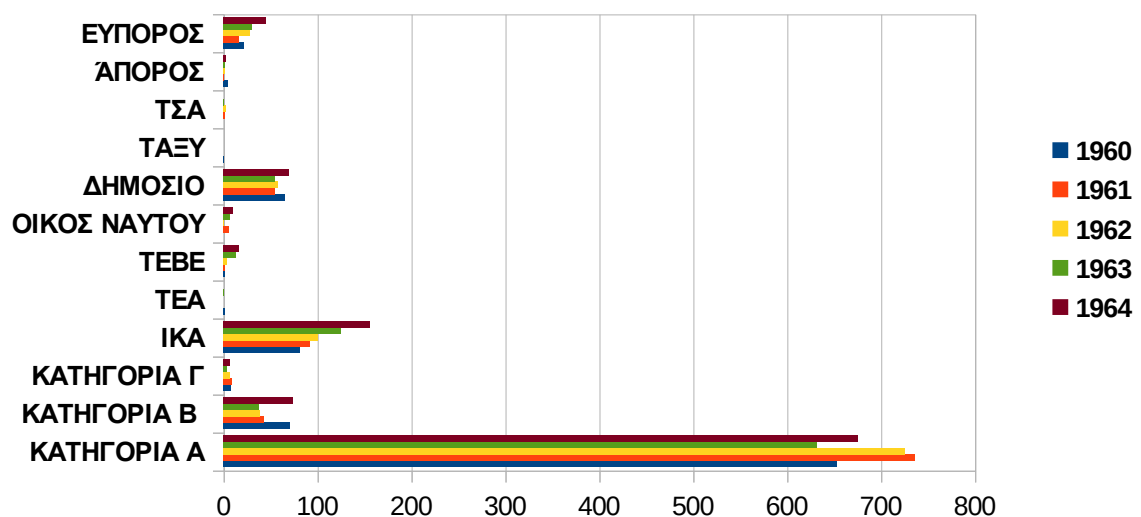
Σύμφωνα με το Διάγραμμα 11 που ακολουθεί, όσον αφορά την συνολική ασφάλιση των δύο φύλων κατά την πενταετία 1960 – 1964, τα περισσότερα περιστατικά δήλωσαν την Κατηγορία Α και ιδιαίτερα το 1961, το ΙΚΑ, την Κατηγορία Β, Δημοσίου, Ευπορία, Κατηγορία Γ, Οίκο Ναύτου, ΤΕΒΕ και Απορία.

ΣΥΝΟΛΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΗ ΝΟΣΗΛΕΥΟΜΕΝΩΝ ΑΝΑ ΕΤΟΣ

Γράφημα 11: Ασφάλιση νοσηλευθέντων συνολικά και των δύο φύλων ανά έτος (ιδία επεξεργασία)

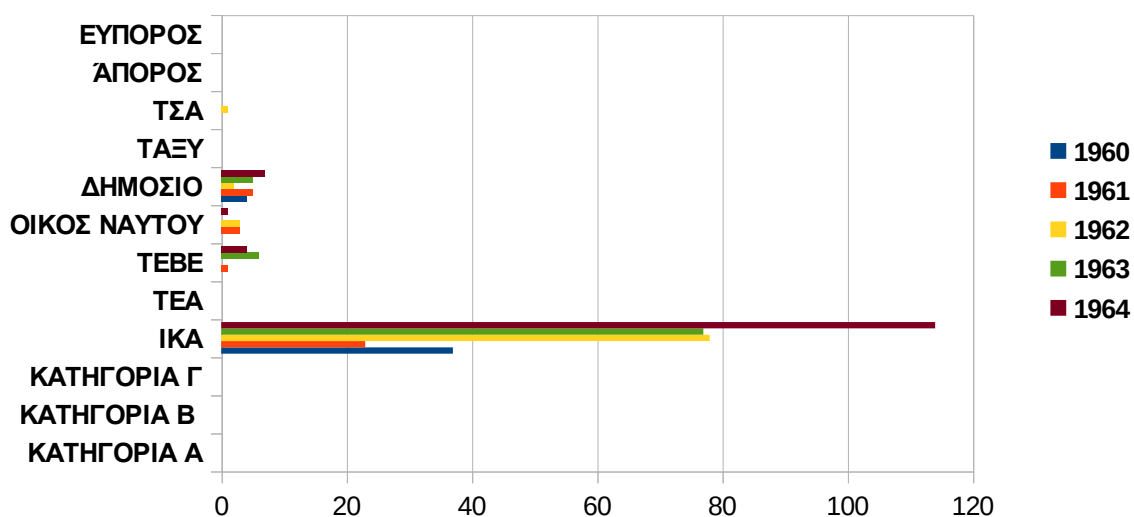
ΑΜΕΣΗ ΑΣΦΑΛΙΣΗ ΑΡΡΕΝΩΝ ΝΟΣΗΛΕΥΘΕΝΤΩΝ ΑΝΑ ΕΤΟΣ

Γράφημα 12: Άμεση ασφάλιση αρρένων νοσηλευθέντων ανά έτος (ιδία επεξεργασία)

Σύμφωνα με το Γράφημα 12, που αφορά τους άμεσους αρρένες ασφαλισμένους ανά έτος, οι περισσότεροι δήλωσαν την Κατηγορία Α, το ΙΚΑ, την ασφάλιση Δημοσίου, την Κατηγορία Β, Ευπορία, την Κατηγορία Γ, τον Οίκο Ναύτου, το ΤΕΒΕ, Απορία και ΤΣΑ.

ΕΜΜΕΣΗ ΑΣΦΑΛΙΣΗ ΑΡΡΕΝΩΝ ΝΟΣΗΛΕΥΘΕΝΤΩΝ ΑΝΑ ΕΤΟΣ

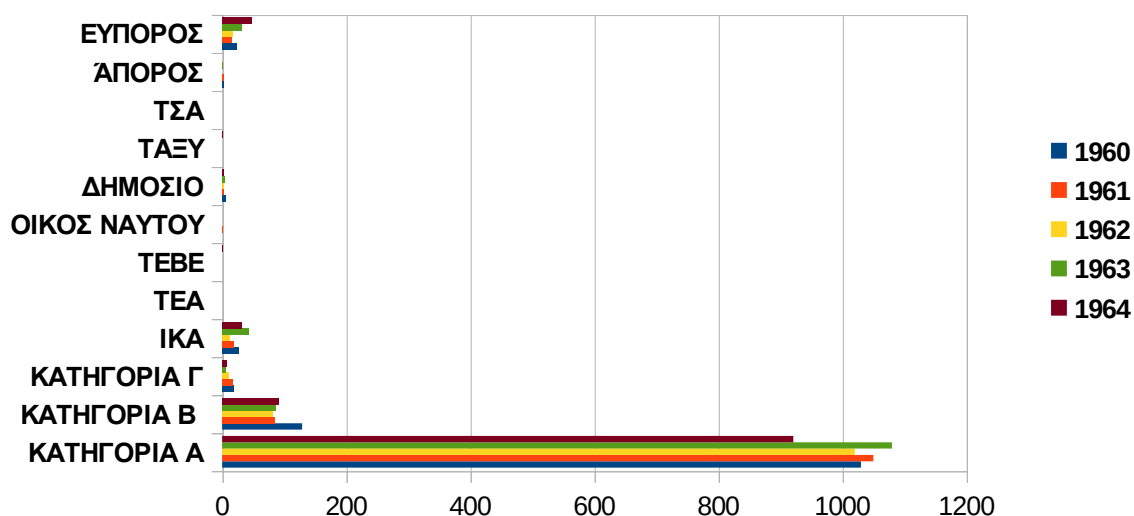

Γράφημα 13: Έμμεση ασφάλιση αρρένων νοσηλευθέντων ανά έτος (ιδία επεξεργασία)

Το Γράφημα 13 αφορά τις δηλωθέν έμμεσες ασφαλίσεις των αρρένων νοσηλευθέντων ανά έτος και οι περισσότεροι δήλωσαν το ΙΚΑ ιδιαιτέρως το 1964, την ασφάλιση του Δημοσίου, τον Οίκο Ναύτου, το ΤΕΒΕ και το ΤΣΑ.

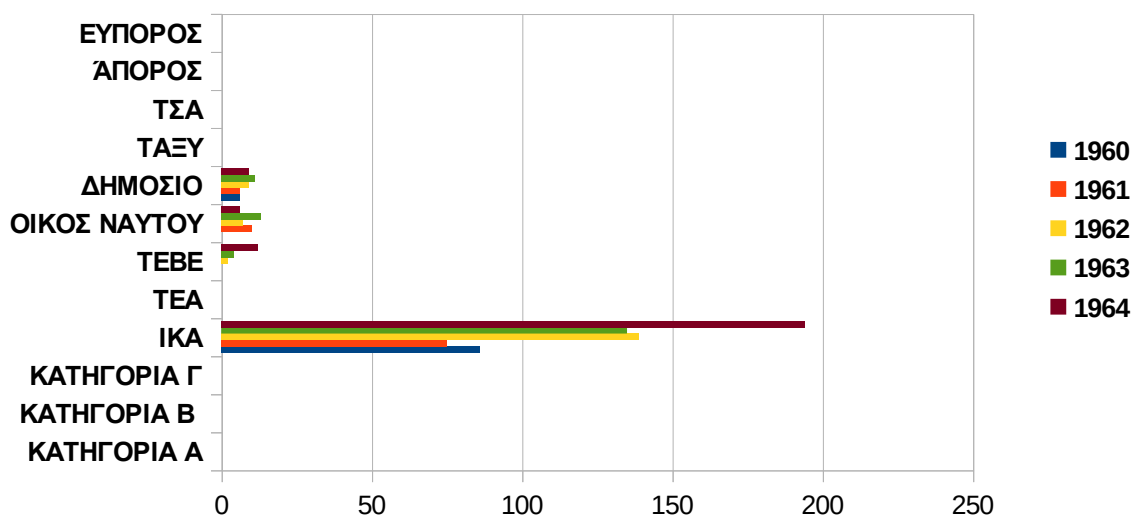
Στο Γράφημα 14 που ακολουθεί και αφορά τις δηλωθέν άμεσες ασφαλίσεις των νοσηλευθέντων γυναικών ανά έτος, οι περισσότερες δήλωσαν την Κατηγορία Α, την Κατηγορία Β ιδιαίτερα το 1963, Ευπορία, ΙΚΑ και Κατηγορία Γ, ενώ ελάχιστες από αυτές δήλωσαν Απορία και ασφάλιση του Δημοσίου.

ΑΜΕΣΗ ΑΣΦΑΛΙΣΗ ΘΗΛΕΩΝ ΝΟΣΗΛΕΥΟΜΕΝΩΝ ΑΝΑ ΕΤΟΣ

Γράφημα 14: Άμεση ασφάλιση των θηλέων νοσηλευομένων ανά έτος (ιδία επεξεργασία)

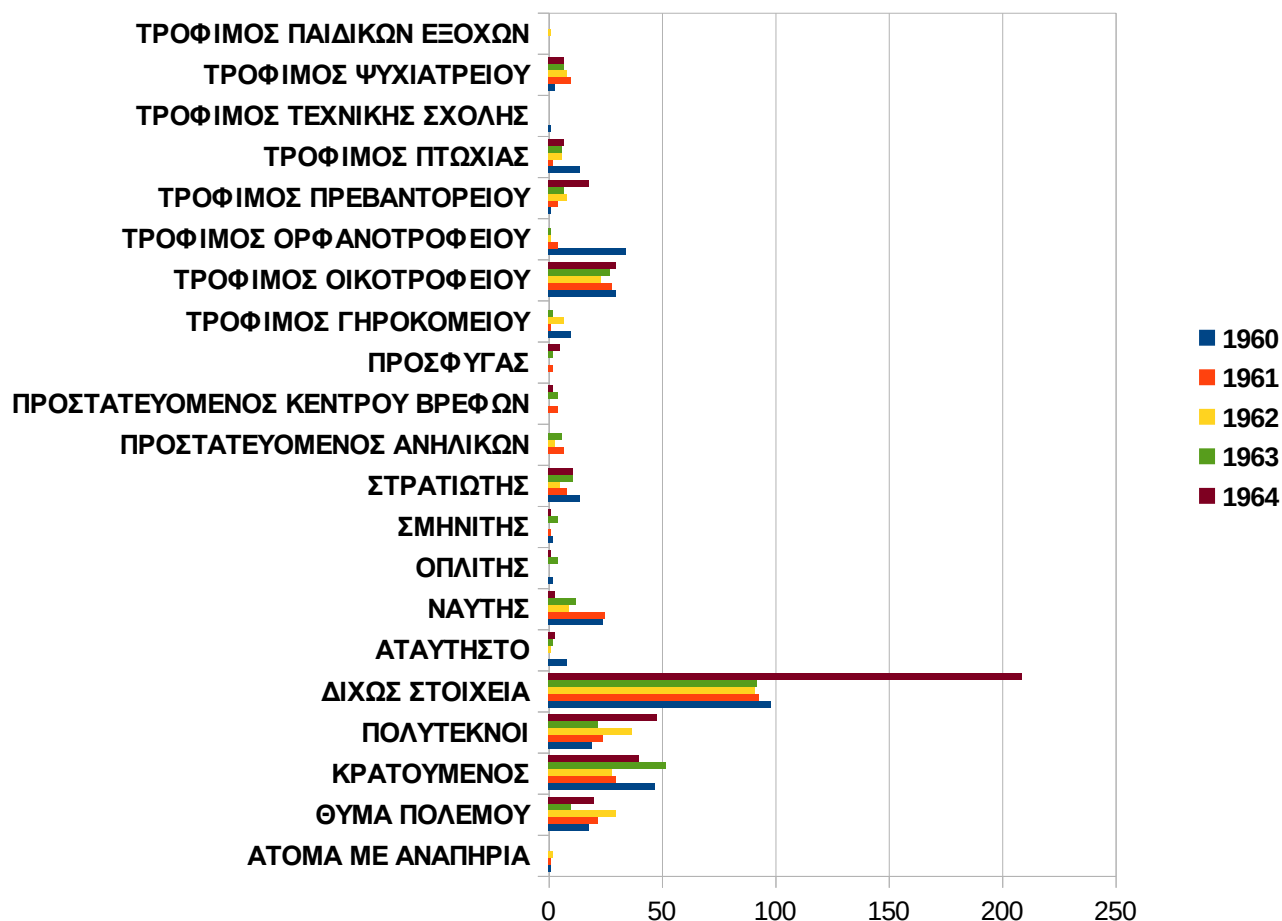
ΕΜΜΕΣΗ ΑΣΦΑΛΙΣΗ ΘΗΛΕΩΝ ΝΟΣΗΛΕΥΟΜΕΝΩΝ ΑΝΑ ΕΤΟΣ

Γράφημα 15: Έμμεση ασφάλιση θηλέων νοσηλευομένων ανά έτος (ιδία επεξεργασία)

Τέλος, όπως προκύπτει από το Γράφημα 15 που αφορά τις έμμεσα ασφαλισμένες θήλεις ανά έτος, σύμφωνα με τις δηλώσεις τους η πλειοψηφία ιδιαίτερα το 1964 αφορά το ΙΚΑ, το Δημόσιο, τον Οίκο Ναύτου και το ΤΕΒΕ.

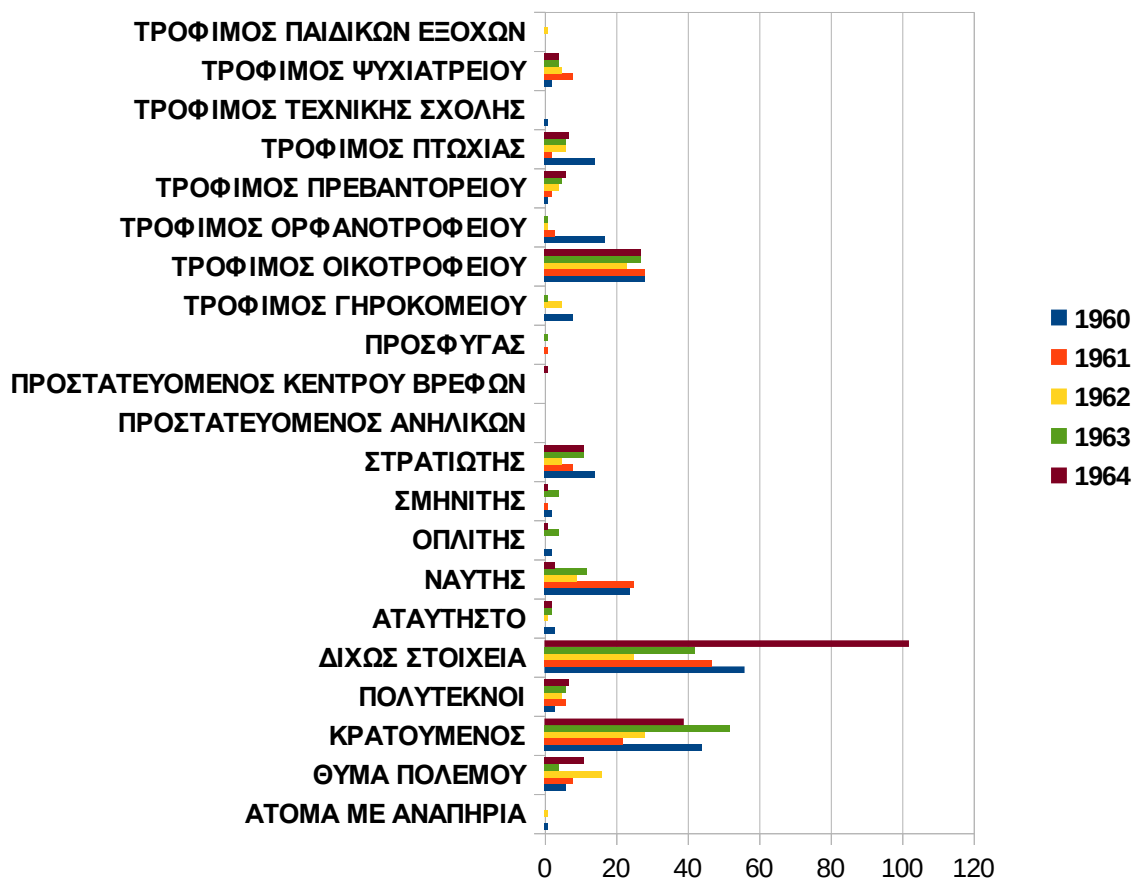
ΣΥΝΟΛΙΚΗ ΙΔΙΟΤΗΤΑ ΝΟΣΗΛΕΥΟΜΕΝΩΝ ΑΝΑ ΕΤΟΣ

Γράφημα 16: Ιδιότητες νοσηλευθέντων συνολικά και των δύο φύλων ανά έτος (ιδία επεξεργασία)

Σύμφωνα με το Διάγραμμα 16 που εμπεριέχει συνολικά τις ιδιότητες των δύο φύλων κατά την πενταετία 1960 – 1964, στα περισσότερα περιστατικά δεν καταγράφηκε η ιδιότητα και ιδιαίτερα το 1964. Παράλληλα, πολλοί νοσηλευθέντες δηλώθηκαν ως κρατούμενοι, πολύτεκνοι, τρόφιμοι οικοτροφείου και θύματα πολέμου, ενώ λιγότεροι δήλωσαν άτομα με αναπηρία, σμηνίτες, οπλίτες, τρόφιμοι παιδικών εξοχών, τρόφιμοι τεχνικής σχολής, τέλος σε 14 περιστατικά δεν κατέσται δυνατό να γίνει η ταύτιση σε κάποια ιδιότητα.

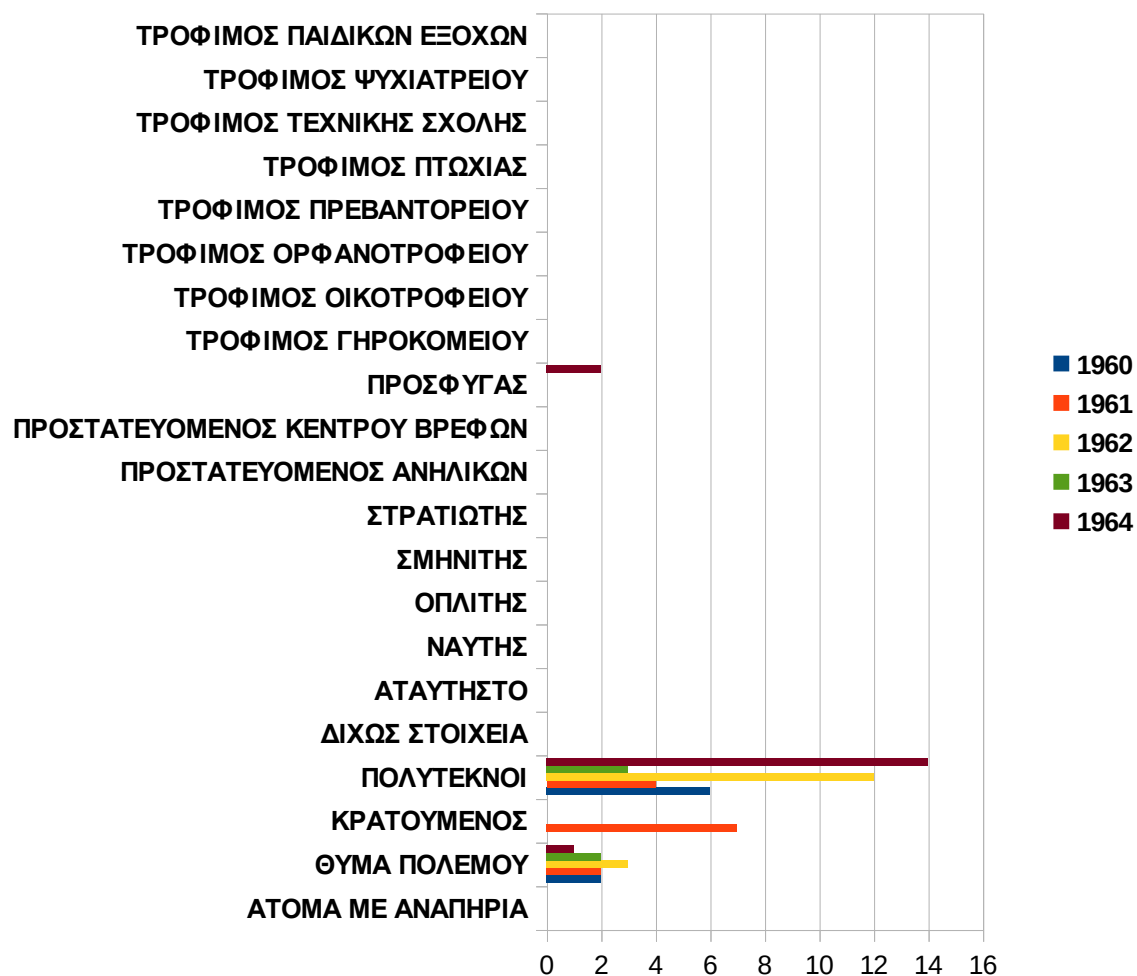
ΑΜΕΣΗ ΙΔΙΟΤΗΤΑ ΑΡΡΕΝΩΝ ΝΟΣΗΛΕΥΟΜΕΝΩΝ ΑΝΑ ΕΤΟΣ

Γράφημα 17: Ιδιότητες άμεσων αρρένων νοσηλευθέντων ανά έτος (ιδία επεξεργασία)

Στο Γράφημα 17, που αφορά τις δηλωθέν άμεσες ιδιότητες των αρρένων νοσηλευθέντων ανά έτος, οι περισσότεροι δεν δήλωσαν την ιδιότητά τους ιδιαίτερα το 1964. Επιπροσθέτος, οι περισσότεροι δηλώθηκαν ως κρατούμενοι φυλακών, τρόφιμοι οικοτροφείου, θύματα πολέμου, στρατιώτες, πολύτεκνοι, τρόφιμου πτώχιας και τρόφιμοι ψυχιατρείου, ενώ λιγότεροι δήλωσαν άτομα με αναπηρία, πρόσφυγας, τρόφιμος παιδικών εξοχών.

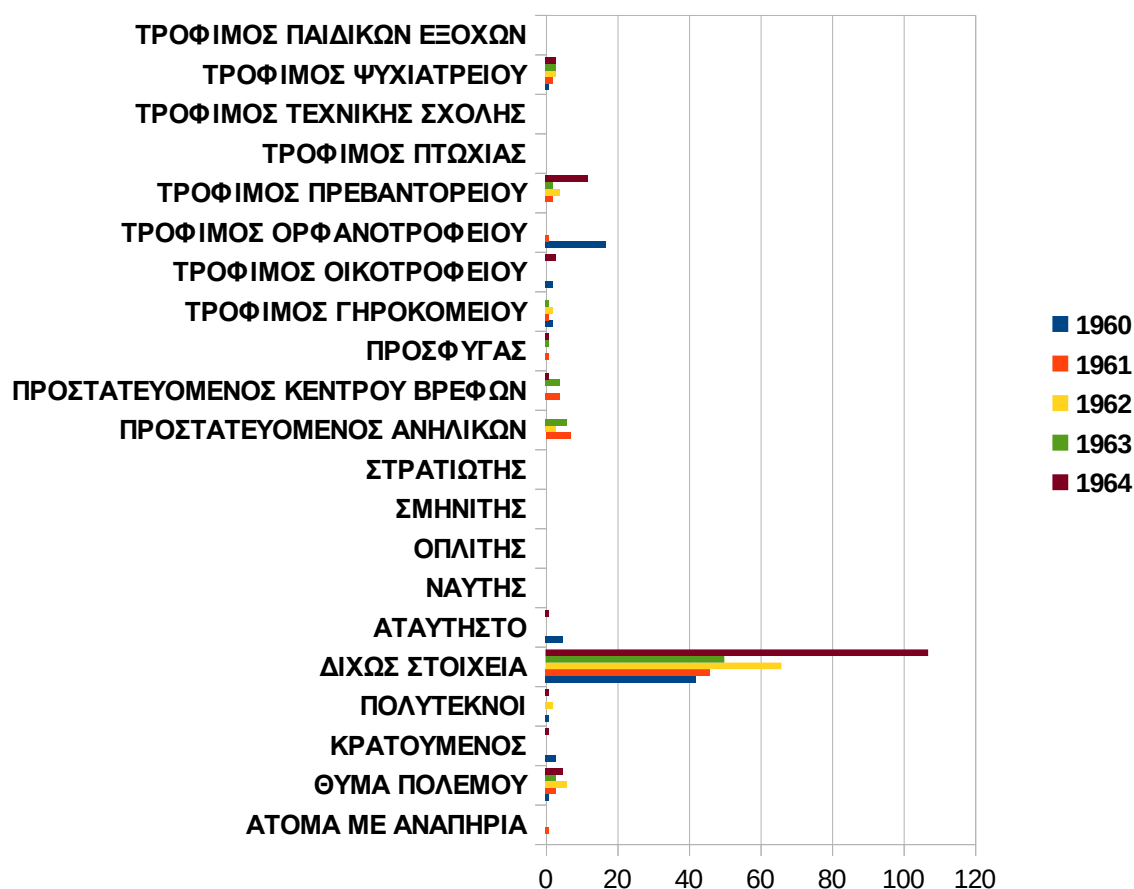
ΕΜΜΕΣΗ ΙΔΙΟΤΗΤΑ ΑΡΡΕΝΩΝ ΝΟΣΗΛΕΥΟΜΕΝΩΝ ΑΝΑ ΕΤΟΣ

Γράφημα 18: Ιδιότητες έμμεσων αρρένων νοσηλευθέντων ανά έτος (ιδία επεξεργασία)

Όπως προκύπτει από το Γράφημα 18 που αφορά τις ιδιότητες των έμμεσων αρρένων ανά έτος, σύμφωνα με τις καταγραφές τους η πλειοψηφία ιδιαίτερα το 1964 δήλωσε μέλοι πολύτεκνων οικογενειών, καθώς και συγγένεια πρώτου βαθμού με πρόσφυγες, ενώ λιγότεροι δήλωσαν συγγενείς θυμάτων πολέμου και συγγενείς κρατούμενων φυλακών.

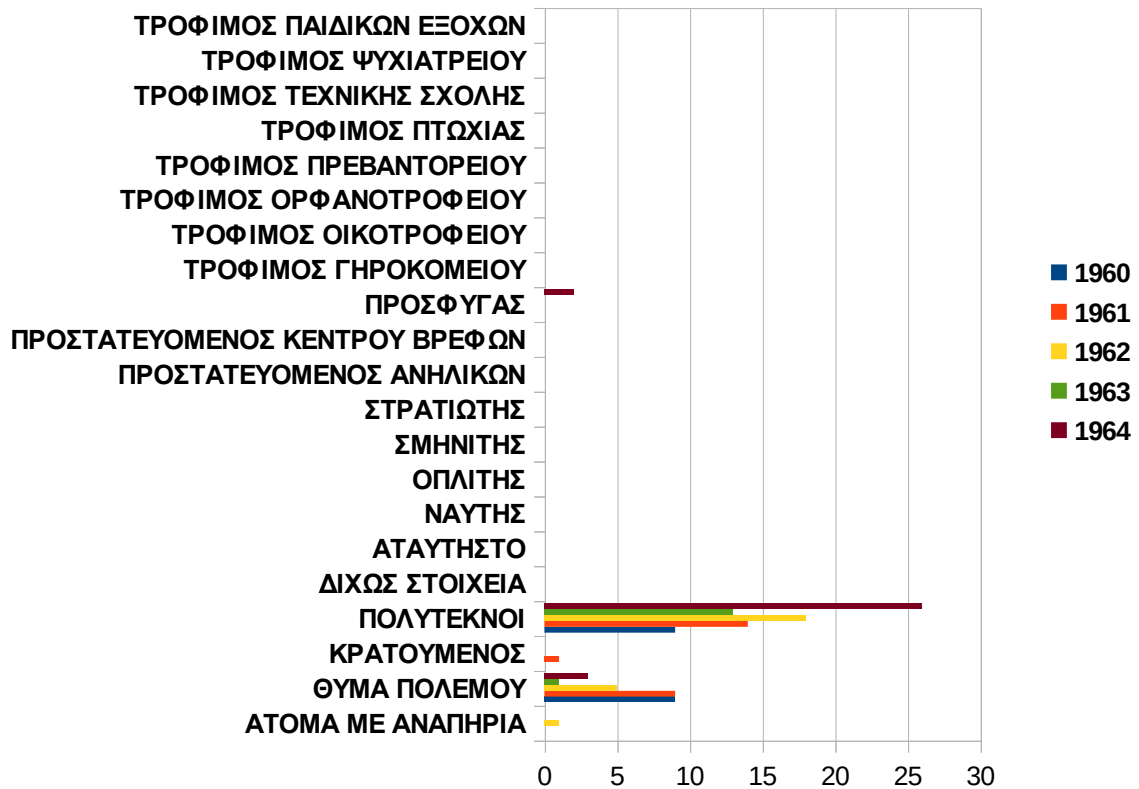
ΑΜΕΣΗ ΙΔΙΟΤΗΤΑ ΘΗΛΕΩΝ ΝΟΣΗΛΕΥΟΜΕΝΩΝ ΑΝΑ ΕΤΟΣ

Γράφημα 19: Ιδιότητες άμεσων θηλέων νοσηλευόμενων ανά έτος (ιδία επεξεργασία)

Όσον αφορά τις άμεσες ιδιότητες των θηλέων νοσηλευόμενων, σύμφωνα με το Διάγραμμα 19, στην πλειοψηφία δεν δηλώθηκε η ιδιότητά τους και ιδιαίτερα το 1964, ενώ σε λιγότερα ποσοστά δήλωσαν τρόφιμες πρεβαντορείου, τρόφιμες ορφανοτροφείου, θύματα πολέμου, προστατευόμενες ανήλικες, προστατευόμενες του κέντρου βρεφών, τρόφιμες γηροκομείου και μέλη πολύτεκνων οικογενειών.

ΕΜΜΕΣΗ ΙΔΙΟΤΗΤΑ ΘΗΛΕΩΝ ΝΟΣΗΛΕΥΟΜΕΝΩΝ ΑΝΑ ΕΤΟΣ

Γράφημα 20: Ιδιότητες έμμεσων θηλέων νοσηλευόμενων ανά έτος (ιδία επεξεργασία)

Τέλος, σύμφωνα με το Διάγραμμα 20, η πλειοψηφία των θηλέων που δηλώθηκαν με έμμεση ιδιότητα αφορά μέλοι πολύτεκνων οικογενειών, επιπλέον θήλεις με συγγένεια πρώτου βαθμού με θύματα πολέμου, κρατούμενους φυλακών, προσφύγων και ατόμων με αναπηρία.

B2.8: Κατηγοριοποίηση νοσημάτων

Στην παρούσα μελέτη η κατηγοριοποίηση των νοσημάτων των νοσηλευθέντων του Γενικού Νοσοκομείου Κέρκυρας «Αγία Ειρήνη» για τα έτη 1960 – 1964 πραγματοποιήθηκε με γνώμονα την ICD- 10 δέκατη αναθεώρηση του 2008 και ως επί των πλείστον έγινε χρήση του καταλόγου κατηγοριών των τριών χαρακτήρων της.

Αρχικά, ως ICD -10 ορίζεται η Διεθνής Στατιστική Ταξινόμηση Νόσων και Συναφών Προβλημάτων Υγείας, όπου εκδόθηκαν από την Παγκόσμια Οργάνωση Υγείας το 2009 με τον τίτλο ICD-10: International Statistical Classification of Diseases and Related Health Problems, (= Διεθνής Στατιστική Ταξινόμηση Νόσων και Συναφών Προβλημάτων Υγείας).

Ο Γενικός Διευθυντής της Παγκόσμιας Οργάνωσης Υγείας παραχώρησε τα μεταφραστικά δικαιώματα για την έκδοση στην Ελληνική γλώσσα στο Υπουργείο Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, το οποίο είχε την αποκλειστική ευθύνη της Ελληνικής έκδοσης, κατόπιν το Υπουργείο Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης όρισε ως επιστημονικά υπεύθυνη την Εθνική Σχολή Δημόσιας Υγείας για την επιμέλεια της μετάφρασης και προσαρμογής της ICD- 10 στην Ελληνική γλώσσα.

Οι επίσημες ανανεώσεις των δημοσιευμένων τόμων της ICD-10 είναι διαθέσιμες στην ιστοσελίδα της ΠΟΥ για τις ταξινομήσεις, ως ετήσιοι κατάλογοι των τροποποιήσεων. (www.who.int/classifications)

Ο κατάλογος των κατηγοριών συμπεριλαμβανόμενων όρων, και υποκατηγοριών της ICD- 10 περιλαμβάνει:

I A00-B99 Ορισμένα λοιμώδη και παρασιτικά νοσήματα

II C00-D48 Νεοπλάσματα

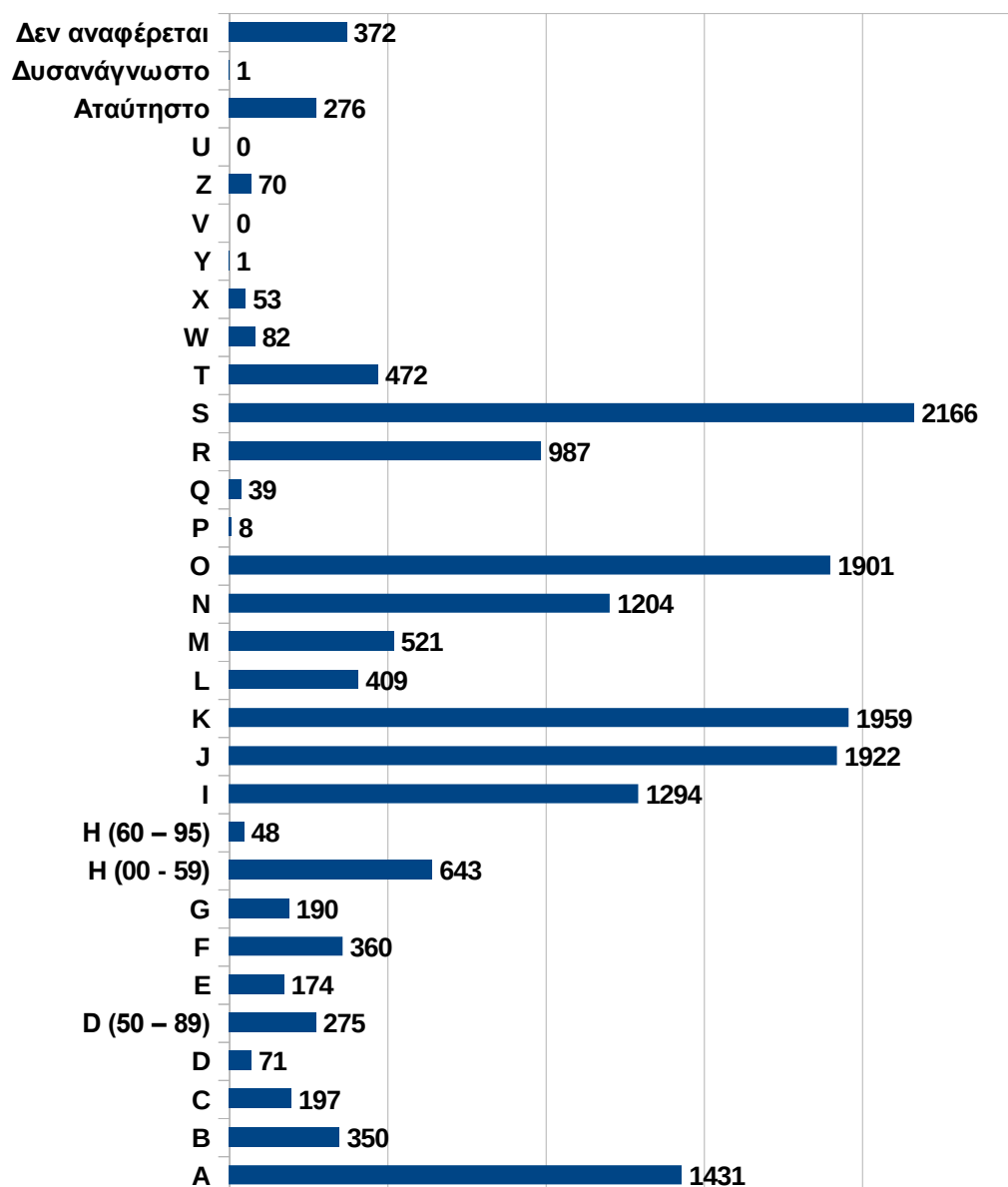
III D50-D89 Νοσήματα του αίματος, των αιμοποιητικών οργάνων και ορισμένες ανοσολογικές διαταραχές

IV E00-E90 Ενδοκρινικά, διατροφικά και μεταβολικά νοσήματα

V F00-F99 Ψυχικές διαταραχές και διαταραχές συμπεριφοράς

- VI** G00-G99 Νοσήματα του νευρικού συστήματος
- VII** H00-H59 Νοσήματα του οφθαλμού και των εξαρτημάτων του
- VIII** H60-H95 Παθήσεις του ωτός και της μαστοειδούς απόφυσης
- IX** I00-I99 Νοσήματα του κυκλοφορικού συστήματος
- X** J00-J99 Παθήσεις του αναπνευστικού συστήματος
- XI** K00-K93 Νοσήματα του πεπτικού συστήματος
- XII** L00-L99 Νοσήματα του δέρματος και του υποδόριου ιστού
- XIII** M00-M99 Παθήσεις του μυοσκελετικού συστήματος και του συνδετικού ιστού
- XIV** N00-N99 Νοσήματα του ουρογεννητικού συστήματος
- XV** O00-O99 Κύηση, τοκετός και λοχεία
- XVI** P00-P96 Ορισμένες καταστάσεις που προέρχονται από την περιγεννητική περίοδο
- XVII** Q00-Q99 Συγγενείς ανωμαλίες, δυσπλασίες και χρωμοσωμικές ανωμαλίες
- XVIII** R00-R99 Συμπτώματα, σημεία και παθολογικά κλινικά και εργαστηριακά ευρήματα που δεν ταξινομούνται αλλού
- XIX** S00-T98 Τραυματισμοί, δηλητηριάσεις και ορισμένες άλλες συνέπειες από εξωτερικές αιτίες
- XX** V01-Y98 Εξωτερικές αιτίες νοσηρότητας και θνησιμότητας
- XXI** Z00-Z99 Παράγοντες που επηρεάζουν την κατάσταση της υγείας και την επαφή με τις υπηρεσίες υγείας
- XXII** U00-U99 Κωδικοί για ειδικούς σκοπούς

ΚΑΤΗΓΟΡΙΟΠΟΙΗΣΗ ΝΟΣΗΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΝΟΣΗΛΕΥΘΕΤΩΝ ΚΑΤΑ ΤΑ ΕΤΗ 1960 - 1964

Γράφημα 21: Κατηγοριοποίηση των νοσημάτων των νοσηλευθέντων συνολικά και για τα δύο φύλα κατά τα έτη 1960 – 1964 (ιδία επεξεργασία)

Αρχικά, όπως φαίνεται και στο Γράφημα 21, που αφορά την κατηγοριοποίηση των νοσημάτων των νοσηλευθέντων συνολικά και για τα δύο φύλα κατά τα έτη 1960 – 1964, από τα 13.531 περιστατικά που έχρηζαν νοσηλείας οι 2.166 νοσηλεύθηκαν για τραυματισμούς, δηλητηριάσεις και ορισμένες άλλες συνέπειες από εξωτερικές αιτίες (S κατηγορία), οι 1.959 για νοσήματα του πεπτικού συστήματος, οι 1.922 για παθήσεις του αναπνευστικού συστήματος, οι 1.901 για κύηση, τοκετό και λοχεία, οι 1.431 για ορισμένα λοιμώδη και παρασιτικά νοσήματα (A κατηγορία), οι 1.294 για

νοσήματα του κυκλοφορικού συστήματος, οι 1.204 για νοσήματα του ουρογεννητικού συστήματος.

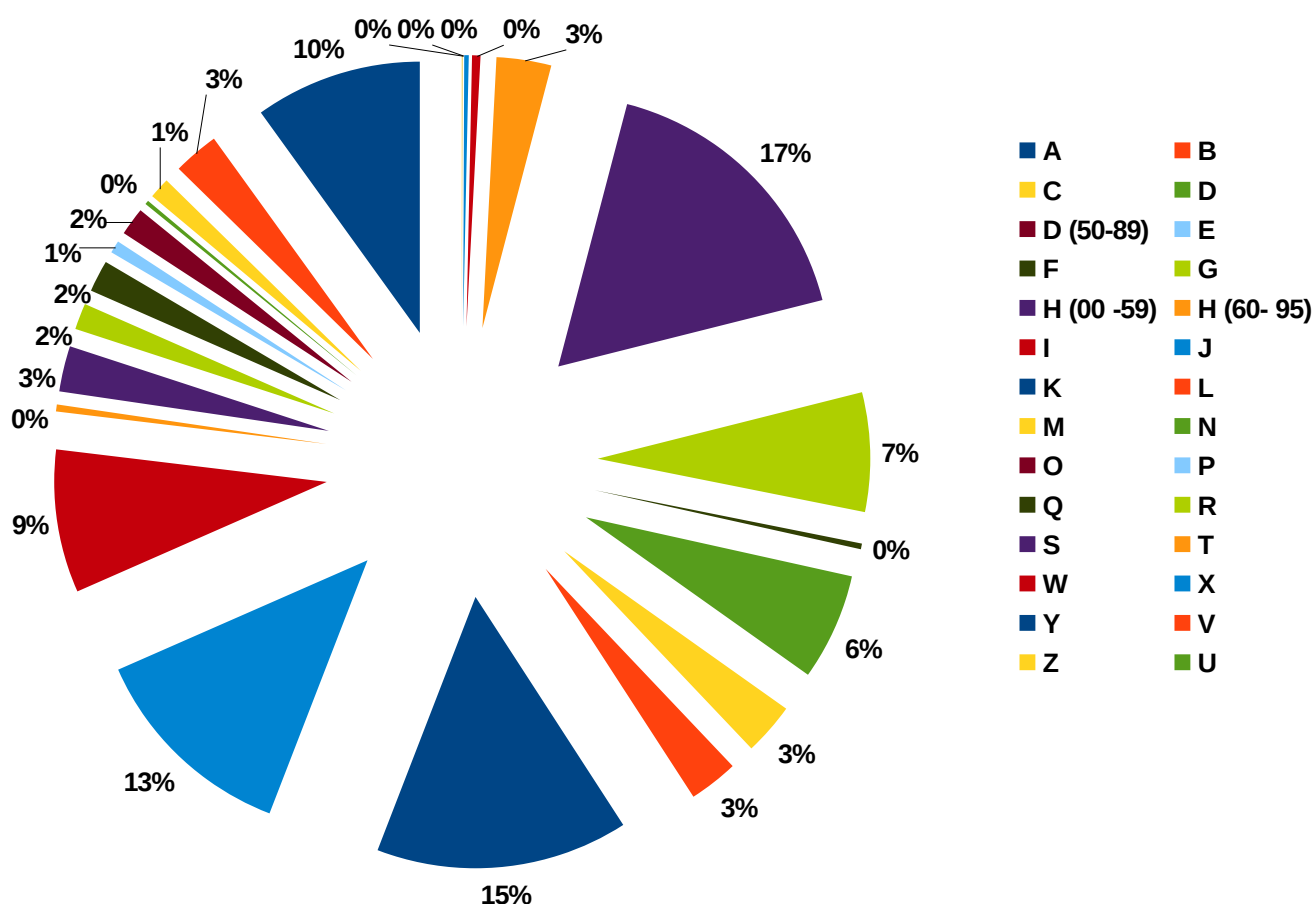
Λιγότεροι νοσηλεύθηκαν για συμπτώματα, σημεία και παθολογικά κλινικά και εργαστηριακά ευρήματα που δεν ταξινομούνται αλλού, για νοσήματα του οφθαλμού και των εξαρτημάτων του, για παθήσεις του μυοσκελετικού συστήματος και του συνδετικού ιστού, για τραυματισμούς, δηλητηριάσεις και ορισμένες άλλες συνέπειες από εξωτερικές αιτίες (Τ κατηγορία), για νοσήματα του δέρματος και του υποδόριου ιστού, για ψυχικές διαταραχές και συμπεριφοράς, για ορισμένα λοιμώδη και παρασιτικά νοσήματα (Β κατηγορία), για νοσήματα του αίματος, των αιμοποιητικών οργάνων και ορισμένες ανοσολογικές διαταραχές, για νεοπλάσματα, για νοσήματα του νευρικού συστήματος και για ενδοκρινικά, διατροφικά και μεταβολικά νοσήματα.

Ελάχιστοι ήταν εκείνοι που χρειάστηκαν νοσηλεία για νοσήματα που αφορούσαν εξωτερικές αιτίες νοσηρότητας και θνησιμότητας (W, X, Y), νεοπλασίες (D κατηγορία), παθήσεις του ωτός και της μαστοειδούς απόφυσης, συγγενείς ανωμαλίες, δυσπλασίες και χρωμοσωμικές ανωμαλίες και ορισμένες καταστάσεις που προέρχονται από την περιγεννητική περίοδο.

Τέλος, σε 372 περιστατικά δεν αναφερόταν η νόσος, σε 276 δεν κατέσται δυνατή η κατηγοριοποίηση των νοσημάτων και σε 1 άτομο η νόσος ήταν δυσανάγνωστη.

Σύμφωνα με το Γράφημα 22 η πλειοψηφία των αρρένων νοσηλευθέντων συνολικά για τα έτη 1960 – 1964 νοσηλεύθηκε για τραυματισμούς, δηλητηριάσεις και ορισμένες άλλες συνέπειες από εξωτερικές αιτίες (μόνο η S κατηγορία) με ποσοστό 17%. Παράλληλα, αυξημένα ποσοστά των νοσηλευομένων νοσούσαν από παθήσεις του πεπτικού συστήματος (15%), παθήσεις του αναπνευστικού συστήματος (13%), λοιμώδη νοσήματα (10%) και νοσήματα του κυκλοφορικού συστήματος (9%). Οι λιγότεροι άνδρες νοσηλεύθηκαν για παράγοντες που επηρεάζουν την κατάσταση της υγείας και την επαφή με τις υπηρεσίες υγείας.

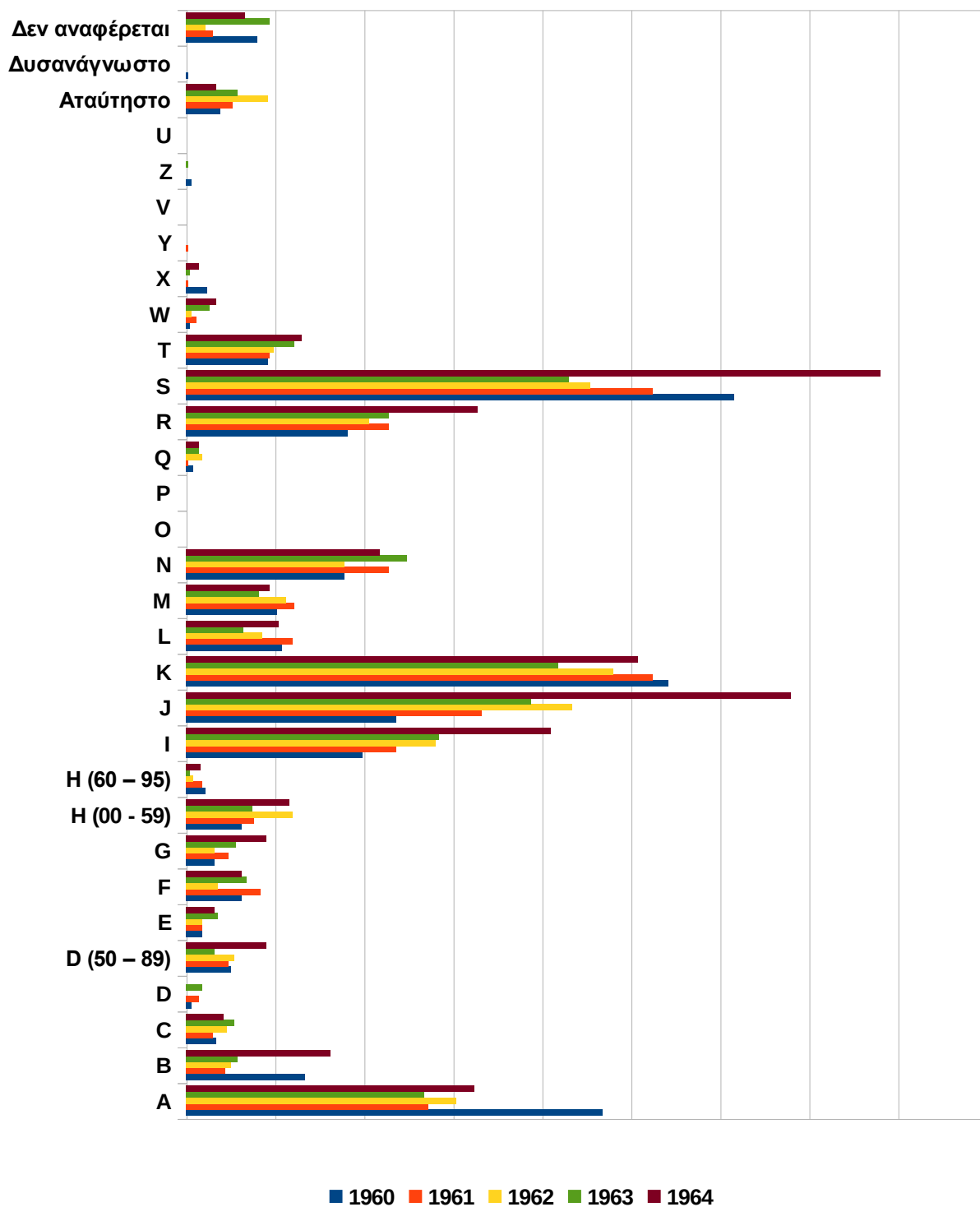
ΣΥΝΟΛΙΚΟ ΠΟΣΟΣΤΟ ΑΙΤΙΩΝ ΝΟΣΗΛΕΙΑΣ ΑΡΡΕΝΩΝ

Γράφημα 22: Συνολικό ποσοστό κατηγοριών νοσημάτων αρρένων κατά τα έτη 1960 – 1964 (ιδία επεξεργασία)

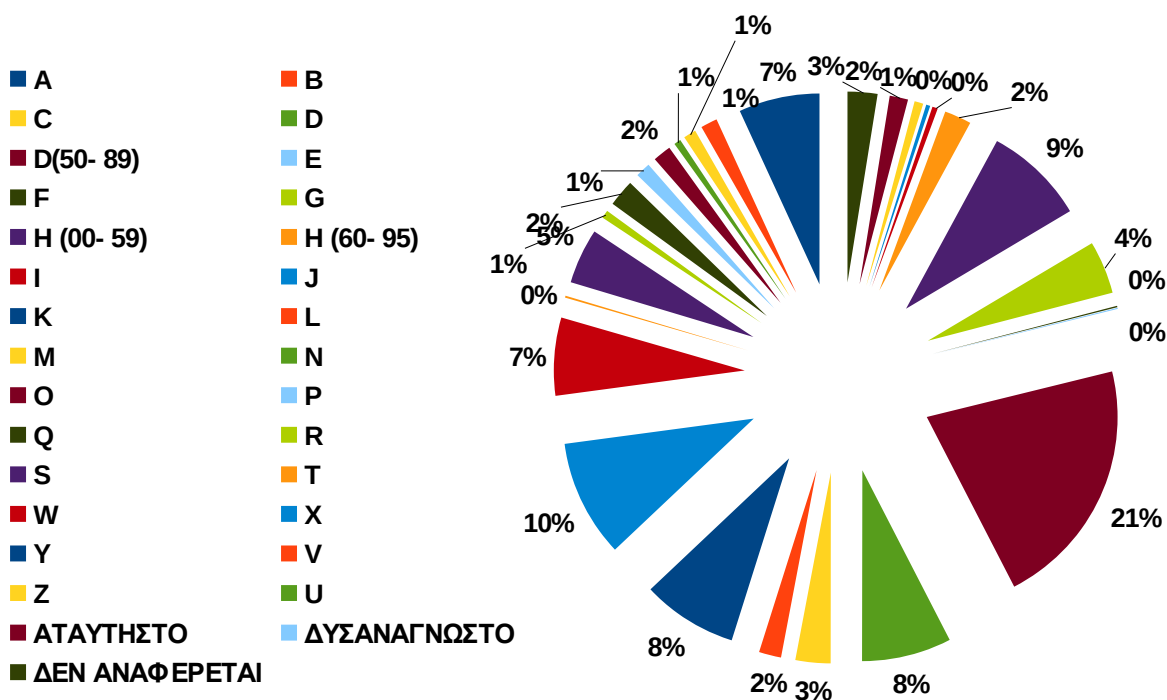
Σύμφωνα με το Γράφημα 23 που αφορά την κατηγοριοποίηση αρρένων νοσηλευθέντων ανά έτος για την πενταετία 1960 – 1964, το 1964 παρατηρείται η υψηλότερη νοσηρότητα και ιδιαίτερα στις κατηγορίες που αφορούν τραυματισμούς, δηλητηριάσεις και ορισμένες άλλες συνέπειες από εξωτερικές αιτίες (μόνο η S κατηγορία) και παθήσεις του αναπνευστικού συστήματος. Κατά τα έτη 1960, 1961, 1962 και 1963 οι βασικότερες αιτίες νοσηλείας του ανδρικού πληθυσμού ήταν οι τραυματισμοί, δηλητηριάσεις και ορισμένες άλλες συνέπειες από εξωτερικές αιτίες (μόνο η S κατηγορία), καθώς και τα νοσήματα του πεπτικού και αναπνευστικού συστήματος.

ΚΑΤΗΓΟΡΙΟΠΟΙΗΣΗ ΑΙΤΙΩΝ ΝΟΣΗΛΕΥΘΕΝΤΩΝ ΑΡΡΕΝΩΝ ΑΝΑ ΕΤΟΣ

Γράφημα 23: Κατηγοριοποίηση αιτιών αρρενων νοσηλευθέντων ανά έτος (ιδία επεξεργασία)

ΣΥΝΟΛΙΚΟ ΠΟΣΟΣΤΟ ΑΙΤΙΩΝ ΝΟΣΗΛΕΙΑΣ ΑΝΑ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΘΗΛΕΩΝ

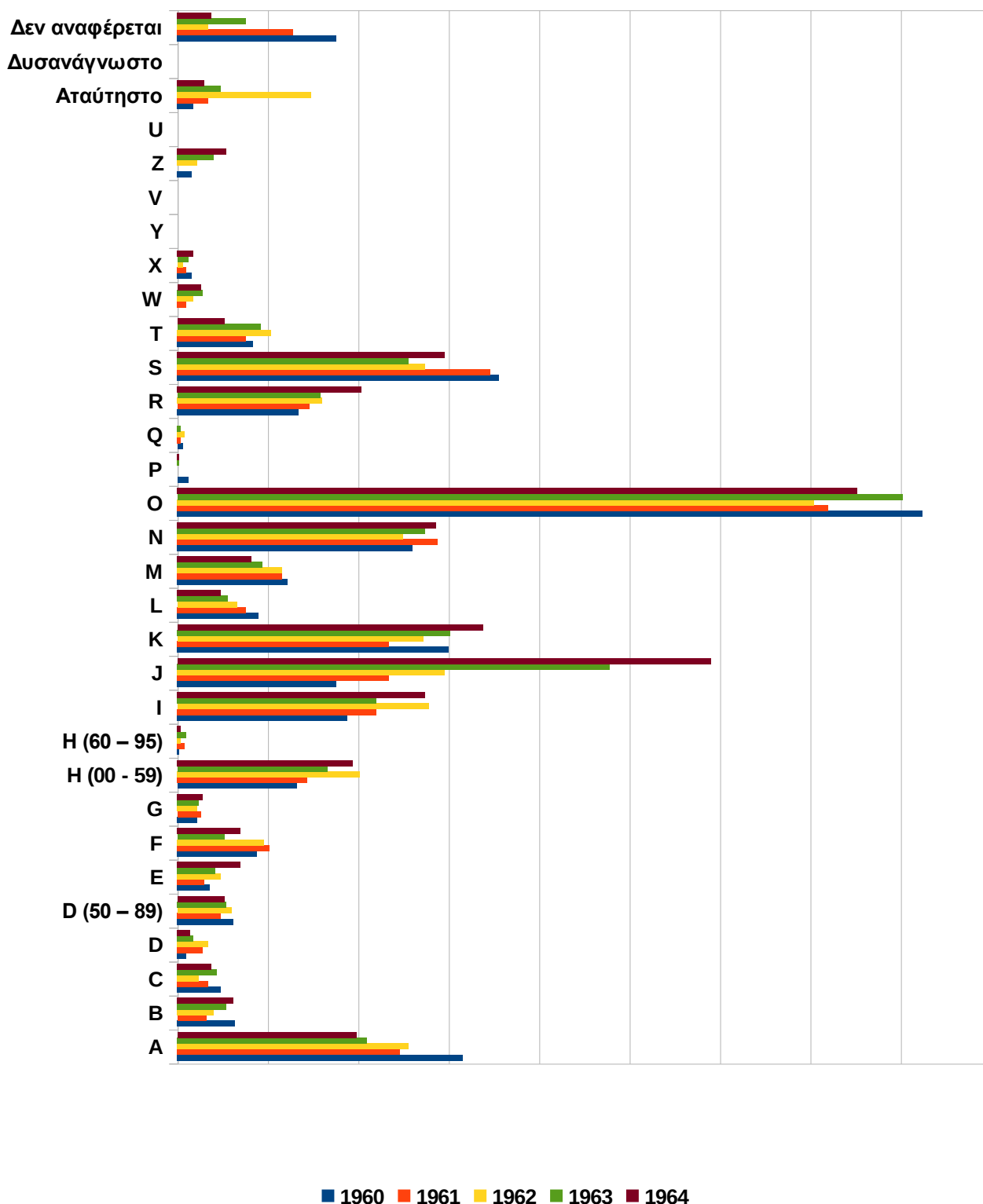

Γράφημα 24: Συνολικό ποσοστό κατηγοριών νοσημάτων θηλέων κατά τα έτη 1960 – 1964 (ιδία επεξεργασία)

Στο παραπάνω Γράφημα 24 που αφορά συνολικά τα ποσοστά των αιτιών νοσηλείας του γυναικείου πληθυσμού κατά τα έτη 1960 – 1964, οι κυριότερες αιτίες νοσηλείας ήταν η κύηση, τοκετός και λοχεία (21%), οι παθήσεις του αναπνευστικού συστήματος (10%), οι τραυματισμοί, δηλητηριάσεις και ορισμένες άλλες συνέπειες από εξωτερικές αιτίες (μόνο η S κατηγορία) (9%), οι παθήσεις του πεπτικού συστήματος (8%), τα νοσήματα του ουρογεννητικού συστήματος (8%), ορισμένα λοιμώδη νοσήματα (7%) και τα νοσήματα του κυκλοφορικού συστήματος (7%).

Αναλυτικότερα, σύμφωνα με το Γράφημα 20 που αφορά τις αιτίες νοσηλείας των θηλέων ανά έτος για την πενταετία 1960 -1964, η μεγαλύτερη συχνότητα νοσηλείας για κύηση, τοκετό και λοχεία παρατηρήθηκε κατά τα έτη 1960, 1963 και 1964, ενώ το 1964 παρατηρείται αυξημένη συχνότητα νοσηλείας λόγω νοσημάτων του αναπνευστικού συστήματος.

ΚΑΤΗΓΟΡΙΟΠΟΙΗΣΗ ΑΙΤΙΩΝ ΝΟΣΗΛΕΥΘΕΝΤΩΝ ΘΗΛΕΩΝ ΑΝΑ ΕΤΟΣ

Γράφημα 25: Κατηγοριοποίηση αιτιών θηλέων νοσηλευομένων ανά έτος (ιδία επεξεργασία)

B2.9: Τμήματα νοσηλείας

Τα τμήματα νοσηλείας του Γενικού Νοσοκομείου Κέρκυρας κατά τα έτη 1960- 1964 ήταν η Παθολογική, η Χειρουργική, η Μαιευτική και η Γυναικολογική κλινική. Τα περιστατικά που καταγράφηκαν στο βιβλίο Μητρώου του αρχείου του Γενικού Νοσοκομείου Κέρκυρας την πενταετία μελέτης, ως παιδιατρικά περιστατικά νοσηλεύονταν στην Παθολογική κλινική, καθώς και τα Οφθαλμιατρικά και ΩΡΛ περιστατικά στην Χειρουργική κλινική. Στην Παθολογική κλινική νοσηλεύονταν τα παιδιατρικά περιστατικά μέχρι τον Ιούνιο του 1970 όπου λειτούργησε για πρώτη φορά η Παιδιατρική κλινική.¹⁷

	ΣΥΝΟΛΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ ΝΟΣΗΛΕΥΟΜΕΝΩΝ ΑΝΑ ΕΤΟΣ					
	1960	1961	1962	1963	1964	ΣΥΝΟΛΟ
ΠΑΘΟΛΟΓΙΚΑ	777	862	737	738	749	3863
ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΑ	820	850	767	830	904	4171
ΠΑΙΔΙΑΤΡΙΚΑ	356	158	394	344	490	1742
ΜΑΙΕΥΤΙΚΑ	352	293	291	352	339	1627
ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΙΚΑ	137	137	142	125	132	673
ΟΦΘΑΛΜΙΑΤΡΙΚΑ	96	112	166	130	139	643
ΩΡΛ	102	128	151	197	213	791
ΑΠΟΜΟΝΩΣΗ	1	0	0	0	0	1
ΜΕΤΑΦΟΡΑ						
ΤΜΗΜΑΤΟΣ	0	15	0	0	0	15
ΑΤΑΥΤΗΣΤΟ	2	0	0	0	0	2
ΔΕΝ ΑΝΑΦΕΡΕΤΑΙ	1	1	1	0	0	3
ΣΥΝΟΛΟ	2644	2556	2649	2716	2966	13531

Πίνακας 11: Συνολικός αριθμός νοσηλευόμενων ανά έτος (ιδία επεξεργασία)

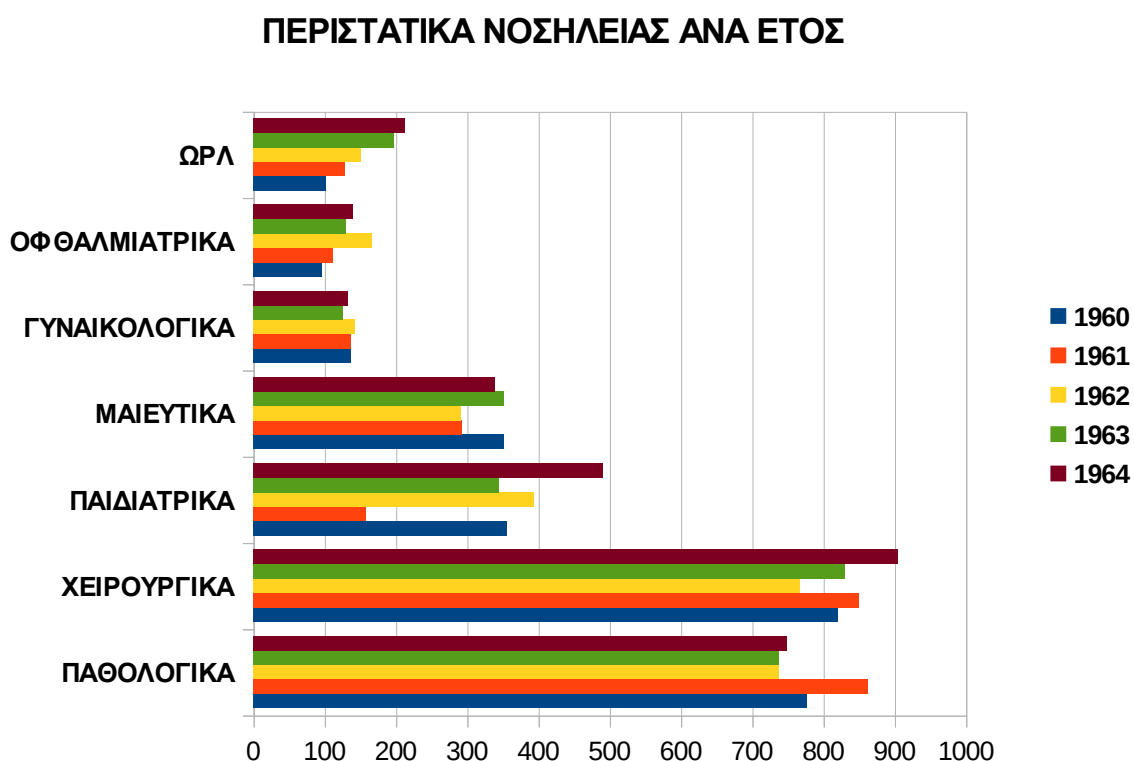
Σύμφωνα με τον Πίνακα 11 τα περισσότερα περιστατικά των νοσηλευόμενων ήταν χειρουργικά και παθολογικά, ακολουθούν τα παιδιατρικά και τα μαιευτικά περιστατικά, ενώ λιγότεροι από τους νοσηλευθέντες ήταν οφθαλμιατρικά, γυναικολογικά και ΩΡΛ περιστατικά.

Αξιοσημείωτο είναι ότι το έτος 1961 σημειώθηκαν 15 μεταφορές των νοσηλευομένων σε άλλα τμήματα του νοσοκομείου χωρίς να διευκρινίζεται το τμήμα μεταφοράς των ασθενών, το 1960 2 καταγραφές χαρακτηρήθηκαν ως αταύτηστες, κατά τα έτη 1960, 1961 και 1962 σε 3 περιστατικά ανά έτος δεν αναγραφόταν το

17 Ε. Αποστολοπούλου – Μιχαηλίδου, Τα πρώτα χρόνια της Παιδιατρικής κλινικής του Νοσοκομείου της Κέρκυρας (1970- 1990), εκδ. Λύχνος, 2003

τμήμα νοσηλείας τους και σε 1 καταγραφή το 1960 αναγραφόταν νοσηλεία σε απομόνωση.

Πιο αναλυτικά, σύμφωνα με το Γράφημα 26 που ακολουθεί, η πλειοψηφία των νοσηλευομένων που καταγράφηκε ήταν χειρουργικά περιστατικά και ιδιαίτερα το 1964, ενώ η πλειοψηφία των παθολογικών περιστατικών νοσηλεύθηκαν το 1961. Τα περισσότερα παιδιατρικά περιστατικά νοσηλεύθηκαν το 1964 και τα λιγότερα το 1961 και στα Μαιευτικά περιστατικά παρατηρείται ίδιος αριθμός νοσηλευομένων κατά τα έτη 1960 και 1963. Παράλληλα, το 1962 παρατηρείται αυξημένη νοσηρότητα των γυναικολογικών και οφθαλμιατρικών νοσηλευομένων εν συγκρίση με τα άλλα έτη. Τέλος, τα περισσότερα ΩΡΛ περιστατικά που έχρηζαν νοσηλείας καταγράφηκαν το 1964.

Γράφημα 26: Συνολικός αριθμός νοσηλευομένων ανά έτος (ιδία επεξεργασία)

B2.10: Ώρες εισόδου / εξόδου νοσηλευομένων

Σύμφωνα με τον Πίνακα 12, που παρουσιάζει την ώρα εισόδου των νοσηλευομένων ανά έτος φαίνεται πως η πλειοψηφία των νοσηλευθέντων εισήλθαν από τις 9:00 πμ έως τις 12:00 μμ. Αναλυτικότερα, οι περισσότερες εισαγωγές πραγματοποιήθηκαν στις 12:00 μμ και 11:00 πμ, παράλληλα πολλοί εισήλθαν στις 10:00πμ και 9:00πμ.

Κατά τις μεταμεσονύκτιες και πρώτες πρωινές ώρες 00:00 πμ – 08:00 πμ, οι περισσότεροι ασθενείς προσήλθαν στις 07:00 πμ, 01:00 πμ και 02:00 πμ, ενώ οι λιγότεροι στις 00:30 πμ και 04:30 πμ, κατά τις πρωινές και μεσημεριανές ώρες 8:00πμ – 16:00μμ οι περισσότεροι ασθενείς προσήλθαν στις 12:00 μμ, στις 11:00 πμ, 10:00 πμ, 13:00 μμ και 14:00 μμ και οι λιγότεροι στις 08:30 πμ. Επιπλέον, κατά τις απογευματινές και βραδινές ώρες 16:00 μμ – 24:00 πμ οι περισσότεροι ασθενείς προσήλθαν στις 18:00 μμ, 17:00 μμ και 19:00 μμ, ενώ οι λιγότεροι στις 16:30 μμ. Τέλος, σε 13 περιστατικά δεν αναγραφόταν η ώρα εισαγωγής και σε 1 ήταν δυσανάγνωστο.

	ΔΗΛΩΘΗΣΑ ΩΡΑ ΕΙΣΟΔΟΥ ΝΟΣΗΛΕΥΟΜΕΝΩΝ ΑΝΑ ΕΤΟΣ					
	1960	1961	1962	1963	1964	ΣΥΝΟΛΟ
01:00:00	16	29	17	20	28	110
01:30:00	1	2	5	6	3	17
02:00:00	18	16	17	23	26	100
02:30:00	3	0	0	10	8	21
03:00:00	16	19	10	12	14	71
03:30:00	5	4	3	4	7	23
04:00:00	12	10	11	18	11	62
04:30:00	2	0	0	1	3	6
05:00:00	7	9	10	10	17	53
05:30:00	1	0	1	6	3	11
06:00:00	11	13	8	15	8	55
06:30:00	4	1	3	3	8	19
07:00:00	24	17	17	30	43	131
07:30:00	2	2	6	4	9	23
08:00:00	34	70	55	43	82	284
08:30:00	4	4	7	8	6	29
09:00:00	58	75	90	97	109	429
09:30:00	3	3	8	16	19	49
10:00:00	107	111	190	201	291	900
10:30:00	3	1	5	19	14	42
11:00:00	137	225	260	354	299	1275
11:30:00	2	2	10	14	17	45
12:00:00	1136	911	875	701	601	4224
12:30:00	0	5	11	13	30	59
13:00:00	140	112	98	119	192	661
13:30:00	5	8	15	17	33	78
14:00:00	67	102	147	131	180	627
14:30:00	6	9	15	15	38	83
15:00:00	93	69	70	59	80	371
15:30:00	4	4	8	8	14	38
16:00:00	62	70	37	47	60	276
16:30:00	4	8	3	7	12	34
17:00:00	121	83	98	66	94	462
17:30:00	4	2	16	16	12	50
18:00:00	175	154	102	110	89	630
18:30:00	6	8	7	21	19	61
19:00:00	88	78	98	98	89	451
19:30:00	7	11	12	25	18	73
20:00:00	58	66	79	76	89	368
20:30:00	6	5	16	14	13	54
21:00:00	51	56	49	60	73	289
21:30:00	8	11	15	21	22	77
22:00:00	53	76	60	69	78	336
22:30:00	6	8	21	18	27	80
23:00:00	53	41	37	49	53	233
23:30:00	7	13	11	18	16	65
24:00:00	9	26	15	18	8	76
00:30:00	0	2	0	3	1	6
ΔΥΣΑΝΑΓΝΩΣ	0	0	1	0	0	1
ΔΕΝ ΑΝΑΦΕΡ	5	5	0	3	0	13
ΣΥΝΟΛΟ	2644	2556	2649	2716	2966	13531

Πίνακας 12: Δηλωθήσα ώρα εισόδου νοσηλευομένων ανά έτος (ιδία επεξεργασία)

Σύμφωνα με τον Πίνακα 13, συνολικά 13.256 περιστατικά νοσηλευθέντων εξήλθαν ζώντες κατά την πεταετία 1960 – 1964. Η πλειοψηφία των ζώντων νοσηλευθέντων που εξέρχονταν από το Γενικό Νοσοκομείο Κέρκυρας ήταν από τις

ώρες 10:00 πμ έως 13:00 μμ, συγκεκριμένα 12:00 μμ, 11:00 πμ, 13:00 μμ και 10:00 πμ. Σε 81 περιστατικά δεν αναγραφόταν η ώρα εξειτηρίου. Τέλος, από το σύνολο των ζώντων εξελθόντων το 1964 εξήλθε το 22%, κατά τα έτη 1963 και 1960 το 20% και τα έτη 1961 και 1962 το 19%.

ΔΗΛΩΘΗΣΑ ΩΡΑ ΕΞΟΔΟΥ ΝΟΣΗΛΕΥΟΜΕΝΩΝ ΑΝΑ ΕΤΟΣ						
	1960	1961	1962	1963	1964	ΣΥΝΟΛΟ
01:00:00	0	0	1	0	1	2
01:30:00	0	0	0	0	0	0
02:00:00	0	0	0	2	0	2
02:30:00	0	0	0	0	0	0
03:00:00	0	0	0	0	0	0
03:30:00	0	0	0	0	0	0
04:00:00	1	0	0	0	0	1
04:30:00	0	0	0	0	0	0
05:00:00	1	2	2	0	1	6
05:30:00	0	0	1	0	0	1
06:00:00	0	1	1	1	3	6
06:30:00	0	0	0	0	0	0
07:00:00	6	8	3	5	12	34
07:30:00	0	0	1	0	0	1
08:00:00	18	22	31	15	44	130
08:30:00	0	5	4	0	4	13
09:00:00	18	24	35	60	61	198
09:30:00	0	1	4	5	20	30
10:00:00	35	42	60	100	205	442
10:30:00	0	3	1	11	15	30
11:00:00	78	88	78	206	361	811
11:30:00	0	0	3	10	20	33
12:00:00	2131	2024	2132	1854	1569	9710
12:30:00	0	1	6	3	21	31
13:00:00	136	93	70	133	316	748
13:30:00	0	0	0	4	7	11
14:00:00	31	83	46	81	114	355
14:30:00	0	0	0	2	8	10
15:00:00	30	16	19	17	33	115
15:30:00	2	0	1	4	1	8
16:00:00	18	31	13	33	13	108
16:30:00	1	0	0	3	3	7
17:00:00	20	19	33	28	18	118
17:30:00	2	0	2	0	1	5
18:00:00	34	24	11	36	11	116
18:30:00	0	0	0	3	2	5
19:00:00	8	6	11	12	10	47
19:30:00	0	0	1	3	0	4
20:00:00	1	3	3	7	5	19
20:30:00	0	1	0	1	1	3
21:00:00	1	1	0	2	2	6
21:30:00	0	0	0	0	1	1
22:00:00	0	0	2	0	0	2
22:30:00	0	0	0	0	0	0
23:00:00	1	1	0	0	1	3
23:30:00	0	0	0	1	0	1
24:00:00	0	1	0	0	0	1
00:30:00	0	0	0	1	0	1
ΔΥΣΑΝΑΓΝΩΣ	0	0	0	0	0	0
ΔΕΝ ΑΝΑΦΕΡ	22	12	11	19	17	81
ΣΥΝΟΛΟ	2595	2512	2586	2662	2901	13256
	20,00%	19,00%	19,00%	20,00%	22,00%	

Πίνακας 13: Δηλωθήσα ώρα εξόδου νοσηλευομένων ανά έτος (ιδία επεξεργασία)

ΔΗΛΩΘΗΣΑ ΩΡΑ ΘΑΝΑΤΩΝ ΝΟΣΗΛΕΥΟΜΕΝΩΝ ΑΝΑ ΕΤΟΣ						
	1960	1961	1962	1963	1964	ΣΥΝΟΛΟ
01:00:00	2	3	1	3	0	9
01:30:00	1	0	2	0	1	4
02:00:00	1	0	2	1	2	6
02:30:00	0	0	0	1	2	3
03:00:00	3	2	1	4	1	11
03:30:00	1	0	0	0	0	1
04:00:00	4	2	4	1	0	11
04:30:00	0	0	1	0	1	2
05:00:00	1	1	4	2	2	10
05:30:00	0	0	1	2	2	5
06:00:00	0	3	0	1	2	6
06:30:00	0	0	1	0	0	1
07:00:00	3	1	4	2	3	13
07:30:00	1	0	1	0	0	2
08:00:00	2	1	2	4	5	14
08:30:00	0	0	0	1	1	2
09:00:00	2	2	2	0	1	7
09:30:00	0	0	0	1	2	3
10:00:00	2	1	1	1	1	6
10:30:00	1	0	1	0	0	2
11:00:00	2	3	1	2	1	9
11:30:00	0	0	0	0	0	0
12:00:00	4	4	8	2	5	23
12:30:00	0	2	2	0	0	4
13:00:00	2	2	0	2	4	10
13:30:00	0	0	1	0	0	1
14:00:00	1	1	1	3	1	7
14:30:00	2	0	0	0	2	4
15:00:00	1	1	1	2	1	6
15:30:00	0	0	1	0	0	1
16:00:00	2	1	4	0	0	7
16:30:00	1	1	2	0	1	5
17:00:00	0	2	0	2	2	6
17:30:00	0	0	0	0	1	1
18:00:00	1	2	3	0	1	7
18:30:00	0	0	0	2	0	2
19:00:00	2	0	3	3	3	11
19:30:00	0	0	0	0	0	0
20:00:00	1	3	0	2	2	8
20:30:00	0	0	1	0	1	2
21:00:00	1	2	1	1	3	8
21:30:00	1	1	0	1	2	5
22:00:00	2	1	1	2	0	6
22:30:00	0	0	0	1	2	3
23:00:00	0	0	3	1	5	9
23:30:00	1	1	2	0	1	5
24:00:00	1	1	0	3	0	5
00:30:00	0	0	0	0	1	1
ΔΥΣΑΝΑΓΝΩΣ	0	0	0	0	0	0
ΔΕΝ ΑΝΑΦΕΡ	0	0	0	1	0	1
ΣΥΝΟΛΟ	49	44	63	54	65	275
	17,00%	16,00%	23,00%	20,00%	24,00%	

Πίνακας 14: Θνησιμότητα ανά έτος και ώρα θανάτου (ιδία επεξεργασία)

Σύμφωνα με τον Πίνακα 14, στις 07:00 πμ, στις 08:00πμ και στις 12:00μμ, συνέβησαν οι περισσότεροι θάνατοι. Το 1962 στις 12:00 μμ καταγράφηκαν οι περισσότεροι θάνατοι. Τέλος σε 1 θνήσκοντα δεν αναγραφόταν η ώρα θανάτου.

B2.11: Θνησιμότητα νοσηλευομένων

B2.11.1.:Συνολική θνησιμότητα νοσηλευομένων

Όπως παρουσιάζεται στον Πίνακα 15, κατά την πεντετία 1960 – 1964 στο Γενικό Νοσοκομείο Κέρκυρας από τους νοσηλευθέντες συνολικά και των δύο φύλων απεβίωσαν 275 άτομα.

Πιο αναλυτικά, το 1960 απεβίωσαν 49 (17%), το 1961 απεβίωσαν 44(16%), το 1962 απεβίωσαν 63(23%), το 1963 απεβίωσαν 54(20%) και το 1964 απεβίωσαν 65(24%) νοσηλευθέντες.

ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΑ ΘΗΗΣΙΜΟΤΗΤΑΣ ΑΝΑ ΕΤΟΣ							
ΜΑΙΕΥΤΙΚΗ	1	0	0	0	0	1	0,37%
ΠΑΘΟΛΟΓΙΚΗ	30	30	36	32	43	171	62,18
ΠΑΙΔΙΑΤΡΙΚΗ	5	1	6	4	6	22	8,00%
ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ	13	13	21	18	16	81	29,45%
ΣΥΝΟΛΟ	49	44	63	54	65	275	100,00%
ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΑ ΘΗΗΣΙΜΟΤΗΤΑΣ ΑΝΑ ΦΥΛΟ							
ΑΡΡΕΝΕΣ	28	24	32	34	42	160	58,00%
ΘΗΛΕΙΕΣ	21	20	31	20	23	115	42,00%

Πίνακας 15: Θνησιμότητα νοσηλευομένων ανά φύλο και τμήμα (ιδία επεξεργασία)

Σύμφωνα με τον Πίνακα 15, όσον αφορά τα περιστατικά θνησιμότητας ανά τμήμα στην Παθολογική Κλινική απεβίωσε το 62,18% και από τα Παιδιατρικά περιστατικά που νοσηλεύθηκαν στην Παθολογική Κλινική απεβίωσε το 8%, στην Χειρουργική Κλινική το 29,45%, ενώ το μικρότερο ποσοστό θνησιμότητας απεβίωσε στην Μαιευτική Κλινική με ποσοστό 0,37%.

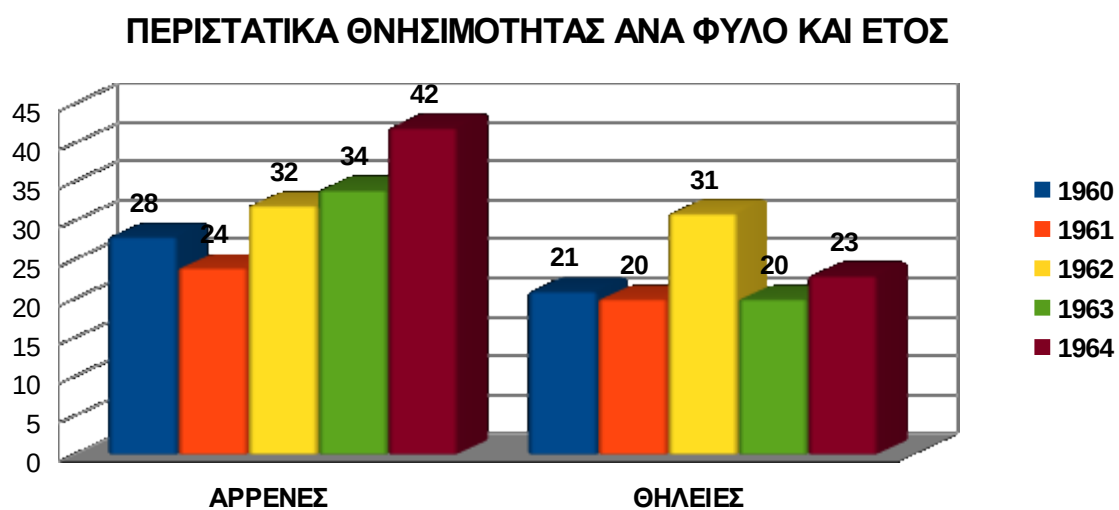
Στο Γράφημα 27 παρατηρείται αυξημένη θνησιμότητα το 1964 και 1962 στην Παθολογική Κλινική, στην Χειρουργική Κλινική το 1962 και 1963, και στην Μαιευτική Κλινική αναφέρεται μόνο 1 θάνατος το 1960. Από τα Παιδιατρικά περιστατικά που καταγράφηκαν η υψηλότερη θνησιμότητα παρουσιάστηκε το 1962

και 1964.

Γράφημα 27: Θνησιμότητα ανά τμήμα νοσηλείας και έτος (ιδία επεξεργασία)

Σύμφωνα με το Γράφημα 28 που ακολουθεί, συνολικά από τους 275 θνήσκοντες οι 160 ήταν άρρενες και οι 115 θήλειες. Οι περισσότεροι από τους θνήσκοντες άνδρες απεβίωσαν το 1964 και 1963, ενώ οι λιγότεροι το 1961. Από τις γυναίκες οι περισσότερες απεβίωσαν το 1962 και το 1964, ενώ κατά τα έτη 1961 και 1963 απεβίωσαν οι λιγότερες, δηλαδή από 20 άτομα τον κάθε χρόνο.

Γράφημα 28: Περιστατικά θνησιμότητας ανά φύλο και έτος (ιδία επεξεργασία)

	ΘΝΗΣΙΜΟΤΗΤΑ ΑΝΑ ΕΤΟΣ - ΦΥΛΟ- ΗΛΙΚΙΑΚΗ ΟΜΑΔΑ										ΣΥΝΟΛΟ ΘΑΝΑΤΩΝ ΑΝΑ ΗΛΙΚΙΑΚΗ ΟΜΑΔΑ ΤΑ ΕΤΗ 1960 – 1964
	1960		1961		1962		1963		1964		
	A	Θ	A	Θ	A	Θ	A	Θ	A	Θ	
ΒΡΕΦΙΚΗ ΘΝΗΣΙΜΟΤΗΤΑ											
< 1 ΜΗΝΑ	0	0	0	0	0	0	1	0	0	1	2
1- 2 ΜΗΝΩΝ	0	0	0	0	0	1	1	0	0	0	2
3- 6 ΜΗΝΩΝ	2	0	0	0	1	0	2	0	0	1	6
7-11 ΜΗΝΩΝ	0	0	1	1	0	2	0	0	1	0	5
ΣΥΝΟΛΙΚΟΣ ΑΡΙΘ	2	0	1	1	1	3	4	0	1	2	15
ΠΑΙΔΙΚΗ ΘΝΗΣΙΜΟΤΗΤΑ											
1- 4 ΕΤΩΝ	1	3	0	1	2	0	1	0	0	2	10
5- 9 ΕΤΩΝ	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	1
10- 14 ΕΤΩΝ	0	0	0	0	0	0	1	0	1	0	2
ΣΥΝΟΛΙΚΟΣ ΑΡΙΘ	1	3	1	1	2	0	2	0	1	2	13
ΘΝΗΣΙΜΟΤΗΤΑ ΕΝΗΛΙΚΩΝ											
15- 29	1	1	0	0	1	1	2	0	0	1	7
30- 49	5	7	3	2	3	2	0	3	6	3	34
50-69	11	4	11	4	14	10	14	8	18	8	102
70 -79	7	5	5	8	10	13	8	8	13	6	83
>80	1	1	3	4	1	2	4	1	3	1	21
ΣΥΝΟΛΙΚΟΣ ΑΡΙΘ	25	18	22	18	29	28	28	20	40	19	247
ΣΥΝΟΛΙΚΟΣ ΑΡΙΘ	28	21	24	20	32	31	34	20	42	23	275

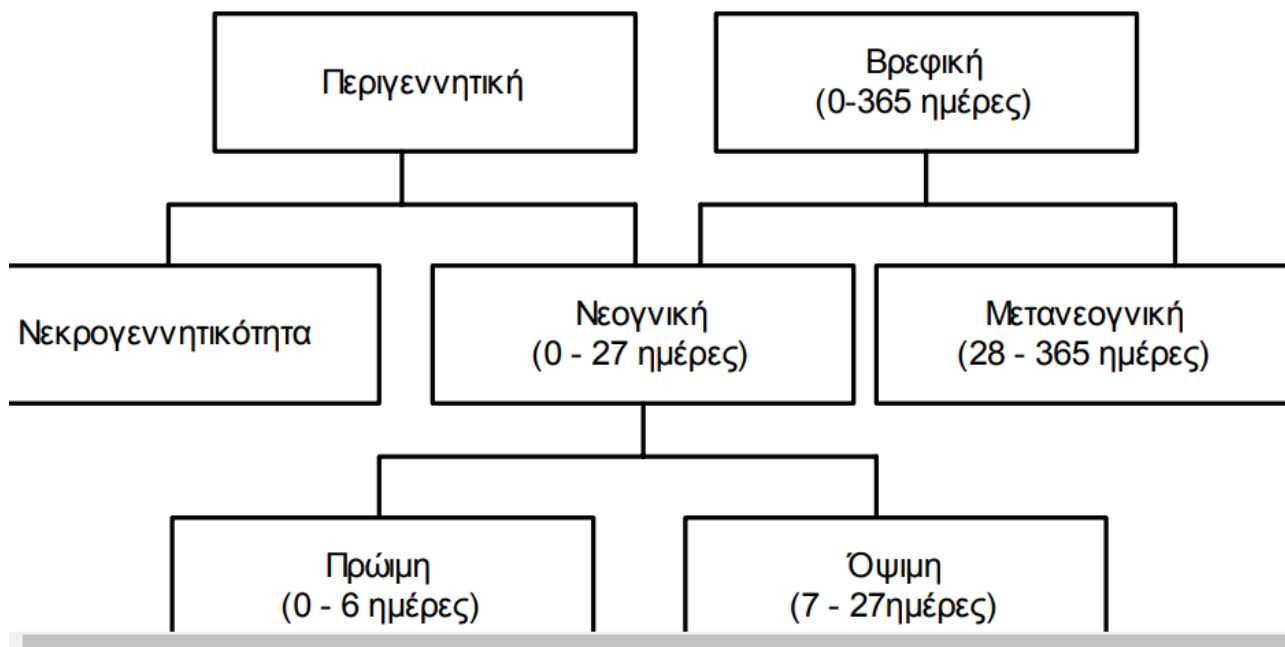
Πίνακας 16: Θνησιμότητα ανά έτος, φύλο και ηλικιακή ομάδα (ιδία επεξεργασία)

Όπως φαίνεται στον Πίνακα 16, το σύνολο των θανάτων ανά ηλικιακή ομάδα κατά την πενταετία μελέτης περιλαμβάνει 15 περιστατικά βρεφικής θνησιμότητας, εκ των οποίων τα 2 αφορούσαν νεογνική θνησιμότητα, 13 περιστατικά παιδικής θνησιμότητας και 247 περιστατικά θανάτων ενηλίκων.

Αναλυτικότερα, το έτος 1960 απεβίωσαν 49 άτομα, 28 άρρενες και 21 θήλεις, το 1961 απεβίωσαν 44 άτομα, 24 άρρενες και 20 θήλεις, το 1962 απεβίωσαν 63 άτομα, 32 άρρενες και 31 θήλεις. Από τους συνολικά 54 θνήσκοντες το 1963 οι 34 ήταν άρρενες και οι 20 θήλεις, ενώ το 1964 οι θνήσκοντες ήταν 65 άτομα εκ των οποίων 42 άρρενες και 23 θήλεις.

B2.11.2: Βρεφική Θνησιμότητα

Ανάλογα με την ηλικία θανάτου των βρεφών, η βρεφική θνησιμότητα διακρίνεται σε κατηγορίες, που παρουσιάζονται στο Σχήμα 1.

Σχήμα 1: Διάκριση βρεφικής θνησιμότητας ¹⁸

Αρχικά, ως περιγεννητική θνησιμότητα ορίζεται ο συνολικός αριθμός των νεκρών γεννήσεων και των νεογνικών θανάτων και ως βρεφική θνησιμότητα ορίζεται ο αριθμός των βρεφών που πεθαίνουν στη διάρκεια του πρώτου έτους ζωής τους (0-365 ημέρες) και διακρίνεται στη νεογνική (0 - 27) και μετανεογνική (28 – 365) θνησιμότητα. Επιπλέον, η νεογνική θνησιμότητα διαχωρίζεται στην πρώιμη νεογνική, δηλαδή τους θανάτους των νεογνών από την γέννησή τους έως και την 6η ημέρα της ζωής τους και την όψιμη νεογνική θνησιμότητα, που αφορά τους θανάτους των νεογνών από την 7η ημέρα της γέννησής τους έως την 27η ημέρα. ¹⁹

Με τον όρο νεκρογεννητικότητα ορίζεται η εμβρυϊκή θνησιμότητα μετά από

-
- 18 Σεβαστή Β. Γεωργιάδου, Η βρεφική θνησιμότητα στην Ελλάδα και στην Ευρώπη κατά την τελευταία εικοσαετία, Πανεπιστήμιο Πειραιώς, Πειραιάς, 2005, σελ. 16
 - 19 Σεβαστή Β. Γεωργιάδου, Η βρεφική θνησιμότητα στην Ελλάδα και στην Ευρώπη κατά την τελευταία εικοσαετία, Πανεπιστήμιο Πειραιώς, Πειραιάς, 2005, σελ. 16, 19, 20

κύηση 24 ή 28 εβδομάδων. Η νεκρογεννητικότητα διαφοροποιείται από την αποβολή καθώς κατ'αυτήν λαμβάνεται υπόψη η διάρκεια κύησης (ή ακόμα το βάρος ή το ύψος) του γεννηθέντος νεκρού βρέφους. Κατά την ΕΣΥΕ η νεκρογεννητικότητα αναφέρεται στη γέννηση νεογνού μετά την κύηση τουλάχιστον 28 εβδομάδων το οποίο δεν ανέπνευσε κατά την έξοδό του από την κοιλιά της μητέρας του διότι είχε ήδη επέλθει ο θάνατός του.²⁰

	ΒΡΕΦΙΚΗ ΘΝΗΣΙΜΟΤΗΤΑ ΑΝΑ ΕΤΟΣ - ΦΥΛΟ- ΗΛΙΚΙΑΚΗ ΟΜΑΔΑ										
	1960		1961		1962		1963		1964		ΣΥΝΟΛΟ ΘΑΝΑΤΩΝ ΑΝΑ ΗΛΙΚΙΑΚΗ ΟΜΑΔΑ ΤΑ ΕΤΗ 1960 – 1964
	A	Θ	A	Θ	A	Θ	A	Θ	A	Θ	
ΜΗΝΕΣ/ ΕΤΗ											
< 1 ΜΗΝΑ	0	0	0	0	0	0	1	0	0	1	2
1-2 ΜΗΝΩΝ	0	0	0	0	0	1	1	0	0	0	2
3-6 ΜΗΝΩΝ	2	0	0	0	1	0	2	0	0	1	6
7-11 ΜΗΝΩΝ	0	0	1	1	0	2	0	0	1	0	5
ΣΥΝΟΛΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ ΝΕΚΡΩΝ ΒΡΕΦΩΝ	2	0	1	1	1	3	4	0	1	2	15
ΣΥΝΟΛΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ ΝΕΚΡΩΝ ΒΡΕΦΩΝ ΕΤΟΥΣ	2		2		4		4		3		15

Πίνακας 17: Βρεφική θνησιμότητα νοσηλευμένων ανά ηλικιακή ομάδα, φύλο και έτος (ιδία επεξεργασία)

Αρχικά, από τα 15 θνήσκοντα βρέφη άρρενες ήταν τα 9 και θήλεις τα 6. Τα περισσότερα βρέφη απεβίωσαν στην ηλικία 3 – 6 μηνών και 7 – 11 μηνών, ενώ τα λιγότερα στις ηλικίες μικρότερες του 1 μήνα και 1 – 2 μηνών.

Κατά τα έτη 1962 και 1963 απεβίωσαν τα περισσότερα βρέφη. Όπως παρατηρείται στον Πίνακα 17, το 1962 απεβίωσαν οι περισσότερες θήλεις ενώ το 1963 απεβίωσαν οι περισσότεροι άρρενες.

ΒΡΕΦΙΚΗ ΘΝΗΣΙΜΟΤΗΤΑ ΑΝΑ ΗΛΙΚΙΑΚΗ ΟΜΑΔΑ, ΦΥΛΟ, ΕΤΟΣ ΚΑΙ ICD-10													
			1960		1961		1962		1963		1964		ΣΥΝΟΛΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ ΘΝΗΣΙΜΟΤΗΤΑΣ ΑΝΑ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ ΚΑΙ ΗΛΙΚΙΑΚΗ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ 1960- 1964
ΗΛΙΚΙΑΚΗ ΟΜΑΔΑ	ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΝΟΣΗΜΑΤΟΣ	ΥΠΟΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΝΟΣΗΜΑΤΟΣ	A	Θ	A	Θ	A	Θ	A	Θ	A	Θ	
< 1 ΜΗΝΑ	I	A	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	1
		ΑΤΑΥΤΗΣΤΟ	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0	1
1-2 ΜΗΝΩΝ	I	A	0	0	0	0	0	1	0	0	0	0	1
	XVII	Q	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0	1
3- 6 ΜΗΝΩΝ	XI	K	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0	1
	IV	E	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1
	X	J	1	0	0	0	0	0	2	0	0	1	4
	XVIII	R	2	0	0	0	0	2	0	0	0	0	4
7-11 ΜΗΝΩΝ	XVI	P	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	1
	X	J	0	0	1	1	0	2	0	0	0	0	4
	VI	G	0	0	0	0	0	1	0	0	1	0	2

Πίνακας 18: Αιτίες βρεφικής θνησιμότητας με ICD-10 κατηγοριοποίηση ανά έτος, φύλο και ηλικιακή ομάδα (ιδία επεξεργασία)

20 Βύρων Κοτζαμάνης, Λεξικό δημογραφικών όρων, www.demography-lab.prd.uth.gr/DDAoG/edu/Lexiko/LEXIKO_GR.pdf

Όσον αφορά τα θανόντα άρρενα βρέφη ηλικίας κάτω του 1 μήνα, 1 απεβίωσε από αταύτιστη αιτία με βάση την ICD-10 κατηγοριοποίηση, 1 βρέφος σε ηλικία 1 – 2 μηνών το 1963 οι αιτίες θνησιμότητας αφορούν συγγενείς ανωμαλίες του πεπτικού συστήματος. Στα άρρενα θανόντα 5 βρέφη ηλικίας 3 – 6 μηνών οι κυριότερες αιτίες θανάτου με βάση την ICD-10 τα έτη 1960 και 1962 οφείλονταν στα συμπτώματα, σημεία και παθολογικά κλινικά και εργαστηριακά ευρήματα που δεν ταξινομούνται αλλού, καθώς και σε νοσήματα του αναπνευστικού και ενδοκρινικού συστήματος. Τέλος, στα 2 άρρενα θανόντα βρέφη ηλικίας 7 – 11 μηνών ως αιτίες θανάτου δηλώθηκαν το 1960 νοσήματα του αναπνευστικού και το 1964 νοσήματα του νευρικού συστήματος.

Από τα θανόντα θήλεα νεογνά και βρέφη κατά τα έτη 1962 και 1964, σε ηλικία κάτω του 1 μήνα καθώς και 1 – 2 μηνών, συνολικά τα 2 βρέφοι απεβίωσαν, λόγω λοιμωδών και παρασιτικών νοσημάτων, 1 θήλυ βρέφος ηλικίας 3 – 6 μηνών απεβίωσε το 1964 λόγω νοσημάτων του αναπνευστικού συστήματος και ορισμένων καταστάσεων που προέρχονται από την περιγεννητική περίοδο, τέλος 3 θήλεα βρέφη σε ηλικία 7 – 11 μηνών απεβίωσαν κατά τα έτη 1961 και 1962 λόγω νοσημάτων του αναπνευστικού συστήματος κυρίως, αλλά και λόγω νοσήματος του νευρικού συστήματος.

Περιγεννητική θνησιμότητα

Όσον αφορά την περιγεννητική θνησιμότητα θα αναλυθεί εκτενέστερα ως νεκρογεννητικότητα που αφορά τα περιστατικά νεογνών που γεννήθηκαν νεκρά και στην νεογνική θνησιμότητα, η οποία εμπεριέχει την πρώιμη θνησιμότητα και αφορά θνήσκοντα νεογνά 0 – 6 ημερών και την όψιμη θνησιμότητα που αφορά θνήσκοντα νεογνά 7 – 27 ημερών (στην παρούσα εργασία δεν αναφέρθηκαν), καθώς και η μετανεογνική θνησιμότητα (28 ημερών – 1 έτους).

ΝΕΚΡΟΓΕΝΝΗΤΙΚΟΤΗΤΑ ΕΝΟΣ ΕΜΒΡΥΟΥ ΑΝΑ ΕΤΟΣ ΚΑΙ ΦΥΛΟ			
	ΣΥΝΟΛΟ	ΑΡΡΕΝΕΣ	ΘΗΛΕΙΕΣ
1960	11	7	4
1961	10	7	3
1962	14	11	3
1963	11	3	8
1964	11	3	8
ΣΥΝΟΛΟ	57	31	26

Πίνακας 19: Νεκρογεννητικότητα τοκετών ενός εμβρύου ανά έτος και φύλο (ιδία επεξεργασία)

Σύμφωνα με τον Πίνακα 19 συνολικά 57 νεογνά μονής κύησης γεννήθηκαν νεκρά στο Γενικό Νοσοκομείο της Κέρκυρας, εκ των οποίων 31 αρρενες και 26 θήλεις. Συνολικά τα περισσότερα νεκρά παιδιά γεννήθηκαν το 1962.

ΝΕΚΡΟΓΕΝΝΗΤΙΚΟΤΗΤΑ ΔΙΔΥΜΗΣ ΚΥΗΣΗΣ ΑΝΑ ΕΤΟΣ ΚΑΙ ΦΥΛΟ			
	ΣΥΝΟΛΟ	ΑΡΡΕΝΕΣ	ΘΗΛΕΙΕΣ
1960	0	0	0
1961	1	0	1
1962	0	0	0
1963	0	0	0
1964	1	1	0
ΣΥΝΟΛΟ	2	1	1

Πίνακας 20: Νεκρογεννητικότητα τοκετών δίδυμης κύησης ανά έτος και φύλο (ιδία επεξεργασία)

Σύμφωνα με τον Πίνακα 20, συνολικά από τα περιστατικά τοκετών δίδυμων κυήσεων μόνο 2 νεογνά γεννήθηκαν νεκρά, εκ των οποίων 1 θήλυ το 1961 και 1 άρρεν το 1964.

Σύμφωνα με τον Πίνακα 21, συνολικά 25 νεογνά απεβίωσαν έως την 6η ημέρα από την γέννησή τους, εκ των οποίων 15 ήταν αρρενες και 10 θήλεις. Τα περισσότερα νεογνά απεβίωσαν κατά τα έτη 1960 και 1964.

ΠΡΩΙΜΗ ΝΕΟΓΝΙΚΗ ΘΝΗΣΙΜΟΤΗΤΑ ΝΕΟΓΝΩΝ ΜΟΝΗΣ ΚΥΗΣΕΩΣ ΑΝΑ ΕΤΟΣ ΚΑΙ ΦΥΛΟ			
	ΣΥΝΟΛΟ	ΑΡΡΕΝΕΣ	ΘΗΛΕΙΕΣ
1960	8	4	4
1961	5	4	1
1962	2	1	1
1963	3	2	1
1964	7	4	3
ΣΥΝΟΛΟ	25	15	10

Πίνακας 21: Πρώιμη νεογνική θνησιμότητα ανά έτος και φύλο (ιδία επεξεργασία)

Όσον αφορά την πρώιμη νεογνική θνησιμότητα των δίδυμων κυήσεων, όπως παρατηρείται στον Πίνακα 22, 11 ζώντα νεογνά κατά την γέννησή τους απεβίωσαν μετά από κάποια ώρα έως και 6 ημέρες, εκ των οποίων 5 άρρενες και 6 θήλεις. Τα περισσότερα περιστατικά πρώιμης νεογνικής θνησιμότητας δίδυμων τοκετών συνέβησαν το 1963 και το 1960, ενώ κατά τα έτη 1961, 1962 και 1964 δεν σημειώθηκαν περιστατικά.

ΠΡΩΙΜΗ ΝΕΟΓΝΙΚΗ ΘΝΗΣΙΜΟΤΗΤΑ ΔΙΔΥΜΩΝ ΝΕΟΓΝΩΝ ΑΝΑ ΕΤΟΣ ΚΑΙ ΦΥΛΟ			
	ΣΥΝΟΛΟ	ΑΡΡΕΝΕΣ	ΘΗΛΕΙΕΣ
1960	5	4	1
1961	0	0	0
1962	0	0	0
1963	6	1	5
1964	0	0	0
ΣΥΝΟΛΟ	11	5	6

Πίνακας 22: Πρώιμη νεογνική θνησιμότητα δίδυμων νεογνών ανά φύλο και έτος (ιδία επεξεργασία)

Παράλληλα, όπως φαίνεται στον Πίνακα 23, το 1963 σημειώθηκε πρώιμη νεογνική θνησιμότητα σε τρίδυμο τοκετό όπου κατέληξαν και τα 3 θήλεα νεογνά ετός 6 ημερών από την γέννησή τους.

ΠΡΩΙΜΗ ΝΕΟΓΝΙΚΗ ΘΝΗΣΙΜΟΤΗΤΑ ΤΡΙΔΥΜΩΝ ΝΕΟΓΝΩΝ ΑΝΑ ΕΤΟΣ ΚΑΙ ΦΥΛΟ			
	ΣΥΝΟΛΟ	ΑΡΡΕΝΕΣ	ΘΗΛΕΙΕΣ
1960	3	0	3
1961	0	0	0
1962	0	0	0
1963	0	0	0
1964	0	0	0
ΣΥΝΟΛΟ	3	0	3

Πίνακας 23: Πρώιμη νεογνική θνησιμότητα τριδύμων νεογνών ανά φύλο και έτος (ιδία επεξεργασία)

Όσον αφορά την όψιμη νεογνική θνησιμότητα, δηλαδή νεογνά που απεβίωσαν στις 7 - 27 ημέρες από την γέννησή τους, όπως φανερώνει ο Πίνακας 18 ήταν 1 θήλυ νεογνό 7 ημερών που απεβίωσε λόγω λοιμωδών και παρασιτικών νοσημάτων, καθώς και 1 άρρεν νεογνό ηλικίας 13 ημερών όπου δεν κατέσται δυνατή η αιτία θανάτου με βάση την ICD-10 κατηγοριοποίηση.

Όσον αφορά τη μετανεογνική θνησιμότητα δηλαδή βρέφη που απεβίωσαν μεταξύ της 28ης – 12 μηνών, 13 βρέφη απεβίωσαν συνολικά σε αυτή την περίοδο της ζωής τους, εκ των οποίων 8 άρρενες και 5 θήλεις.

ΣΥΝΟΛΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ 1960-1964			
	Α	Θ	ΣΥΝΟΛΟ
ΣΥΝΟΛΟ ΝΕΟΓΝΩΝ	813	716	1529
ΖΩΝΤΑ ΝΕΟΓΝΑ	760	671	1431
ΝΕΚΡΟΓΕΝΝΗΤΙΚΟΤΗΤΑ	32	27	59
ΠΡΩΙΜΗ ΝΕΟΓΝΙΚΗ ΘΝΗΣΙΜΟΤΗΤΑ	20	19	39
ΒΑΠΤΙΣΘΕΝΤΑ ΝΕΟΓΝΑ	23	20	43
ΝΟΘΑ ΝΕΟΓΝΑ	41	31	72
ΠΑΡΕΛΗΦΘΗΣΑΝ ΕΚ ΤΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ ΒΡΕΦΩΝ	8	7	15
ΣΥΝΟΛΟ ΓΕΝΝΗΜΕΝΩΝ ΝΕΟΓΝΩΝ		1540	

Πίνακας 24: Σύνολο γεννηθέντων νεογνών ανά φύλο κατά τα έτη 1960 – 1964 (ιδία επεξεργασία)

Εν κατακλείδι, όπως φανερώνει ο Πίνακας 24 συνολικά γεννήθηκαν 1.540 νεογνά στο Γενικό Νοσοκομείο της Κέρκυρας κατά τα έτη 1960 – 1964, εκ των οποίων στην παρούσα μελέτη κατείχαν πλήρη στοιχεία τα 1.529 νεογνά, εκ των οποίων 813 ήταν άρρενες και 716 θήλεις. Παράλληλα, υπήρξαν και 8 γεννημένα

νεογνά το 1960 όπου δεν αναγραφόταν το φύλο τους και το 1964 αναφέρονται 3 αρρενα που δεν αναγραφόταν αν ήταν ζώντα ή θνήσκοντα.

Από τα 1.431 ζώντα νεογνά αρρενες ήταν τα 760 και θήλεις τα 671, νεκρογεννητικότητα αναγραφόταν σε 59 περιστατικά νεογνών, εκ των οποίων 32 ήταν αρρενες και τα 27 θήλεις και πρώτη νεογνική θνησιμότητα σημειώθηκε σε 39 νεογνά, εκ των οποίων 20 αρρενες και 19 θήλεις.

Από τα ζώντα νεογνά σε 2 σημειώθηκε όψιμη νεογνική θνησιμότητα εκ των οποίων 1 άρρεν 13 ημερών και 1 θήλυ 7 ημερών.

Επιπλέον, από τα ζώντα γεννημένα καθώς και τα πρώιμα θνήσκοντα νεογνά αναφέρονται βαπτίσεις και ονοματοδοσία σε συνολικά 43 νεογνά, εκ των οποίων 23 αρρενες και 20 θήλεις.

Συνολικά νόθα νεογνά γεννήθηκαν 72, εκ των οποίων 41 αρρενες και 31 θήλεις. Το Κέντρο Βρεφών παρέλαβε συνολικά 15 νεογνά καθ' όλη την πενταετία, εκ των οποίων 8 αρρενα και 7 θήλεα.

B2.11.3.: Παιδική θνησιμότητα

	ΠΑΙΔΙΚΗ ΘΝΗΣΙΜΟΤΗΤΑ ΑΝΑ ΕΤΟΣ - ΦΥΛΟ- ΗΛΙΚΙΑΚΗ ΟΜΑΔΑ										ΣΥΝΟΛΟ ΘΑΝΑΤΩΝ ΑΝΑ ΗΛΙΚΙΑΚΗ ΟΜΑΔΑ ΤΑ ΕΤΗ 1960 - 1964
	1960		1961		1962		1963		1964		
	A	Θ	A	Θ	A	Θ	A	Θ	A	Θ	
ΕΤΗ											
1-4 ΕΤΩΝ	1	3	0	1	2	0	1	0	0	2	10
5-9 ΕΤΩΝ	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	1
10-14 ΕΤΩΝ	0	0	0	0	0	0	1	0	1	0	2
ΣΥΝΟΛΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ ΝΕΚΡΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ	1	3	1	1	2	0	2	0	1	2	13
ΣΥΝΟΛΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ ΝΕΚΡΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ ΕΤΟΥΣ	4		2		2		2		3		13

Πίνακας 25: Παιδική θνησιμότητα νοσηλευμένων ανά ηλικιακή ομάδα, φύλο και έτος (ιδία επεξεργασία)

Κατά την πενταετία μελέτης της παρούσας εργασίας καταγράφηκαν 13 περιστατικά παιδικής θνησιμότητας, εκ των οποίων 10 παιδιά ήταν 1 – 4 ετών, 1 ήταν μεταξύ 5 – 9 ετών και 2 παιδιά ήταν 10 – 14 ετών. Αναλυτικότερα, από τα 13 θνήσκοντα παιδιά τα 7 ήταν αρρενες και τα 6 θήλεις. Τέλος, από τα 13 συνολικά θανόντα παιδιά τα περισσότερα απεβίωσαν το 1960, 4 στο σύνολο, από 2 παιδιά απεβίωσαν το 1961, 1962 και 1963, ενώ το 1964 απεβίωσαν 3.

ΠΑΙΔΙΚΗ ΘΝΗΣΙΜΟΤΗΤΑ ΑΝΑ ΗΛΙΚΙΑΚΗ ΟΜΑΔΑ, ΦΥΛΟ, ΕΤΟΣ ΚΑΙ ICD-10													
		1960		1961		1962		1963		1964			
ΗΛΙΚΙΑΚΗ ΟΜΑΔΑ	ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΝΟΣΗΜΑΤΟΣ	ΥΠΟΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΝΟΗΜΑΤΟΣ	A	Θ	A	Θ	A	Θ	A	Θ	A	Θ	ΣΥΝΟΛΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ ΘΝΗΣΙΜΟΤΗΤΑΣ ΑΝΑ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ ΚΑΙ ΗΛΙΚΙΑΚΗ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ 1960- 1964
1- 4 ΕΤΩΝ	XVIII	R	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1
	X	J	0	2	0	1	0	0	0	0	0	1	4
	I	B	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	1
	VI	G	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	1
	XVII	Q	0	0	0	0	1	0	0	0	0	0	1
	IX	I	0	0	0	0	1	0	0	0	0	0	1
	XIX	T	0	1	0	0	1	0	0	0	0	0	2
	ΑΤΑΥΤΗΣΤΟ		0	0	0	0	0	0	1	0	0	0	1
	I	A	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	1
5- 9 ΕΤΩΝ	XIX	T	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0	1
10- 14 ΕΤΩΝ	I	A	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	1
	VI	G	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	1

Πίνακας 26: Αιτίες παιδικής θνησιμότητας με ICD-10 κατηγοριοποίηση ανά έτος, φύλο και ηλικιακή ομάδα (ιδία επεξεργασία)

Σύμφωνα με τον Πίνακα 26, οι αιτίες παιδικής θνησιμότητας των αρρένων νοσηλευθέντων κατά την ηλικία 1 – 4 ετών οφείλονται το 1960 σε συμπτώματα, σημεία και παθολογικά κλινικά και εργαστηριακά ευρήματα που δεν ταξινομούνται αλλού, το 1962 σε νοσήματα συγγενών ανωμαλιών, σε νοσήματα του καρδιαγγειακού συστήματος, καθώς και τραυματισμούς, δηλητηριάσεις και ορισμένες άλλες συνέπειες από εξωτερικές αιτίες, ενώ το 1963 καταγράφηκε μια αιτία που δεν κατέσται δυνατή η ταύτησή της με βάση την ICD- 10 κατηγοριοποίηση. Επιπλέον, 1 άρρενας ηλικίας 5 – 9 ετών κατέληξε λόγω λοιμώδους και παρασιτικού νοσήματος το 1961 και τέλος, οι άρρενες παίδες ηλικίας 10 – 14 ετών απεβίωσαν το 1963 λόγω τραυματισμού, δηλητηρίασης και ορισμένων άλλων συνεπειών από εξωτερικές αιτίες (η T κατηγορία), ενώ το 1964 λόγω λοιμωδών και παρασιτικών λοιμώξεων και από νόσημα του νευρικού συστήματος.

Όσον αφορά τις αιτίες θανάτων των θήλεων παιδιών, στην ηλικιακή ομάδα 1 – 4 ετών παρατηρείται κατά τα έτη 1960, 1961 και 1964 θνησιμότητα λόγω νοσημάτων του αναπνευστικού συστήματος, το 1964 καταγράφηκε ένα κρούσμα της B κατηγορίας των λοιμωδών και παρασιτικών νοσημάτων και νόσημα του νευρικού συστήματος. Τέλος, το 1960 λόγω τραυματισμού, δηλητηρίασης και ορισμένων άλλων συνεπειών από εξωτερικές αιτίες απεβίωσε 1 θήλυ. Στις ηλικίες 5 – 9 ετών και 10 -14 ετών δεν καταγράφηκε κανένα περιστατικό θνησιμότητας θηλέων.

B2.11.4.: Θνησιμότητα ενηλίκων

ΘΝΗΣΙΜΟΤΗΤΑ ΕΝΗΛΙΚΩΝ ΑΝΑ ΕΤΟΣ - ΦΥΛΟ- ΗΛΙΚΙΑΚΗ ΟΜΑΔΑ											ΣΥΝΟΛΟ ΘΑΝΑΤΩΝ ΑΝΑ ΗΛΙΚΙΑΚΗ ΟΜΑΔΑ ΤΑ ΕΤΗ 1960 – 1964
1960		1961		1962		1963		1964			
Α	Θ	Α	Θ	Α	Θ	Α	Θ	Α	Θ		
ΕΤΗ											
15- 29	1	1	0	0	1	1	2	0	0	1	7
30- 49	5	7	3	2	3	2	0	3	6	3	34
50-69	11	4	11	4	14	10	14	8	18	8	102
70 -79	7	5	5	8	10	13	8	8	13	6	83
>80	1	1	3	4	1	2	4	1	3	1	21
ΣΥΝΟΛΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ ΕΝΗΛΙΚΩΝ ΝΕΚΡΩΝ	25	18	22	18	29	28	28	20	40	19	247
ΣΥΝΟΛΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ ΕΝΗΛΙΚΩΝ ΝΕΚΡΩΝ ΕΤΟΥΣ	43		40		57		48		59		247

Πίνακας 27: Θνησιμότητα ενηλίκων ανά ηλικιακή ομάδα, φύλο και έτος (ιδία επεξεργασία)

Συνολικά 247 ενήλικες νοσηλευθέντες απεβίωσαν κατά την πενταετία 1960 – 1964 στο Γενικό Νοσοκομείο Κέρκυρας, εκ των οποίων άρρενες ήταν 144 και 103 θήλεις. Από τους 247 θανόντες οι περισσότεροι, δηλαδή οι 102, ήταν ηλικίας 50 – 69 ετών, οι 83 ήταν 70 – 79 ετών, οι 34 ήταν 30 – 49 ετών, οι 21 ήταν 80 ετών και άνω και οι 7 ήταν 15 – 29 ετών.

Αναλυτικότερα, οι περισσότεροι ενήλικες νοσηλευθέντες απεβίωσαν το 1964, 59 και 1962 57 άτομα, το 1963 48 άτομα, το 1960 43 άτομα και οι λιγότεροι νοσηλευθέντες απεβίωσαν το 1961, 40 άτομα.

ΘΝΗΣΙΜΟΤΗΤΑ ΕΝΗΛΙΚΩΝ ΑΝΑ ΗΛΙΚΙΑΚΗ ΟΜΑΔΑ, ΦΥΛΟ, ΕΤΟΣ ΚΑΙ ICD-10													
		1960	1961	1962	1963	1964							
ΗΛΙΚΙΑΚΗ ΟΜΑΔΑ	ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΝΟΣΗΜΑΤΟΣ	ΥΠΟΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΝΟΗΜΑΤΟΣ	A	Θ	A	Θ	A	Θ	A	Θ	A	Θ	ΣΥΝΟΛΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ ΘΝΗΣΙΜΟΤΗΤΑΣ ΑΝΑ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ ΚΑΙ ΗΛΙΚΙΑΚΗ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ 1960- 1964
15- 29	XIX	S	2	0	0	0	0	0	2	0	0	0	4
	I	A	0	0	0	0	0	1	0	0	0	0	1
	IX	I	0	0	0	0	0	1	0	0	0	0	1
	III	D	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0	1
	IV	E	0	0	0	0	1	0	0	0	0	1	2
30- 49	XIX	T	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	1
	I	A	1	0	1	2	0	0	0	5	2	1	12
	II	C	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	1
	III	D	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1
	VI	G	0	1	0	0	0	0	0	0	0	1	2
	XI	K	1	0	1	1	0	0	0	0	0	0	3
	XIV	N	0	0	0	0	0	1	0	0	1	1	3
	XIX	S	0	1	1	0	1	0	0	0	4	0	7
	XVII	Q	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	1
	IX	I	2	4	0	0	0	2	0	0	2	3	13
50-69	XV	O	0	2	0	0	0	0	0	0	0	0	2
	XVIII	R	1	4	1	0	2	1	0	0	1	1	11
	IX	I	4	2	5	5	5	6	12	3	16	6	64
	IV	E	0	0	0	0	0	0	0	1	2	3	6
	XI	K	1	3	5	1	5	1	3	1	3	1	24
	X	J	0	0	0	1	0	1	2	0	1	0	5
	XVIII	R	4	0	6	2	4	2	5	2	5	1	31
	XIV	N	2	2	2	0	2	0	1	2	2	1	14
	XIII	M	0	0	0	0	1	0	0	0	0	0	1
	VI	G	0	1	1	0	0	2	1	1	2	1	9
	III	D	1	0	0	0	1	1	0	1	1	0	5
	II	C	2	0	1	0	3	3	1	2	2	4	18
	XII	L	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0	1
	I	A	2	0	0	0	0	1	1	0	3	0	7
70 -79	XIX	S	1	0	0	0	1	1	1	0	1	1	6
	XIX	T	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	1
	IX	I	1	3	1	6	4	6	6	3	14	7	51
	IV	E	0	0	0	0	1	5	0	0	1	2	9
	XIV	N	2	0	0	1	1	1	1	0	2	0	8
	X	J	0	0	0	1	2	0	0	0	4	0	7
	VI	G	0	0	0	1	0	1	1	0	1	1	5
	II	D	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1
	III	D	0	0	0	0	0	0	0	0	2	0	2
	XVIII	R	1	0	2	2	3	3	1	0	1	1	14
	XI	K	1	0	1	0	8	1	2	3	5	1	22
	I	A	1	0	0	1	0	0	0	0	1	0	3
	I	B	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0	1
	XIX	S	0	0	1	0	0	2	1	1	1	2	8
>80	XIX	T	2	1	0	0	0	1	0	0	0	1	5
	II	C	1	1	2	1	0	0	1	3	0	0	9
	XII	L	0	1	0	0	0	1	0	0	0	0	2
	V	F	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	1
	ΔΕΝ ΑΝΑΦΕΡΕΤΑΙ		0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	1
	II	C	1	1	0	0	0	0	1	0	0	0	3
	I	A	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0	1
	IX	I	0	0	3	4	0	1	2	0	2	2	14
	XIV	N	0	0	0	0	2	0	0	0	0	0	2
	XVIII	R	0	0	1	0	1	1	1	1	2	0	7
	XII	L	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	1
	X	J	0	0	0	0	0	0	0	0	2	0	2
	IV	E	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	1
	XIX	S	0	0	2	1	0	1	2	0	1	0	7
	XIX	T	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0	1

Πίνακας 28: Αιτίες θνησιμότητας ενηλίκων με ICD-10 κατηγοριοποίηση ανά έτος, φύλο και ηλικιακή ομάδα (ιδία επεξεργασία)

Όπως παρουσιάζεται στον Πίνακα 28, οι αιτίες θανάτου των ενηλίκων περιστατικών που αφορούν την ηλικιακή ομάδα των 15 - 29 ετών ήταν κυρίως οι τραυματισμοί, δηλητηριάσεις και ορισμένες άλλες συνέπειες από εξωτερικές αιτίες (S κατηγορία) και νοσήματα του ενδοκρινικού συστήματος. Λιγότερο αναφέρθηκαν

λοιμώδη και παρασιτικά νοσήματα, νοσήματα του καρδιαγγειακού συστήματος, νοσήματα του αίματος και άλλες συνέπειες από εξωτερικές αιτίες (Τ κατηγορία).

Στις ηλικίες 30 – 49 ετών οι κυριότερες αιτίες θανάτων ήταν τα νοσήματα του καρδιαγγειακού συστήματος, τα λοιμώδη και παρασιτικά νοσήματα, καθώς και τα συμπτώματα, σημεία και παθολογικά κλινικά και εργαστηριακά ευρήματα που δεν ταξινομούνται αλλού. Λιγότερα περιστατικά απεβίωσαν λόγω τραυματισμών, δηλητηριάσεων και ορισμένων άλλων συνεπειών από εξωτερικές αιτίες, νοσήματα του πεπτικού και ουροποιογεννητικού συστήματος, του νευρικού και λόγω κυήσεως, τοκετού και λοχείας. Τέλος, ελάχιστοι πέθαναν από νεοπλασίες, νοσήματα του αίματος και συγγενείς ανωμαλίες.

Στην ηλικιακή ομάδα 50 – 69 ετών η βασικότερη αιτία θνησιμότητας ήταν τα νοσήματα του καρδιαγγειακού συστήματος, όπου από τους 64 συνολικά απεβίωσαντες άρρενες ήταν 42 και θήλεις οι 22. Επιπλέον, λόγω συμπτωμάτων, σημείων και παθολογικών κλινικών και εργαστηριακών ευρημάτων που δεν ταξινομούνται αλλού, νοσημάτων του πεπτικού συστήματος, νεοπλασιών και νοσημάτων του ουροποιογεννητικού συστήματος απεβίωσαν πολλοί νοσηλευθέντες. Λιγότεροι ήταν οι θνήσκοντες λόγω νοσημάτων του νευρικού συστήματος και λοιμωδών και παρασιτικών νοσημάτων, καθώς και λόγω των νοσημάτων του ενδοκρινικού συστήματος και τραυματισμών, δηλητηριάσεων και ορισμένων άλλων συνεπειών από εξωτερικές αιτίες (S κατηγορία). Ελάχιστοι ήταν εκείνοι που απεβίωσαν λόγω νοσημάτων του αναπνευστικού συστήματος, νοσημάτων του αίματος, νοσημάτων του μυοσκελετικού συστήματος, νοσημάτων του δέρματος και λόγω τραυματισμών, δηλητηριάσεων και ορισμένων άλλων συνεπειών από εξωτερικές αιτίες (Τ κατηγορία).

Στην ηλικιακή ομάδα 70 – 79 ετών η βασικότερη αιτία θνησιμότητας ήταν τα νοσήματα του καρδιαγγειακού συστήματος όπου απεβίωσαν 26 άρρενες και 25 θήλεις. Αυξημένη θνησιμότητα παρουσιάστηκε και λόγω του νοσημάτων του πεπτικού συστήματος και συμπτωμάτων, σημείων και παθολογικών κλινικών και εργαστηριακών ευρημάτων που δεν ταξινομούνται αλλού. Πολλά περιστατικά

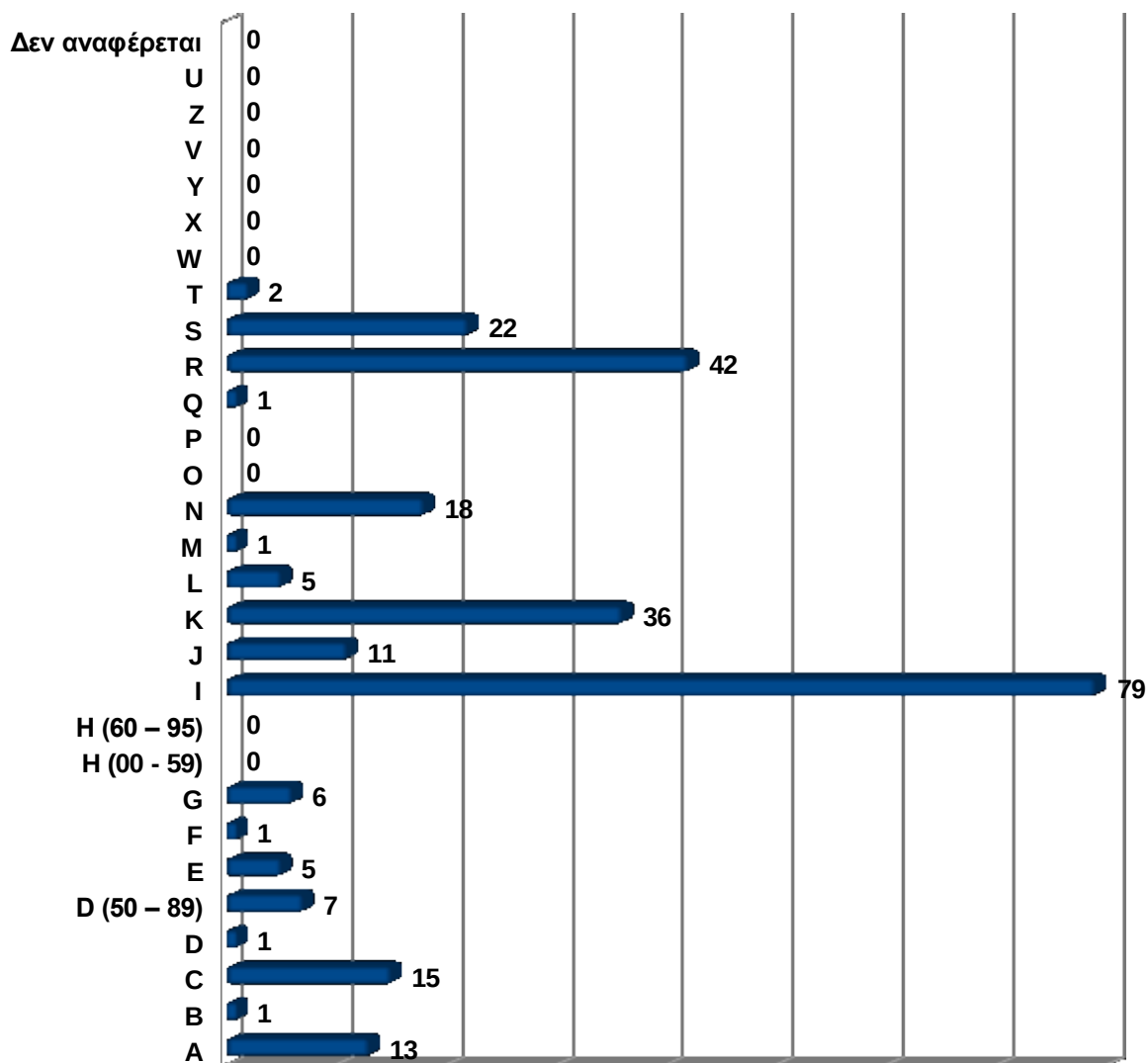
θνησιμότητας συνέβησαν λόγω νοσημάτων του ενδοκρινικού συστήματος, νεοπλασιών, ουροποιογεννητικών νοσημάτων, τραυματισμών, δηλητηριάσεων και ορισμένων άλλων συνεπειών από εξωτερικές αιτίες (S κατηγορία), νοσήματα του αναπνευστικού και νευρικού συστήματος. Τέλος, λίγα ήταν τα περιστατικά θνησιμότητας από τραυματισμούς, δηλητηριάσεις και ορισμένες άλλες συνέπειες από εξωτερικές αιτίες (T κατηγορία), τα λοιμώδη και παρασιτικά νοσήματα (A και B κατηγορία), τα νοσήματα του αίματος, οι νεοπλασίες (D κατηγορία), τα νοσήματα του δέρματος και τα ψυχιατρικά νοσήματα. Τέλος, υπήρξε 1 θάνατος μίας γυναίκας νοσηλευόμενης όπου δεν αναγραφόταν η αιτιολογία θνησιμότητας.

Στην ηλικιακή ομάδα 80 ετών και άνω η κυριότερη αιτία θνησιμότητας ήταν τα καρδιαγγειακά νοσήματα. Παράλληλα, πολλοί από τους αποβιώσαντες κατέληξαν λόγω τραυματισμών, δηλητηριάσεων και ορισμένων άλλων συνεπειών από εξωτερικές αιτίες (S κατηγορία) και συμπτωμάτων, σημείων και παθολογικών κλινικών και εργαστηριακών ευρημάτων που δεν ταξινομούνται αλλού. Λιγότερα ήταν τα περιστατικά θνησιμότητας λόγω νεοπλασιών, νοσημάτων του ουροποιογεννητικού συστήματος, του αναπνευστικού συστήματος, λοιμωδών και παρασιτικών νοσημάτων, νοσημάτων του δέρματος, καθώς και των παθήσεων του ενδοκρινικού συστήματος και τραυματισμών, δηλητηριάσεων και ορισμένων άλλων συνεπειών από εξωτερικές αιτίες (T κατηγορία).

Εν κατακλείδι, όπως παρουσιάζεται στο Γράφημα 29, 79 θάνατοι των ενήλικων νοσηλευθέντων αρρένων οφείλονταν σε καρδιαγγειακά νοσήματα, 42 σε συμπτώματα, σημεία και παθολογικά κλινικά και εργαστηριακά ευρήματα που δεν ταξινομούνται αλλού, 36 σε νοσήματα του πεπτικού συστήματος και 22 από τραυματισμούς, δηλητηριάσεις και ορισμένες άλλες συνέπειες από εξωτερικές αιτίες. Επιπλέον, 18 απεβίωσαν λόγω παθήσεων του ουροποιογεννητικού συστήματος, λόγω νεοπλασιών 15, 13 λόγω λοιμωδών και παρασιτικών λοιμώξεων, 11 λόγω παθήσεων του αναπνευστικού συστήματος, 7 λόγω παθήσεων του αίματος, 6 από νοσήματα του νευρικού συστήματος, 5 από νοσήματα του δέρματος και 5 από ενδοκρινικές παθήσεις. Τέλος, 1 νοσηλευθείς από συγγενή ανωμαλία, 1 από νόσημα του

μυοσκελετικού συστήματος, 1 από ψυχιατρική διαταραχή, κτλ

ΑΙΤΙΕΣ ΘΝΗΣΙΜΟΤΗΤΑΣ ΑΡΡΕΝΩΝ ΑΝΑ ICD-10

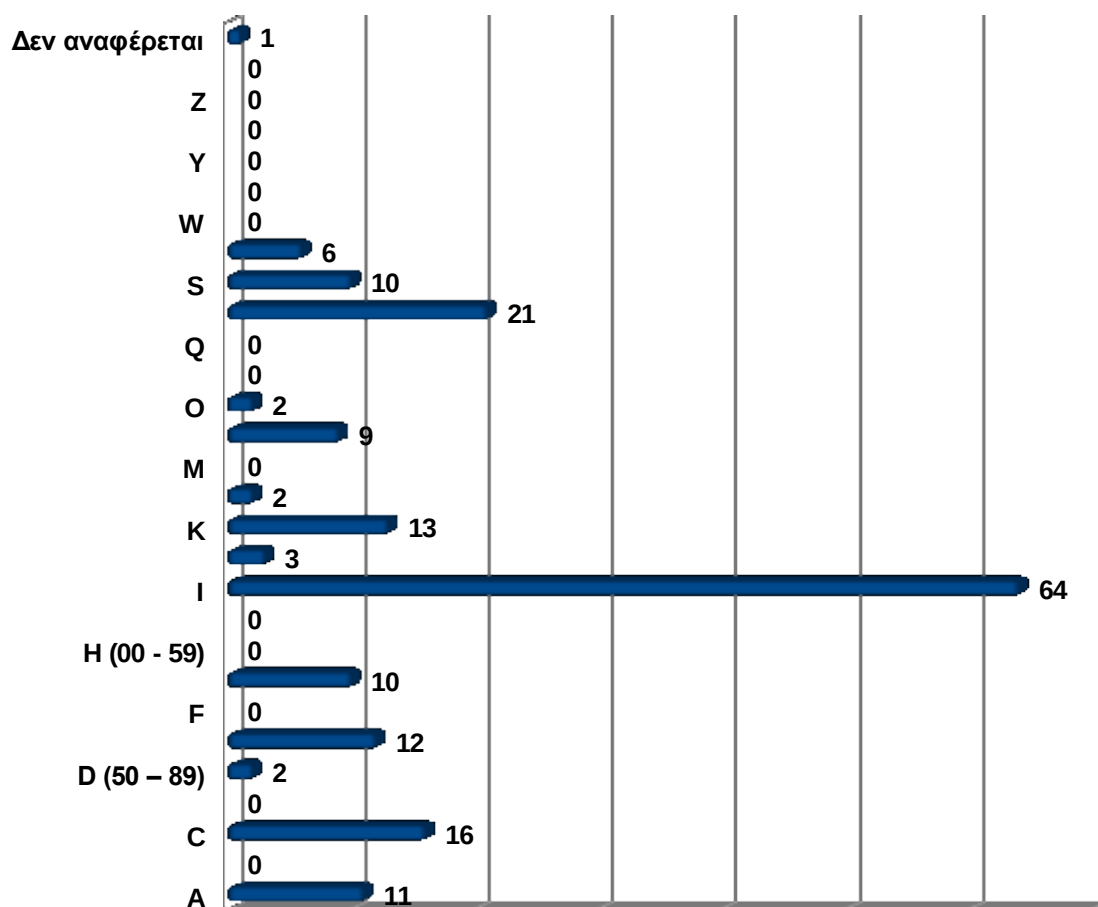

Γράφημα 29: Αιτίες θνησιμότητας ενηλίκων αρρένων νοσηλευθέντων συνολικά (ιδία επεξεργασία)

Σύμφωνα με το Γράφημα 30, από το σύνολο των θνησκόντων ενηλίκων θηλέων νοσηλευομένων απεβίωσαν 64 λόγω νοσημάτων του καρδιαγγειακού συστήματος, 21 λόγω συμπτωμάτων, σημείων και παθολογικών κλινικών και εργαστηριακών ευρημάτων που δεν ταξινομούνται αλλού, 16 από νεοπλασίες, 13 από νοσήματα του πεπτικού συστήματος, 12 από νοσήματα του ενδοκρινικού συστήματος, 11 από λοιμώδη και παρασιτικά νοσήματα, 10 από παθήσεις του

νευρικού συστήματος, 10 από τραυματισμούς, δηλητηριάσεις και ορισμένες άλλες συνέπειες από εξωτερικές αιτίες. Τέλος, 9 θνήσκοντες απεβίωσαν λόγω παθήσεων του ουροποιογεννητικού συστήματος, 3 από παθήσεις του νευρικού συστήματος, 2 από νοσήματα του αίματος, 2 από επιπλοκές στην κύηση, τοκετό και λοχεία και 2 από νοσήματα του δέρματος, καθώς και 1 γυναίκα που δεν αναφερόταν η αιτιολογία θανάτου.

ΑΙΤΙΕΣ ΘΝΗΣΙΜΟΤΗΤΑΣ ΕΝΗΛΙΚΩΝ ΘΗΛΕΩΝ ΑΝΑ ICD-10

Γράφημα 30: Αιτίες θνησιμότητας ενηλίκων θηλέων νοσηλευομένων συνολικά (ιδία επεξεργασία)

B2.12.: Γεννήσεις νοσηλευομένων

ΣΥΝΟΛΟ ΓΕΝΝΗΣΕΩΝ ΑΝΑ ΕΤΟΣ

1960	335
1961	278
1962	270
1963	339
1964	318
ΣΥΝΟΛΟ	1540

Πίνακας 29: Συνολικός αριθμός γεννήσεων ανά έτος (ιδία επεξεργασία)

Σύμφωνα με τον Πίνακα 29, οι γεννήσεις κατά την πενταετία μελέτης στο Γενικό Νοσοκομείο Κέρκυρας παρουσίασαν αυξομείωση όμως παρέμειναν στα ίδια γενικά επίπεδα. Πιο αναλυτικά το 1960 ήταν 335, το 1961 και 1962 μειώθηκαν αρκετά, το 1963 παρατηρείται αύξηση των γεννήσεων και το 1964 μικρή μείωση. Οι περισσότερες γεννήσεις καταγράφηκαν τα έτη 1963 και 1960, ενώ οι λιγότερες το 1962.

Όπως αναφέρθηκε παραπάνω στον Πίνακα 24, στο Γενικό Νοσοκομείο Κέρκυρας το διάστημα 1960 – 1964 συνολικά γεννήθηκαν 1.540 νεογνά, εκ των οποίων 1.431 ζώντα νεογνά άρρενες ήταν τα 760 και θήλειες τα 671, Νεκρογεννητικότητα αναγραφόταν σε 59 περιστατικά νεογνών, εκ των οποίων 32 ήταν άρρενες και τα 27 θήλειες. Πρώιμη νεογνική θνησιμότητα σημειώθηκε σε 39 νεογνά, εκ των οποίων 20 άρρενες και 19 θήλεις. Παράλληλα, Όψιμη νεογνική θνησιμότητα παρουσίασαν 2 νεογνά 1 άρρεν και 1 θήλυ, ενώ 13 βρέφη απεβίωσαν στην Μετανεογνική περίοδο της ζωής τους, εξ αυτών 8 άρρενες και 5 θήλειες.

Όπως προαναφέρθηκε παραπάνω στη Μαιευτική Κλινική του Νοσοκομείου νοσηλεύτηκαν συνολικά 1.627 περιστατικά γυναικών, εκ των οποίων το 1960 νοσηλεύτηκαν 352, το 1961 293, το 1962 291, το 1963 352 και το 1964 339 άτομα.

Ο κύριος λόγος νοσηλείας του ενήλικου γυναικείου πληθυσμού ηλικίας 25- 29 ετών ήταν η κύηση, ο τοκετός και η λοχεία. Από τα συνολικά 1.901 περιστατικά καταγραφής σε όλη την πενταετία που αφορούν την κατηγοριοποίηση Κύηση-Τοκετός -Λοχεία, όπως φαίνεται στον Πίνακα 30, οι φυσιολογικοί τοκετοί ενός

εμβρύου συνολικά ήταν 1.272 με τις περισσότερες γεννήσεις να σημειώνονται το 1960 και 1963, καθώς και 129 τοκετοί ενός εμβρύου πραγματοποιήθηκαν με εμβρυουλκία και σικυουλκία. Ακόμα, συνολικά έγιναν 79 καισαρικές τομές ενός εμβρύου με τις περισσότερες να αναφέρονται το 1963. Πρόωροι τοκετοί σημειώθηκαν συνολικά 10, εκ των οποίων οι περισσότεροι έγιναν το 1962. Πολύδυμες κυήσεις και τοκετοί υπήρξαν συνολικά 30, εκ των οποίων 29 ήταν δίδυμοι τοκετοί και 1 τρίδυμος κι οι περισσότεροι καταγράφηκαν τα έτη 1960 και 1961.

Επιπλέον, σε μεγάλο ποσοστό νοσηλευομένων γυναικών αναφέρονται δυστοκίες που οφείλονταν σε ανώμαλη θέση και προβολή του εμβρύου, σε 4 συνολικά ο τοκετός προκλήθηκε λόγω προδρομικού πλακούντα, καθώς και σε ελάχιστα περιστατικά υπήρξαν επιπλοκές κατά τον τοκετό ή την λοχεία όπως π.χ. ρήξη της μήτρας ή του περιτοναίου, διάφορες αιμορραγίες κτλ.

Τέλος, αξιοσημείωτο είναι ότι υπήρξαν 258 περιστατικά γυναικών συνολικά για την πενταετία μελέτης όπου η κύηση είτε λόγω επιπλοκών είτε ιατρικής τεχνικής κατέληξε σε έκτρωση.

	ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ ΑΝΑ ΕΤΟΣ					Σύνολο Γεννήσεων
	1960	1961	1962	1963	1964	
Φυσιολογικός τοκετός ενός εμβρύου	284	235	206	278	269	1272
Τοκετός με ισχιακή προβολή	0	2	0	0	0	2
Τοκετός ενός εμβρύου με εμβρυουλκία και σικουλκία	25	25	36	23	20	129
Τοκετός ενός εμβρύου με καισαρική τομή	9	9	17	28	16	79
Πρόωρος τοκετός	1	0	5	1	3	10
Δυστοκία που οφείλεται σε ανώμαλη θέση και προβολή του εμβρύου	0	0	3	4	3	10
Δυστοκία από ισχιακή προβολή	0	1	0	0	0	1
Τοκετός που επιπλέκεται με αιμορραγία κατά τη διάρκειά του, που δεν ταξινομείται αλλού	0	0	0	0	1	1
Άλλες αιμορραγίες κατά την διάρκεια του τοκετού	1	0	0	0	0	1
Τοκετός που επιπλέκεται από επιπλοκές του ομφάλιου λώρου	1	0	0	0	0	1
Ρήξη του περινέου κατά τη διάρκεια του τοκετού	1	0	0	2	0	3
Άλλοι μαιευτικοί τραυματισμοί	0	0	0	1	0	1
Ρήξη μήτρα κατά την διάρκεια του τοκετού	0	0	0	0	1	1
Αιμορραγία μετά τον τοκετό	1	0	0	0	0	1
Προδρομικός πλακούντας	2	1	1	0	0	4
Τοκετός πολύδυμης κύησης	8	7	4	6	4	29

Πίνακας 30: Τοκετοί ανά έτος (ιδία επεξεργασία)

ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΩΝ ΝΕΟΓΝΩΝ 1960 -1964

Έτη	ΝΕΟΓΝΑ ΠΟΥ ΠΑΡΕΛΗΦΘΗΣΑΝ ΕΚ ΤΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ ΒΡΕΦΩΝ					
	ΝΟΘΑ ΝΕΟΓΝΑ		ΒΑΠΤΙΣΘΕΝΤΑ ΝΕΟΓΝΑ			
	Α	Θ	Α	Θ	Α	Θ
1960	10	8	13	8	0	0
1961	10	11	1	3	0	2
1962	4	6	3	3	3	3
1963	8	3	5	5	2	1
1964	9	3	1	1	3	1
ΣΥΝΟΛΟ	41	31	23	20	8	7

Πίνακας 31: Χαρακτηριστικά γεννηθέντων νεογνών ανά φύλο και έτος (ιδία επεξεργασία)

Σύμφωνα με τον Πίνακα 31 γεννήθηκαν συνολικά 72 νόθα νεογνά, εκ των οποίων 41 ήταν άρρενες και 31 θήλεις. Τα περισσότερα άρρενα νόθα παιδιά γεννήθηκαν το 1960 και 1961, ενώ τα λιγότερα το 1962, από τα θήλεα νόθα νεογνά τα περισσότερα γεννήθηκαν το 1961, ενώ τα λιγότερα το 1963 και 1964.

Από το Κέντρο Βρεφών παρελήφθησαν συνολικά 15 νεογνά εκ των οποίων 8 άρρενες, 3 το 1962, 2 το 1963 και 3 το 1964, καθώς και 7 θήλεα 2 το 1961, 3 το 1962, 1 το 1963 και 1 το 1964. Οι μητέρες των νόθων νεογνών ήταν 7 από την υπόλοιπη Ελλάδα και 65 από την Κέρκυρα.

Παράλληλα, ονοματοδοσία γενικά σε νόθα και μη νεογνά πραγματοποιήθηκε σε 43 νεογνά εκ των οποίων 23 άρρενα και 20 θήλεα, τα περισσότερα βαπτίσθηκαν το 1960, ενώ τα λιγότερα το 1964.

Όσον αφορά τα άρρενα ονόματα ήταν Σπυρίδων, Ιωάννης, Αλέξανδρος, Νικόλαος, Ευστάθιος, Κωνσταντίνος κτλ, ενώ τα θήλεα ονόματα ήταν Σπυριδούλα, Μαρία, Ασημίνα, Αγλαΐα, Όλγα κτλ

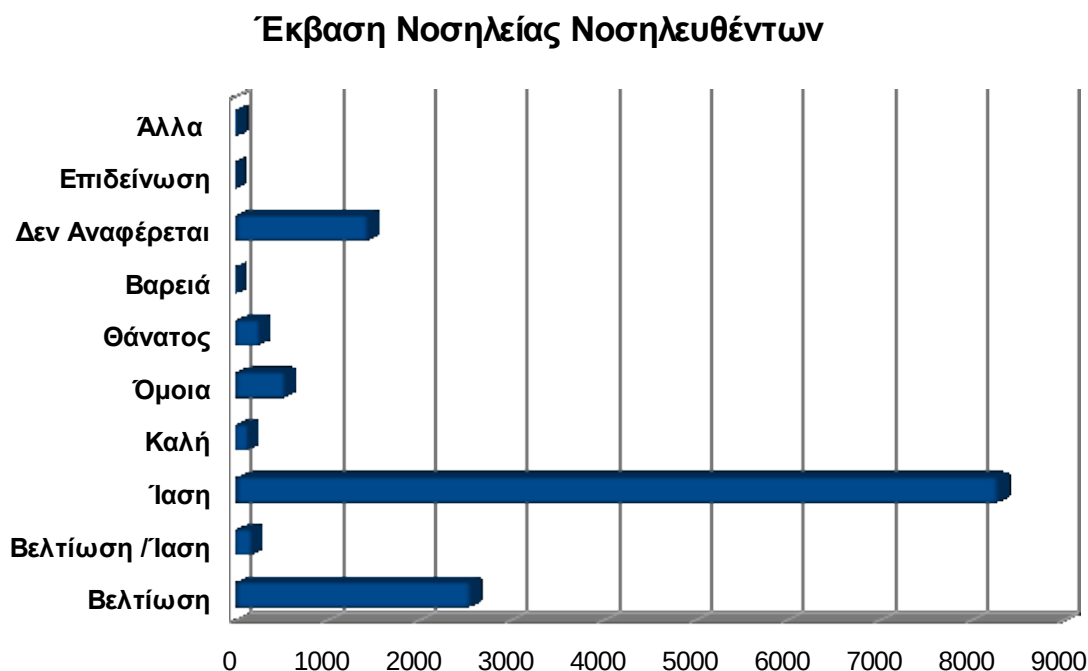
B2.13.: Έκβαση νοσηλευομένων

Έτη	Έκβαση Νοσηλευθέντων Ανά Έτος							Δεν			Άλλα
	Βελτίωση	Βελτίωση /ΐαση	ΐαση	Καλή	Όμοια	Θάνατος	Βαρεία	Αναφέρεται	Επιδείνωση	Άλλα	
1960	467	36	1423	5	93	49	0	571	0	0	2644
1961	513	46	1492	5	116	44	3	332	0	5	2556
1962	474	38	1634	35	117	63	1	278	0	9	2649
1963	522	40	1727	56	114	54	1	198	1	3	2716
1964	594	29	2028	46	115	65	2	80	1	6	2966
Σύνολο	2570	189	8304	147	555	275	7	1459	2	23	13531
Ποσοστό %	19,00%	1,00%	61,00%	1,00%	4,00%	2,00%	0,20%	11,00%	0,00%	0,8	100,00%

Πίνακας 32: Έκβαση νοσηλευθέντων ανά έτος (ιδία επεξεργασία)

Αρχικά, από τα καταγεγραμμένα 13.531 συνολικά περιστατικά του μητρώου

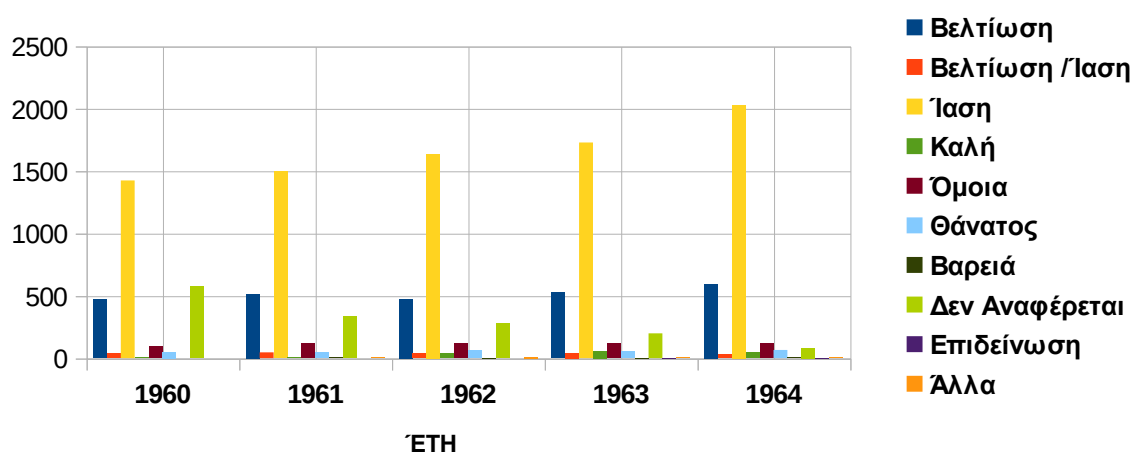
νοσηλευομένων για την πενταετία μελέτης, η πλειοψηφία, δηλαδή οι 8.304 νοσηλευθέντες εξήλθαν με έκβαση νοσηλείας ως ίαση, οι 2.570 με βελτίωση και σε 1.459 δεν αναφερόταν η έκβαση και ήταν περιστατικά κυρίως της Μαιευτικής Κλινικής. Επίσης, σε 555 εξελθόντες νοσηλευθέντες η αναγραφόμενη έκβαση ήταν όμοια, σε 275 αναγραφόταν θάνατος, 189 περιστατικά παρουσίασαν βελτίωση/ ίαση, σε 147 η έκβαση ήταν καλή, σε 7 η έκβαση νοσηλείας κρίθηκε βαρειά, σε 2 η κατάσταση επιδεινώθηκε και τέλος υπήρξαν 23 περιστατικά όπου κατατάχθηκαν στην κατηγορία έκβασης άλλα, διότι στον ίδιο ασθενή αναγραφόταν διαφορετική έκβαση νοσηλείας.

Γράφημα 31: Συνολική έκβαση νοσηλείας των νοσηλευομένων (ιδία επεξεργασία)

Όπως παρατηρείται στο Γράφημα 31, το 61% των νοσηλευομένων παρουσίασαν ίαση, το 19% βελτίωση και στο 11% δεν αναγραφόταν η έκβαση νοσηλείας κατά την εξαγωγή τους από το Γενικό Νοσοκομείο της Κέρκυρας. Σε ελάχιστο ποσοστό η κατάσταση χαρακτηρίστηκε ως επιδεινωθείσα και βαρειά, ενώ σε 1% καλή, τέλος το 2% των νοσηλευθέντων απεβίωσε.

Έκβαση Νοσηλευθέντων Ανά Έτος

Γράφημα 32: Έκβαση νοσηλευθέντων ανά έτος (ιδία επεξεργασία)

Η ύψιστη ιάσιμη έκβαση νοσηλείας παρατηρείται το 1964, ενώ η ελάχιστη το 1960, επιπλέον το ίδιο ισχύει για τη βελτίωση, κατά την οποία τα περισσότερα περιστατικά καταγράφηκαν το 1964 και τα λιγότερα το 1960. Στα περισσότερα περιστατικά που δεν χαρακτηρίστηκε η έκβαση νοσηλείας καταγράφηκαν το 1960 και τα λιγότερα το 1964. Παράλληλα, το 1964 και 1962 καταγράφηκαν οι περισσότεροι εξελθόντες νοσηλευθέντες με θανάσιμη έκβαση.

B2.14.: Ημέρες νοσηλείας νοσηλευομένων

ΜΕΣΟΣ ΟΡΟΣ ΗΜΕΡΩΝ ΝΟΣΗΛΕΙΑΣ ΑΝΑ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΕΚΒΑΣΗΣ & ΕΤΟΣ

	1960	1961	1962	1963	1964
Βελτίωση	15,54	16,1	18,7	17,17	14,9
Βελτίωση /Ίαση	19,25	15,63	12,34	14,18	11,03
Ίαση	10,29	9,37	9,26	8,76	8,76
Καλή	17,4	20,6	12,26	13,25	13,22
Όμοια	10,56	10,55	9,58	8,1	7,69
Θάνατος	10,67	8,05	17,9	10,96	8,28
Βαρεία	0	7,66	1	0	14
Δεν Αναφέρεται	8,79	7,9	7,78	11,5	10,15
Επιδείνωση	0	0	0	17	39
Άλλα	0	8,75	16,64	15,33	20,4

Πίνακας 33: Μέσος όρος ημερών νοσηλείας ανά κατηγορία έκβασης και έτος (ιδία επεξεργασία)

Αρχικά, ο μέσος όρος των ημερών νοσηλείας όσον αφορά τη βελτίωση παρουσιάζει αυξομειώσεις των ημερών διότι το 1960 ήταν 15,54, το 1961 16,1, το 1962 18,7, από το 1963 μειώθηκε στις 17,17 και το 1964 στις 14,9 ημέρες. Στη βελτίωση/ ίαση παρατηρείται μείωση των ημερών νοσηλείας από 19,25 ημέρες που ήταν το 1960, το 1961 ήταν 15,63, το 1962 ήταν 12,34, το 1963 αηξήθηκαν λίγο στο 14,18, ενώ το 1964 μειώθηκαν στο 11,03. Επιπλέον, όσον αφορά την ίαση, οι ημέρες νοσηλείας μειώθηκαν σταδιακά και στα έτη 1963 και 1964 ο μέσος όρος των ημερών παρέμεινε ίδιος στις 8,76 ημέρες από 10,29 που ήταν το 1960.

Στην έκβαση νοσηλείας με χαρακτηρισμό καλή ο μέσος όρος των ημερών νοσηλείας παρουσίασε διακυμάνσεις από 17,4 που ήταν το 1960 στο 20,6 το 1961, το 1962 στις 12,26, το 1963 στις 13,25 και το 1964 στο 13,22. Στην έκβαση με χαρακτηρισμό όμοια το 1960 ήταν 10,56, το 1961 ήταν 10,55, το 1962 ήταν 9,58, το 1963 ήταν 8,1 και το 1964 ήταν 7,69.

Ο μέσος όρος ημερών νοσηλείας της θανατηφόρας έκβασης παρουσιάζει ποικίλες διακυμάνσεις, δηλαδή από 10,67 το 1960 σε 8,05 το 1961 και από 17,9 ημέρες το 1962 σε 10,96 το 1963 και 8,28 το 1964. Ακόμα, στη βαρειά έκβαση νοσηλείας το 1960 δεν αναφέρεται περιστατικό, το 1961 ο μέσος όρος ημερών ήταν 7,66, το 1962 ήταν 1, το 1963 κανένα και το 1964 14 ημέρες. Στην επιδείνωση κατά τα έτη 1960 έως 1962 δεν αναφέρονται περιστατικά, το 1963 ήταν 17 και το 1964 39 ημέρες νοσηλείας. Τέλος, στα περιστατικά που δεν αναφερόταν η έκβαση της νοσηλείας τους, ο μέσος όρος των ημερών νοσηλείας ήταν το 1960 8,70, το 1961 7,9, το 1962 7,78, το 1963 11,5 και το 1964 ήταν 10,15, ενώ στα λοιπά με τις διάφορες εκβάσεις νοσηλείας το 1960 δεν αναφέρεται περιστατικό, το 1961 ήταν 8,75, το 1962 ήταν 16,64, το 1963 ήταν 15,33 ενώ ο μεγαλύτερος μέσος όρος νοσηλείας αναφέρεται το 1964 στις 20,4 ημέρες.

Ο μέσος όρος ημερών νοσηλείας διαφοροποιείται όσων αφορά τα τμήματα νοσηλείας.

Σύμφωνα με τον Πίνακα 34, ο μέσος όρος ημερών νοσηλείας της Παθολογικής Κλινικής παρουσιάζει αύξηση κατά τα έτη 1960 12,6, το 1961 12,28 και το 1962

15,45 και μείωση το 1963 στο 14,24 και το 1964 στο 13,26. Στην Χειρουργική Κλινική ο μέσος όρος των ημερών νοσηλείας γενικά παρέμεινε στα ίδια επίπεδα από 12,35 το 1960, στο 11,1 το 1961, το 1962 στο 11,22 το 1963 στο 11,53 και το 1964 στο 11,54.

	ΜΕΣΟΣ ΟΡΟΣ ΗΜΕΡΩΝ ΝΟΣΗΛΕΙΑΣ ΑΝΑ ΤΜΗΜΑ & ΕΤΟΣ				
	1960	1961	1962	1963	1964
ΠΑΘΟΛΟΓΙΚΗ	12,6	12,28	15,45	14,24	13,26
ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ	12,35	11,1	11,22	11,53	11,54
ΠΑΙΔΙΑΤΡΙΚΟΙ					
ΑΣΘΕΝΕΙΣ	10,35	11,55	8,88	10,51	7,55
ΜΑΙΕΥΤΙΚΗ	7,2	6,46	6,52	6,69	7
ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΙΚΗ	7,48	7,04	4,97	5,32	5,45
ΟΦΘΑΛΜΙΑΤΡΙΚΟΙ					
ΑΣΘΕΝΕΙΣ	13,98	13,39	12,95	11,84	13
ΩΡΛ ΑΣΘΕΝΕΙΣ	6,41	6,41	6,46	5,13	4,66
ΑΠΟΜΟΝΩΣΗ	6	0	0	0	0
ΜΕΤΑΦΟΡΑ					
ΤΜΗΜΑΤΟΣ	0	19,5	0	0	0
ΑΤΑΥΤΗΣΤΟ	13	0	0	0	0
ΔΕΝ ΑΝΑΦΕΡΕΤΑΙ	5	6	0	0	0

Πίνακας 34: Μέσος όρος ημερών νοσηλείας ανά τμήμα και έτος (ιδία επεξεργασία)

Στους παιδιατρικούς ασθενείς ο μέσος όρος ημερών νοσηλείας αρχικά παρουσίασε αυξομειώσεις, το 1960 ήταν 10,35, το 1961 ήταν 11,55, το 1962 ήταν 8,88, το 1963 ήταν 10,51 και το 1964 παρουσίασε μεγάλη μείωση στο 7,55. Παράλληλα, στην Μαιευτική Κλινική ο μέσος όρος ημερών νοσηλείας δεν παρουσίασε σημαντική διαφοροποίηση, αφού το 1960 ήταν 7,2, το 1961 ήταν 6,46, το 1962 ήταν 6,52, το 1963 ήταν 6,69 και το 1964 ήταν 7. Στην Γυναικολογική Κλινική παρατηρείται σταδιακή μείωση του μέσου όρου ημερών νοσηλείας κατά τα έτη 1960 έως 1962, από 7,48 σε 7,04 και 4,97, ενώ το 1963 παρατηρείται αύξηση σε 5,32 και το 1964 σε 5,45.

Όσον αφορά τους οφθαλμιατρικούς ασθενείς ο μέσος όρος των ημερών νοσηλείας παρουσιάζει φθίνουσα πορεία και το 1964 αύξηση, από 13,98 σε 13,39 και το 1962 σε 12,95 και σε 11,84 το 1963, ενώ αυξήθηκε σε 13 ημέρες το 1964. Παράλληλα, στους ΩΡΛ ασθενείς από 6,41 ημέρες το 1960 παρέμεινε σταθερή στις ίδιες ημέρες το 1961 και αυξήθηκε το 1962 σε 6,46, κατά τα έτη 1963 και 1964 μειώθηκε από το 5,13 στο 4,66.

Τέλος, αναφέρονται 6 ημέρες νοσηλείας το 1960 σε απομόνωση, 19,5 ημέρες το 1961 κατόπιν μεταφοράς τμήματος σε άλλο, το 1960 υπήρξαν 13 ημέρες νοσηλείας σε αταύτιστο τμήμα και δεν αναφερόταν τμήμα ή κλινική νοσηλείας σε 5 ημέρες νοσηλείας περιστατικών το 1960 και σε 6 ημέρες το 1961.

ΕΞΕΛΘΟΝΤΕΣ ΝΟΣΗΛΕΥΟΜΕΝΟΙ ΚΑΤΑ ΤΑ ΕΤΗ 1960 – 1964					
	1960	1961	1962	1963	1964
ΕΚΟΥΣΙΑ ΑΠΟΧΩΡΗΣΗ	43	38	50	37	53
ΛΑΘΡΑ ΑΠΟΧΩΡΙΣΗ	0	2	0	0	0
ΣΥΣΤΑΣΗ ΕΠΑΝΕΙΣΑΓΩΓΗΣ	7	1	1	0	0
ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΣΕ ΑΛΛΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ	16	29	24	25	32
ΑΛΛΑΓΗ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΝΟΣΗΛΕΙΑΣ	30	17	21	21	18

Πίνακας 35: Εξελθόντες νοσηλευόμενοι ανά έτος (ιδία επεξεργασία)

Στο βιβλίο μητρώου του Γενικού Νοσοκομείου της Κέρκυρας εκτός από τους εξελθόντες, οι οποίοι είχαν ολοκληρώσει τη νοσηλεία τους και τους θνήσκοντες νοσηλευθέντες που αναλύθηκαν σε προηγούμενες ενότητες, σε κάποιους εξελθόντες νοσηλευθέντες υπήρχαν περαιτέρω σχόλια, όπως φαίνεται και στον Πίνακα 35, δηλαδή 221 νοσηλευθέντες δήλωσαν εκούσια αποχώρηση οι περισσότεροι καταγράφηκαν τα έτη 1964 και 1962, ενώ λιγότεροι τα έτη 1963, 1961 και 1960.

Επιπλέον, ως λάθρα αποχώρηση χαρακτηρίστηκαν 2 περιστατικά το 1961 και με σύσταση για επανεισαγωγή για λόγους νοσηλείας υπήρξαν 7 περιστατικά το 1960, 1 περιστατικό το 1961 και 1 περιστατικό το 1962. Παράλληλα, υπήρξαν 126 μεταφορές σε άλλα νοσοκομεία κυρίως των Αθηνών, όπου οι περισσότεροι νοσηλευθέντες μεταφέρθηκαν για λόγους νοσηλείας και οι περισσότεροι καταγράφηκαν το 1964 και 1961, ενώ λιγότεροι το 1960, 1962 και 1963. Τέλος, σε ενδονοσοκομειακό επίπεδο έγιναν 107 μεταφορές σε άλλα τμήματα για νοσηλεία, εκ των οποίων οι περισσότερες κατά τα έτη 1960, 1962 και 1963, ενώ λιγότερες αλλαγές τμημάτων υπήρξαν το 1961 και 1964.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΜΕΛΕΤΗΣ ΓΙΑ ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ

ΚΕΡΚΥΡΑΣ ΤΑ ΕΤΗ 1960 – 1964:

Η συλλογή κι επεξεργασία των δεδομένων του Μητρώου του Γενικού Νοσοκομείου Κέρκυρας «Αγία Ειρήνη» είχε απώτερο σκοπό τη σκιαγράφηση του δημογραφικού προφίλ κατά την πενταετία 1960 έως 1964.

Κατόπιν αναλύσεων των δεδομένων συλλογής οι πληροφορίες που παρατείνονται είναι οι εξής:

1. Σε σύγκριση με την φυσική κίνηση του πληθυσμού γενικότερα στον ελλαδικό χώρο την ίδια χρονική περίοδο από τα αποτελέσματα κατόπιν επεξεργασίας παρατηρούμε ότι στο νησί της Κέρκυρας οι ενήλικες θήλεις νοσούν περισσότερο από τους άρρενες, ενώ κατά τη βρεφική και παιδική ηλικία παρατηρείται μεγαλύτερη νοσηρότητα και θνησιμότητα στον άρρενα πληθυσμό. Επιπλέον, οι ενήλικες άρρενες παρά τη μειωμένη νοσηρότητα θνήσκουν περισσότερο από τις θήλεις, με βασική αιτία θανάτων των ενηλίκων τα νοσήματα του καρδιαγγειακού συστήματος και των παιδιών τα νοσήματα του αναπνευστικού συστήματος. Όσον αφορά τα λοιμώδη νοσήματα που καταγράφηκαν στο νησί διαφοροποιούνται με βάση της υπόλοιπης Ελλάδας λόγω του ότι καταγράφηκαν στο νοσοκομείο της Κέρκυρας 231 περιστατικά με Τυφοειδή και Παρατυφοειδή πυρετό, 210 περιστατικά με Φυματίωση του αναπνευστικού συστήματος, εργαστηριακά και ιστολογικά επιβεβαιωμένη, 195 περιστατικά με διάρροια και γαστρεντερίτιδα πιθανώς λοιμώδους αιτιολογίας και 176 περιστατικά με εντερική λοίμωξη, μη λοιμώδους αιτιολογίας. Ακόμα, ομοίως με τη φυσική κίνηση της Ελλάδας, η θνησιμότητα που σημειώθηκε στο Γενικό Νοσοκομείο της Κέρκυρας παρουσίασε αύξηση, όμως οι γεννήσεις παρά την αυξομείωση τους κατά τη διάρκεια της πενταετίας, παρέμειναν στα ίδια επίπεδα εν αντιθέσει με την παρατηρούμενη μείωση στην υπόλοιπη Ελλάδα. Τέλος, στο Γενικό Νοσοκομείο της Κέρκυρας η ηλικιακή ομάδα με τη μεγαλύτερη θνησιμότητα των ενηλίκων ήταν 50 – 69 ετών και όχι

>80 ετών, καθώς και στη βρεφική ηλικία οι περισσότεροι θάνατοι καταγράφηκαν σε βρέφη ηλικίας 3 – 6 μηνών και όχι όπως στην υπόλοιπη Ελλάδα, όμοια παρατηρείται η παιδική θνησιμότητα στο Γενικό Νοσοκομείο της Κέρκυρας με τη φυσική κίνηση της Ελλάδας, όπου τα περισσότερα παιδιά δηλώθηκαν στην ηλικιακή ομάδα 1 – 4 ετών.

2. Ο συνολικός αριθμός των νοσηλευθέντων του Γενικού Νοσοκομείου Κέρκυρας ήταν συνολικά 13.531 περιστατικά, εκ των οποίων 46% άρρενες και 54% θήλεις. Κατά τα έτη 1963 και 1964 παρατηρείται ο μέγιστος αριθμός νοσηλευομένων, λιγότεροι καταγράφηκαν το 1960 και 1962, ενώ ο μικρότερος αριθμός νοσηλευθέντων καταγράφηκε το 1961 συνολικά και για τα δύο φύλα.
3. Η εθνικότητα των νοσηλευομένων ασθενών ήταν ελληνική, παράλληλα καταγράφηκαν και 37 συνολικά περιστατικά αγγλικής, ιταλικής, γαλλικής, ελβετικής, βουλγαρικής, αλβανικής, αρμένικης, αυστραλιανής, ολανδικής, αυστριακής και γερμανικής εθνικότητας, ενώ σε 7 περιστατικά δεν αναγραφόταν η εθνικότητάς τους.
4. Στην ηλικιακή ομάδα 0 – 4 ετών καταγράφηκαν τα περισσότερα βρέφη και παιδιά με υψηλή νοσηρότητα που έχρηζαν νοσηλείας, ακολούθως στις ηλικιακές ομάδες ενηλίκων 25 – 29 ετών, 20 – 24 ετών και 30 – 34 ετών παρουσιάστηκε αυξημένη χρήση των νοσοκομειακών υπηρεσιών υγείας και ιδιαίτερα από τις θήλεις λόγω των κυήσεων, τοκετών και λοχείας.
5. Η πλειοψηφία των νοσηλευθέντων δήλωσε ότι κατοικούν σε περιοχές που περιλαμβάνονται στα γεωγραφικά διαμερίσματα της Μέσης και Νότιας Κέρκυρας, ενώ λιγότεροι νοσηλευθέντες δήλωσαν την Βόρεια Κέρκυρα. Παράλληλα, μεγάλη χρήση υπηρεσιών υγείας έγινε από τους διαμένοντες στην Πόλη της Κέρκυρας και λιγότεροι ήταν αυτοί που δήλωσαν ως τόπο διαμονής γεωγραφικά διαμερίσματα της υπόλοιπης Ελλάδας και του εξωτερικού.
6. Ως οικογενειακή κατάσταση οι νοσηλευθέντες δήλωσαν 30,60% έγγαμες γυναίκες, 23,80% άγαμοι άνδρες, έγγαμοι άνδρες 20,97%, άγαμες γυναίκες 18,70%, χηρεία δήλωσαν 4,28% γυναίκες και 1,30% άνδρες, διεξευγμένες

γυναίκες 0,20%, διεξευγμένοι άνδρες 0,09% και στο 0,06% δεν αναφερόταν η οικογενειακή τους κατάσταση.

7. Όσον αφορά τα επαγγέλματα, η κατηγοριοποίηση έγινε με τη χρήση της Διεθνούς Τυποποιημένης Ταξινόμησης των Επαγγελμάτων ISCO -08. Η πλειοψηφία των αρρένων νοσηλευθέντων δήλωσε απασχόληση σε διάφορες ιδιότητες και ειδικευση στη γεωργία, κτηνοτροφία, δασοκομία και αλιεία. Επιπλέον, πολλοί δήλωσαν απασχολούμενοι στην παροχή υπηρεσιών, όπως την παροχή προσωπικών υπηρεσιών, την παροχή ατομικής φροντίδας κτλ, και πωλητές, ειδικευόμενοι τεχνίτες και ασκούντες συναφή επαγγέλματα και ανειδίκευτοι εργάτες, χειροτέχνες και μικροεπαγγελματίες. Ελάχιστοι δήλωσαν υπάλληλοι γραφείου, ανώτερα διευθυντικά και διοικητικά στελέχη και στις λοιπές ιδιότητες οι περισσότεροι από τους άρρενες νοσηλευθέντες κατά την πενταετία αναφοράς δεν δήλωσαν επάγγελμα, και αυτοί που δήλωσαν ήταν μαθητές, συνταξιούχοι και άνεργοι, παράλληλα ελάχιστοι δήλωσαν φοιτητές και επαιτία. Όσον αφορά τις θήλεις νοσηλευόμενες, όπως προκύπτει σαν κύριο επάγγελμα δήλωναν λοιπές ιδιότητες και ανειδίκευτες εργάτριες, χειρωνάκες και μικροεπαγγελματίες. Επιπλέον, στις λοιπές ιδιότητες δήλωσαν κυρίως τα οικιακά, μαθήτριες σαν ιδιότητα, ενώ δεν ανέφεραν επάγγελμα ή ειδικότητα μεγάλο ποσοστό αυτών.
8. Η ανάλυση της ιδιότητας των νοσηλευομένων ανά έτος των δύο φύλων διαχωρίσθηκε ως προς την μελέτη ως άμεσος και έμμεσος ανδρών, καθώς άμεση και έμμεση γυναικών και αφορά την ασφάλιση καθώς και λοιπές ιδιότητες. Όσον αφορά την συνολική ασφάλιση των δύο φύλων τα περισσότερα περιστατικά δήλωσαν την Κατηγορία Α, το ΙΚΑ, την Κατηγορία Β, Δημοσίου, Ευπορία, Κατηγορία Γ, Οίκο Ναύτου, ΤΕΒΕ και Απορία. Παράλληλα, πολλοί νοσηλευθέντες δηλώθηκαν με έμμεσες και άμμεσες άλλες ιδιότητες ως κρατούμενοι, πολύτεκνοι, τρόφιμοι οικοτροφείου και θύματα πολέμου, ενώ λιγότεροι δήλωσαν άτομα με αναπηρία, σμηνίτες, οπλίτες, τρόφιμοι παιδικών εξοχών, τρόφιμοι τεχνικής σχολής, τέλος σε 14 περιστατικά

δεν κατέσται δυνατό να γίνει η ταύτιση σε κάποια ιδιότητα.

- 9.** Η κατηγοριοποίηση των νοσημάτων των νοσηλευθέντων πραγματοποιήθηκε με γνώμονα την ICD- 10 δέκατη αναθεώρηση του 2008 και ως επί των πλείστον έγινε χρήση του καταλόγου κατηγοριών των τριών χαρακτήρων της. Γενικότερα, οι περισσότεροι νοσηλευθέντες συνολικά και για τα δύο φύλα νοσηλεύθηκαν για τραυματισμούς, δηλητηριάσεις και ορισμένες άλλες συνέπειες από εξωτερικές αιτίες (S κατηγορία), για νοσήματα του πεπτικού συστήματος, για παθήσεις του αναπνευστικού συστήματος, για κύηση, τοκετό και λοχεία, για ορισμένα λοιμώδη και παρασιτικά νοσήματα (A κατηγορία κυρίως), για νοσήματα του κυκλοφορικού συστήματος και για νοσήματα του ουρογεννητικού συστήματος. Η πλειοψηφία των αρρένων νοσηλευθέντων συνολικά για τα έτη 1960 – 1964 νοσηλεύθηκε για τραυματισμούς, δηλητηριάσεις και ορισμένες άλλες συνέπειες από εξωτερικές αιτίες (μόνο η S κατηγορία) με ποσοστό 17%. Παράλληλα, αυξημένα ποσοστά των νοσηλευομένων νοσούσαν από παθήσεις του πεπτικού συστήματος (15%), παθήσεις του αναπνευστικού συστήματος (13%), λοιμώδη νοσήματα (10%) και νοσήματα του κυκλοφορικού συστήματος (9%). Οι λιγότεροι άνδρες νοσηλεύθηκαν για παράγοντες που επηρεάζουν την κατάσταση της υγείας και την επαφή με τις υπηρεσίες υγείας. Οι κυριότερες αιτίες νοσηλείας του γυναικείου πληθυσμού ήταν η κύηση, τοκετός και λοχεία (21%), οι παθήσεις του αναπνευστικού συστήματος (10%), οι τραυματισμοί, δηλητηριάσεις και ορισμένες άλλες συνέπειες από εξωτερικές αιτίες (μόνο η S κατηγορία) (9%), οι παθήσεις του πεπτικού συστήματος (8%), τα νοσήματα του ουρογεννητικού συστήματος (8%), ορισμένα λοιμώδη νοσήματα (7%) και τα νοσήματα του κυκλοφορικού συστήματος (7%).
- 10.** Τα τμήματα νοσηλείας του Γενικού Νοσοκομείου Κέρκυρας κατά τα έτη 1960-1964 ήταν η Παθολογική, η Χειρουργική, η Μαιευτική / Γυναικολογική. Τα παιδιατρικά περιστατικά νοσηλεύονταν στην Παθολογική Κλινική, ενώ τα Οφθαλμιατρικά και η ΩΡΛ περιστατικά στην Χειρουργική Κλινικά. Κατά την

περίοδο μελέτης τα περισσότερα περιστατικά νοσηλεύθηκαν στην Χειρουργική και Παθολογική Κλινική, ενώ τα λιγότερα περιστατικά που έχρηζαν νοσηλείας ήταν Οφθαλμιατρικά και ΩΡΛ.

11. Η πλειοψηφία των νοσηλευθέντων εισήλθαν από τις 9:00 πμ έως τις 12:00 μμ.

Αναλυτικότερα, οι περισσότερες εισαγωγές πραγματοποιήθηκαν στις 12:00 μμ και 11:00 πμ, παράλληλα πολλοί εισήλθαν στις 10:00πμ και 9:00πμ. Η πλειοψηφία των ζώντων νοσηλευθέντων που εξέρχονταν από το Γενικό Νοσοκομείο Κέρκυρας ήταν από τις ώρες 10:00 πμ έως 13:00 μμ, συγκεκριμένα 12:00 μμ, 11:00 πμ, 13:00 μμ και 10:00 πμ, ενώ σε 81 περιστατικά δεν αναγραφόταν η ώρα εξειτηρίου. Τέλος, η πλειοψηφία των θανάτων καταγράφηκε στις 07:00 πμ, στις 08:00 πμ και στις 12:00 μμ, επίσης σε 1 θνήσκοντα δεν αναγραφόταν η ώρα θανάτου.

12. Αναλυτικότερα, κατά την πενταετία μελέτης ανά έτος και τμήμα το 1960 απεβίωσαν 17%, το 1961 απεβίωσαν το 16%, το 1962 απεβίωσαν το 23%, το 1963 απεβίωσαν το 20% και το 1964 απεβίωσαν το 24% των νοσηλευθέντων συνολικά. Όσων αφορά τα περιστατικά θνησιμότητας ανά τμήμα στην Παθολογική Κλινική απεβίωσε το 62,18%, στην Χειρουργική Κλινική το 29,45%, Παιδιατρικά περιστατικά ήταν 8% και το λιγότερο ποσοστό θνησιμότητας απεβίωσε στην Μαιευτική Κλινική με ποσοστό 0,37%.

13. Συνολικά 247 ενήλικες νοσηλευθέντες απεβίωσαν κατά την πενταετία 1960 – 1964 στο Γενικό Νοσοκομείο Κέρκυρας, εκ των οποίων άρρενες ήταν 144 και 103 θήλεις. Από τους 247 θανόντες οι περισσότεροι, δηλαδή οι 102, ήταν ηλικίας 50 – 69 ετών, οι 83 ήταν 70 – 79 ετών, οι 34 ήταν 30 – 49 ετών, οι 21 ήταν 80 ετών και άνω και οι 7 ήταν 15 – 29 ετών.

14. Οι αιτίες θνησιμότητας των ενήλικων άρρενων νοσηλευθέντων οφείλονταν σε καρδιαγγειακά νοσήματα, σε συμπτώματα, σημεία και παθολογικά κλινικά και εργαστηριακά ευρήματα που δεν ταξινομούνται αλλού, σε νοσήματα του πεπτικού συστήματος και σε τραυματισμούς, δηλητηριάσεις και ορισμένες άλλες συνέπειες από εξωτερικές αιτίες. Επιπλέον, αρκετοί άρρενες ενήλικες

απεβίωσαν λόγω παθήσεων του ουροποιογεννητικού συστήματος, από νεοπλασίες, λόγω λοιμωδών και παρασιτικών λοιμώξεων, παθήσεων του αναπνευστικού συστήματος, καθώς λίγοι ήταν οι θνήσκοντες λόγω παθήσεων του αίματος, νοσημάτων του νευρικού συστήματος, νοσημάτων του δέρματος και ενδοκρινικών παθήσεων. Συνολικά οι αιτίες θνησιμότητας των ενηλίκων θηλέων νοσηλευομένων ήταν λόγω νοσημάτων του καρδιαγγειακού συστήματος, λόγω συμπτωμάτων, σημείων και παθολογικών κλινικών και εργαστηριακών ευρημάτων που δεν ταξινομούνται αλλού, των νεοπλασιών, από νοσήματα του πεπτικού συστήματος και ενδοκρινικού συστήματος. Ακόμα, αρκετές απεβίωσαν λόγω λοιμωδών και παρασιτικών νοσημάτων, παθήσεων του νευρικού συστήματος, τραυματισμούς, δηλητηριάσεις και ορισμένες άλλες συνέπειες από εξωτερικές αιτίες, λόγω παθήσεων του ουροποιογεννητικού συστήματος, από παθήσεις του νευρικού συστήματος, από νοσήματα του αίματος, λόγω επιπλοκών στην κύηση, τοκετό και λοχεία, από νοσήματα του δέρματος, καθώς και σε μία γυναίκα δεν αναφερόταν η αιτιολογία θανάτου.

15. Από τα 15 θνήσκοντα νεογνά και βρέφη, άρρενες ήταν τα 9 και θήλεις τα 6.

Απεβίωσαν κυρίως λόγω νοσημάτων του αναπνευστικού συστήματος. Από τα θανόντα άρρενα νεογνά, 1 απεβίωσε από αταύτηστη αιτία με βάση την ICD-10 κατηγοριοποίηση, σε 1 βρέφος ηλικίας 1 – 2 μηνών οι αιτίες θνησιμότητας αφορούσαν συγγενείς ανωμαλίες και νοσήματα του πεπτικού συστήματος, τα άρρενα θανόντα 5 βρέφη ηλικίας 3 – 6 μηνών απεβίωσαν από αιτίες που οφείλονταν στα συμπτώματα, σημεία και παθολογικά κλινικά και εργαστηριακά ευρήματα που δεν ταξινομούνται αλλού, καθώς και σε νοσήματα του αναπνευστικού και ενδοκρινικού συστήματος. Τέλος, στα 2 άρρενα θανόντα βρέφη ηλικίας 7 – 11 μηνών ως αιτίες θανάτου δηλώθηκαν νοσήματα του αναπνευστικού και του νευρικού συστήματος. Όσον αφορά τα θανόντα θήλεα νεογνά και βρέφη, σε ηλικία κάτω του 1 μήνα καθώς και 1 – 2 μηνών απεβίωσαν συνολικά 2 βρέφοι, λόγω λοιμωδών και παρασιτικών

νοσημάτων, 1 θήλυ βρέφος ηλικίας 3 – 6 μηνών απεβίωσε λόγω νοσημάτων του αναπνευστικού συστήματος και ορισμένων καταστάσεων που προέρχονται από την περιγεννητική περίοδο και 3 θήλεα βρέφοι σε ηλικία 7 – 11 μηνών απεβίωσαν λόγω νοσημάτων του αναπνευστικού συστήματος κυρίως, αλλά και λόγω νοσήματος του νευρικού συστήματος. Παράλληλα, καταγράφηκαν 13 περιστατικά παιδικής θνησιμότητας, εκ των οποίων τα 7 ήταν άρρενες και τα 6 θήλεις και απεβίωσαν κυρίως λόγω νοσημάτων του αναπνευστικού συστήματος, του καρδιαγγειακού συστήματος, καθώς και τραυματισμών, δηλητηριάσεων και ορισμένων άλλων συνέπειων από εξωτερικές αιτίες. Αναλυτικότερα, οι αιτίες παιδικής θνησιμότητας των άρρενων νοσηλευθέντων κατά την ηλικία 1 – 4 ετών οφείλονταν σε συμπτώματα, σημεία και παθολογικά κλινικά και εργαστηριακά ευρήματα που δεν ταξινομούνται αλλού, σε νοσήματα συγγενών ανωμαλιών, σε νοσήματα του καρδιαγγειακού συστήματος, καθώς και τραυματισμούς, δηλητηριάσεις και ορισμένες άλλες συνέπειες από εξωτερικές αιτίες, ακόμα καταγράφηκε μια αιτία που δεν κατέσται δυνατή η ταύτησή της με βάση την ICD- 10 κατηγοριοποίηση. Επιπλέον, 1 άρρενας ηλικίας 5 – 9 ετών κατέληξε λόγω λοιμώδους και παρασιτικού νοσήματος, οι άρρενες παίδες ηλικίας 10 – 14 ετών απεβίωσαν, λόγω τραυματισμών, δηλητηριάσεων και ορισμένων άλλων συνεπειών από εξωτερικές αιτίες (η Τ κατηγορία), λόγω λοιμωδών και παρασιτικών λοιμώξεων και από νόσημα του νευρικού συστήματος. Όσον αφορά τις αιτίες θανάτων των θήλεων παιδιών, στην ηλικιακή ομάδα 1 – 4 ετών παρατηρείται θνησιμότητα λόγω νοσημάτων του αναπνευστικού συστήματος, ένα κρούσμα της Β κατηγορίας των λοιμωδών και παρασιτικών νοσημάτων και νόσημα του νευρικού συστήματος. Τέλος, λόγω τραυματισμού, δηλητηρίασης και ορισμένων άλλων συνεπειών από εξωτερικές αιτίες απεβίωσε 1 θήλυ, ενώ στις ηλικίες 5 – 9 ετών και 10 -14 ετών δεν καταγράφηκε κανένα περιστατικό θνησιμότητας θηλέων.

16.Όσον αφορά την νεκρογεννητικότητα συνολικά 57 νεογνά μονής κύησης

γεννήθηκαν νεκρά στο Γενικό Νοσοκομείο της Κέρκυρας, εκ των οποίων 31 άρρενες και 26 θήλεις. Από τα περιστατικά τοκετών δίδυμων κυήσεων μόνο 2 νεογνά γεννήθηκαν νεκρά εκ των οποίων 1 άρρεν και 1 θήλυ.

- 17.**Όσον αφορά την πρώιμη θνησιμότητα, συνολικά 25 νεογνά απεβίωσαν έως την 6η ημέρα από την γέννησή τους και ήταν 15 άρρενες και 10 θήλεις. Όσον αφορά την πρώιμη νεογνική θνησιμότητα των δίδυμων κυήσεων, 11 ζώντα νεογνά κατά την γέννησή τους απεβίωσαν μετά από κάποια ώρα έως και 6 ημέρες, εκ των οποίων 5 άρρενες και 6 θήλειες και σε έναν τρίδυμο τοκετό τα 3 θήλεα νεογνά κατέληξαν ετός 6 ημερών από την γέννησή τους. Επιπλέον, όψιμη νεογνική θνησιμότητα δηλαδή νεογνά που απεβίωσαν στις 7 - 27 ημέρες από την γέννησή τους, ήταν 1 θήλυ νεογνό 7 ημερών που απεβίωσε λόγω λοιμωδών και παρασιτικών νοσημάτων, καθώς και 1 άρρεν νεογνό ηλικίας 13 ημερών όπου δεν κατέσται δυνατή η αιτία θανάτου με βάση την ICD-10 κατηγοριοποίηση.
- 18.**Όσον αφορά την μετανεογνική θνησιμότητα δηλαδή βρέφη που απεβίωσαν μεταξύ της 28ης – 12 μηνών 13 βρέφη απεβίωσαν συνολικά σε αυτή την περίοδο της ζωής τους, εκ των οποίων 8 άρρενες και 5 θήλεις.
- 19.**Συνολικά γεννήθηκαν 1.540 νεογνά, εκ των οποίων 1.431 ζώντα νεογνά άρρενες ήταν τα 760 και θήλεις τα 671, νεκρογεννητικότητα αναγραφόταν σε 59 περιστατικά νεογνών, εκ των οποίων 32 ήταν άρρενες και τα 27 θήλεις, πρώιμη νεογνική θνησιμότητα σημειώθηκε σε 39 νεογνά, εκ των οποίων 20 άρρενες και 19 θήλεις. Επιπλέον υπήρξαν και 8 γεννημένα νεογνά στο 1960 όπου δεν αναγράφεται φύλο και το 1964 αναφέρονται 3 άρρενα που δεν αναγραφόταν αν ήταν ζώντα ή θνήσκοντα. Ο κύριος λόγος νοσηλείας του ενήλικου γυναικείου πληθυσμού ήταν η κύηση, τοκετός και η λοχεία, από τα συνολικά 1.901 περιστατικά καταγραφής σε όλη την πενταετία που αφορούν την κατηγοριοποίηση κύηση- τοκετό -λοχεία, οι φυσιολογικοί τοκετοί ενός εμβρύου συνολικά ήταν 1.272 και 129 τοκετοί ενός εμβρύου πραγματοποιήθηκαν με εμβρυουλκία και σικουλκία. Παράλληλα,

πραγματοποιήθηκαν 79 καισαρικές τομές ενός εμβρύου, πρόωροι τοκετοί σημειώθηκαν συνολικά 10, πολύδυμες κυήσεις και τοκετοί υπήρξαν συνολικά 30, εκ των οποίων 29 ήταν δίδυμοι τοκετοί και 1 τρίδυμος. Από τα ζώντα γεννημένα καθώς και τα πρώιμα θνήσκοντα νεογνά αναφέρονται βαπτίσεις και ονοματοδοσία σε συνολικά 43 νεογνά, εκ των οποίων 23 άρρενες και 20 θήλεις. Συνολικά νόθα νεογνά γεννήθηκαν 72, εκ των οποίων 41 άρρενες και 31 θήλεις. Το κέντρο βρεφών παρέλαβε συνολικά 15 νεογνά καθ' όλη την πενταετία, εκ των οποίων 8 άρρενα και 7 θήλεα.

20. Από τα καταγεγραμμένα 13.531 συνολικά περιστατικά του μητρώου νοσηλευομένων για την πενταετία μελέτης, η πλειοψηφία δηλαδή το 61% νοσηλευθέντες εξήλθαν με έκβαση νοσηλείας ως ίαση, το 19% με βελτίωση και στο 11% δεν αναφερόταν η έκβαση και ήταν περιστατικά κυρίως της Μαιευτικής Κλινικής. Επίσης, στο 4% των εξελθόντων νοσηλευθέντων η αναγραφούσα έκβαση ήταν όμοια, στο 2% αναγραφόταν θάνατος, το 1% των περιστατικών παρουσίασαν βελτίωση/ ίαση, σε 1% η έκβαση ήταν καλή, σε 7 άτομα η έκβαση νοσηλείας τους κρίθηκε βαρεία, σε 2 άτομα η κατάσταση επιδεινώθηκε και τέλος υπήρξαν 23 περιστατικά εξελθέντων όπου κατατάχθηκαν στην κατηγορία έκβασης άλλα λόγω αναγραφής διαφορετικών εκβάσεων στον ίδιο ασθενή.

21. Ο μέσος όρος των ημερών νοσηλείας όσον αφορά τον χαρακτηρισμό της έκβασης των εξελθέντων από το Γενικό Νοσοκομείο Κέρκυρας διαφοροποιείται από τον μέσο όρο ημερών νοσηλείας στα εκάστοτε τμήματα νοσηλείας, έτσι όσων αφορά την βελτίωση παρουσιάζει αυξομειώσεις του μέσου όρου των ημερών νοσηλείας και στην βελτίωση/ ίαση παρατηρείται μείωση των ημερών νοσηλείας. Επιπλέον, όσων αφορά την ίαση ο μέσος όρος των ημερών νοσηλείας μειώθηκε σταδιακά, στην έκβαση νοσηλείας με χαρακτηρισμό καλή ο μέσος όρος των ημερών νοσηλείας παρουσίασε διακυμάνσεις, στη θανατηφόρα έκβαση ο μέσος όρος ημερών νοσηλείας παρουσιάζει ποικίλες διακυμάνσεις, ενώ ο μέσος όρος ημερών νοσηλείας στην

όμοια έκβαση παρουσίασε μείωση. Όσον αφορά των μέσο όρο των ημερών ανά τμήμα ο μέσος όρος ημερών νοσηλείας της Παθολογικής Κλινικής παρουσίασε αύξηση, στην Χειρουργική Κλινική ο μέσος όρος των ημερών νοσηλείας γενικά δεν παρουσίασε μεταβολές και διακυμάνσεις, ενώ στα Παιδιατρικά περιστατικά ο μέσος όρος ημερών νοσηλείας αρχικά παρουσίασε αυξομειώσεις, το 1964 παρουσίασε μεγάλη μείωση. Ακόμα, στην Μαιευτική Κλινική ο μέσος όρος ημερών νοσηλείας δεν παρουσίασε σημαντική διαφοροποίηση, στην Γυναικολογική Κλινική παρατηρείται σταδιακή μείωση του μέσου όρου ημερών νοσηλείας και κατά τα έτη 1963 και 1964 παρατηρείται αύξηση. Όσον αφορά τα Οφθαλμιατρικά περιστατικά ο μέσος όρος των ημερών νοσηλείας παρουσιάζει φθίνουσα πορεία, ενώ τα ΩΡΛ περιστατικά παρέμειναν σταθερά στις ίδιες ημέρες, κατά τα έτη 1963 και 1964 ο μέσος όρος των ημερών παρουσίασε μείωση. Τέλος, αναφέρονται 6 ημέρες νοσηλείας το 1960 σε απομόνωση, 19,5 ημέρες το 1961 κατόπιν μεταφοράς τμήματος σε άλλο, το 1960 υπήρξαν 13 ημέρες νοσηλείας σε αταύτηστο τμήμα και δεν αναφερόνταν περιστατικά ή κλινική νοσηλείας σε 5 ημέρες νοσηλείας περιστατικών το 1960 και σε 6 ημέρες το 1961.

22. Στο βιβλίο μητρώου του Γενικού Νοσοκομείου της Κέρκυρας εκτός από τους εξελθέντες οι οποίοι είχαν ολοκληρώσει την νοσηλεία τους και τους θνήσκοντες νοσηλευθέντες, σε κάποιους εξελθέντες υπήρχαν καταγεγραμμένες κάποιες επιπλέον παρατηρήσεις. Όπως προκύπτει 221 νοσηλευθέντες δήλωσαν εκούσια αποχώρηση, ως λάθρα αποχώρηση χαρακτηρίστηκαν 2 περιστατικά και με σύσταση για επανεισαγωγή για λόγους νοσηλείας υπήρξαν 9 περιστατικά. Παράλληλα, υπήρξαν 126 μεταφορές σε άλλα νοσοκομεία κυρίως των Αθηνών, όπου οι περισσότεροι νοσηλευθέντες μεταφέρθηκαν για λόγους νοσηλείας, σε ενδονοσοκομειακό επίπεδο έγιναν 107 μεταφορές σε άλλα τμήματα για νοσηλεία.

23. Εν κατακλείδι συμπεραίνουμε ότι το Γενικό Νοσοκομείο Κέρκυρας «Αγία Ειρήνη» μπορούσε να ανταπεξέλθει ικανοποιητικά στις υγειονομικές ανάγκες

και ανάγκες νοσηλείας κατά την πενταετία 1960 – 1964

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ:

- Λασκαράτος Ι., Πρόληψη της αρρώστιας και κοινωνική προστασία στα Επτάνησα επί Αγγλοκρατίας (1815- 1864), Διατριβή επί υφηγεσία, Αθήνα, 1985
- Κεφαλλονίτης Γ., Η ιστορία του Αστικού Νοσοκομείου Κέρκυρας, εκδ. Εταιρεία προς ενίσχυση των Επτανησιακών Μελετών, Κέρκυρα, 1940
- Αγιούς Α., Οδιπορικό στην Παλιά Κέρκυρα, εκδόσεις Σταμούλη, Κέρκυρα, 2004
- Μαντζαρόπουλος Ι. - Ζούμπος Γ. - Καρατζάς Α., «Το Γενικό Νοσοκομείο Κέρκυρας», Ιστορία των ελληνικών νοσοκομείων, Συλλογικό έργο- Πρακτικά Συνεδρίου, επιμ. Στάθης Γ., εκδ. Mediforce, Χαλκιδική, 2008
- Κεφαλονίτης Γ., Η ιστορία του Αστικού Νοσοκομείου Κέρκυρας, Ανακοινώσεις Β' Πανιόνιου Συνεδρίου, Κερκυραϊκά Χρονικά, τόμος (ΙΓ), 1967
- Ε. Αποστολοπούλου – Μιχαηλίδου, Τα πρώτα χρόνια της Παιδιατρικής κλινικής του Νοσοκομείου της Κέρκυρας (1970- 1990), εκδ. Λύχνος, 2003
- Εφημερίδα της Κυβέρνησης, Ν.Δ. 2592/1953 (ΦΕΚ 254/Α/53)

- Μουζακίτη Ν., Το δημογραφικό προφίλ του Αστικού Νοσοκομείου Κέρκυρας κατά την περίοδο 1945 – 1949, 2η Ενδιάμεση Εργασία, Ιονίου Πανεπιστημίου, Κέρκυρα, 2014
- Σβούκη Αλ. Μ., Δημογραφική μελέτη της νοσηλευτικής κίνησης του Αστικού Νοσοκομείου της Κέρκυρας κατά την περίοδο 1950 – 1953, Ιόνιο Πανεπιστήμιο, Κέρκυρα, 2014
- Σεβαστή Β. Γεωργιάδου, Η βρεφική θνησιμότητα στην Ελλάδα και στην Ευρώπη κατά την τελευταία εικοσαετία, Πανεπιστήμιο Πειραιώς, Πειραιάς, 2005
- <http://www.gnkerkyras.gr/index.html>
- Αρχείο Γενικού Νοσοκομείου Κέρκυρας, Γενικό Μητρώο Εισόδου/ Εξόδου Γενικού Νοσοκομείου Κέρκυρας 1960 - 1964
- ΕΛΣΤΑΤ, Στατιστική της φυσικής κινήσεως του πληθυσμού της Ελλάδας κατά το έτος 1960, Αθήνα 1963, μόνιμος σύνδεσμος: http://dlib.statistics.gr/Book/GRESYE_02_0102_00040.pdf
- ΕΛΣΤΑΤ, Στατιστική της φυσικής κινήσεως του πληθυσμού της Ελλάδας κατά το έτος 1961, Αθήνα 1963, μόνιμος σύνδεσμος: http://dlib.statistics.gr/Book/GRESYE_02_0102_00041.pdf
- ΕΛΣΤΑΤ, Στατιστική της φυσικής κινήσεως του πληθυσμού της Ελλάδας κατά το έτος 1962, Αθήνα 1964, μόνιμος σύνδεσμος:

http://dlib.statistics.gr/Book/GRESYE_02_0102_00042.pdf

- ΕΛΣΤΑΤ, Στατιστική της φυσικής κινήσεως του πληθυσμού της Ελλάδας κατά το έτος 1963, Αθήνα 1965, μόνιμος σύνδεσμος:
http://dlib.statistics.gr/Book/GRESYE_02_0102_00043.pdf

- ΕΛΣΤΑΤ, Στατιστική της φυσικής κινήσεως του πληθυσμού της Ελλάδας έτους 1964, Αθήνα 1966, μόνιμος σύνδεσμος:
http://dlib.statistics.gr/Book/GRESYE_02_0102_00044.pdf

- <http://www.vouleftes-kerkyras.com/quiz> (εικόνα εξώφυλλου)

- Βύρων Κοτζαμάνης, Λεξικό δημογραφικών όρων,
www.demography-lab.prd.uth.gr/DDAoG/edu/Lexiko/LEXIKO_GR.pdf